

Déliháb

24
FOLYÓ

V. ÉVFOLYAM 33 SZÁM
BUDAPEST 1931 AUGUSZTUS 15
MEGJENIK MINDEN SZOMBATON

Graf Csáky Károlyné
Siro Anna
Rozgonyi

PHILIPS

nyári csereszakiójának sikere!

ÖNNEK IS

100 PENGÖT
FIZETÜNK TELEPEZ/
KÉSZÜLÉKÉRT

50 PENGÖT
FIZETÜNK DEFEKTOROS
KÉSZÜLÉKÉRT

A fenti

sikerre való tekintettel
csereszakiókat

CSERÉLJE BE
RÉGI TELEPEZ
KÉSZÜLÉKÉT
PHILIPS +
HÁLÓZATIRA

AUGUSZTUS 31-ig meghosszabbítottuk

6 - 12 HAVI RÉSZLETFIZETÉS · 1 ÉVI GARANCIA

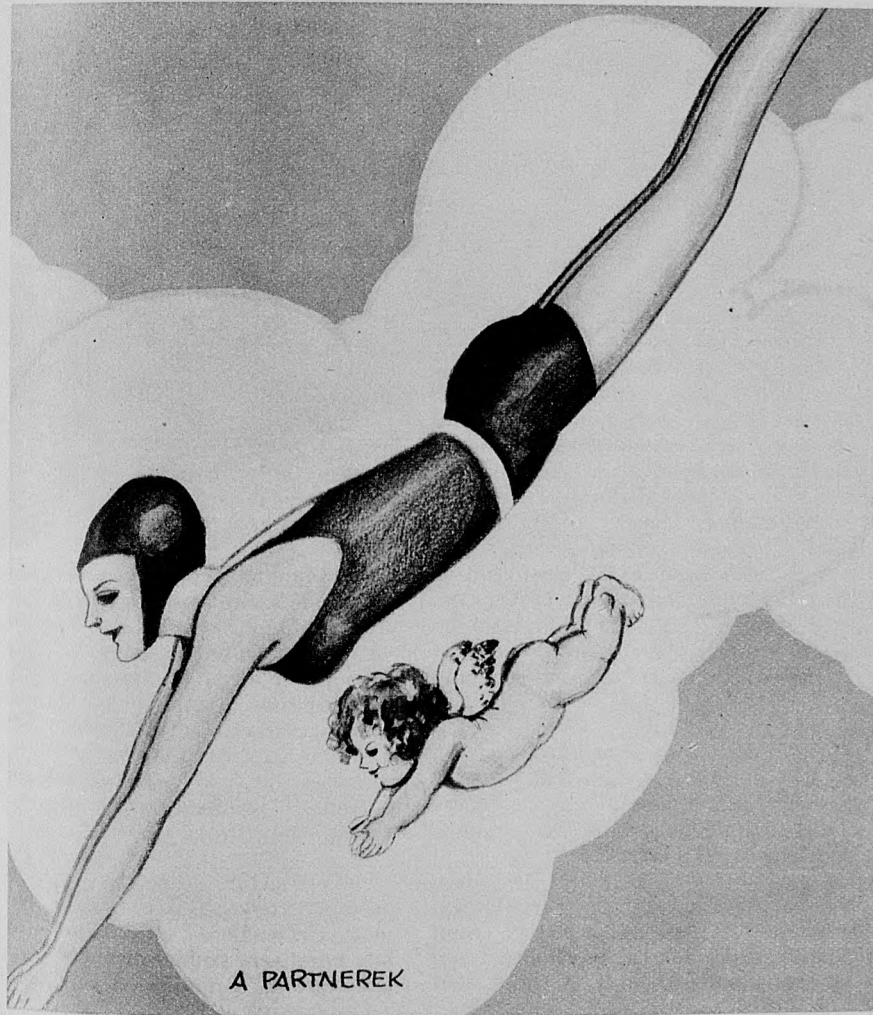
Délibáb

24
fillér

SZÍNHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félévre 5.— pengő. Egyes szám ára — pálya udvarokon ts — 24 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 1 dinár, Romániában 15 lei, Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefon: J. 423-39, J. 423-50.

A PARTNEREK

(Byssz Róbert rajza)

Abban a időben, amikor a Duna két partján még csak állatstrandok voltak, ahonnan lovak és ökrök úsztak a méltóságteljesen hőmpölygő vízben, abban a régi időben a Duna még nem sejtett semmit mai hallatlan konjunkturájáról. Mert az bizonyos, hogy Mátyás királyválasztása korában, amikor százezer ember állt a Duna jegén, nem volt az öreg folyónak olyan konjunkturája, mint most. Ma tudniillik legalább kétszázezer ember nyaral csak itt Budapesten a Dunán és a Duna mellett.

*

Ha a Duna mesélni tudna, akkor erről a kétszázezer emberről legalább százezer titkot mesélhetne. De ilyen indiszkrét dolgok iránt nem szabad érdeklődni.

Az élet ott fönn kezdődik, az ujbpesti hídon túl, ahol úgy sorakoznak egymás mellett a csónakházak, mint lejjebb, a korszón a kávéházak. Azt lehetne mondani, hogy a Duna élete

itt Pesten a csónakházak és kávéházak között zajlik le.

*

A csónakházakról lévén szó, azt is ki kellene számítani, hogy hány ember él a Dunából, nemcsak azt, hogy hány ember él a Dunában. (Azt, hogy hány ember *nem* él a Dunában, pontosan megmondják a napilapok hírvivatai.) Kétszázezer vendégből sokan meg tudnak élni és ezért nyílnak hétről-hétre újabb és újabb kis tejesbárok a római parton és szemben, a monostori szigeten.

*

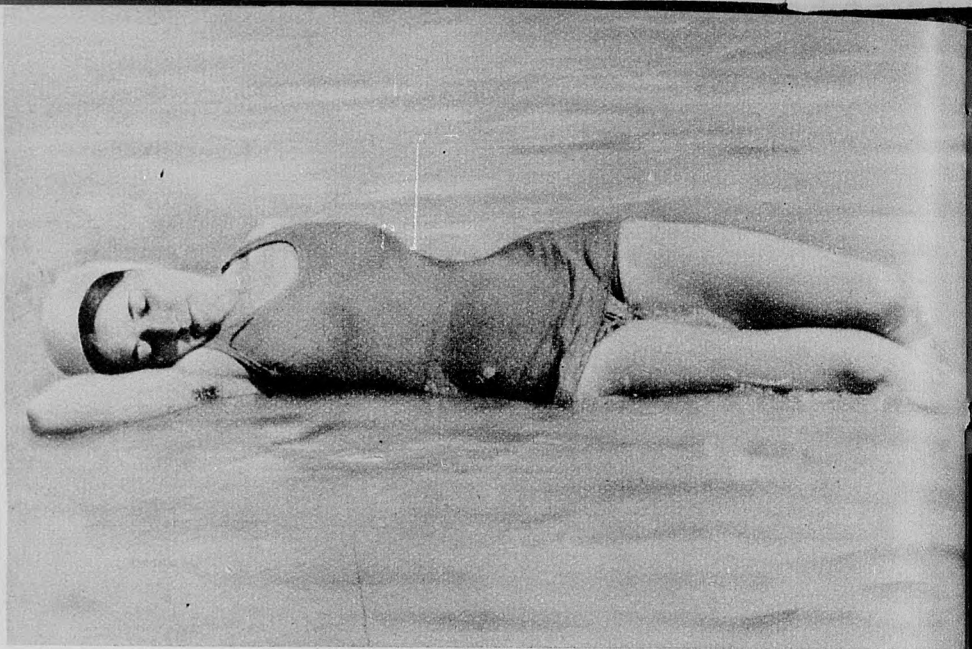
A monostori szigetnek egyébként három fő nevezetessége van. A hatalmas cisztertnák — amelyekhez különben közel sem szabad menni, — azután a faunok és a nimfák. A tájékozatlan

Egy monostori nimfa

ó, azt is
ny ember
ogy hány
ogy hány
pontosan
rovatai.)
meg tud-
tról-hétre
a római
stori szí-

gyébként
A hatal-
ez külön-
— azután
ékozatlan

Alvó Vénusz a Dunán

olvasó még azt hinné, hogy valamilyen mitológiai világ ébredt új életre a szigeten... Nem. A „faunok” az erény és a rend csőszei, akik azonban nem is annyira az erényre, mint inkább a sziget rendjére vigyáznak. Talán a vízművek ciszternáit féltik, vagy a rét színes virágait; továbbá kötelességük vigyázni a partra, hogy azt a Duna el ne sodorja. Aki pedig tiltott helyen köt ki, abba belekötnek.

*

A nimfák külön fejezetet érdemelnek. Ezek a nimfák csónakok királynői. Az árnyas és határozottan vadregényes parton fényes nappal is csak sziluettjüket látni, amint egy pillanatra feltűnnek a lombok között. Nagyon szépek, mert a pesti lányok általában szépek és a hatásos környezet még jobban megszépíti őket. Minden nimfához tartozik egy prózai dolog is: egy fiú.

*

Egyik képünkön — hangulatos lomбок között — meg is örökítettünk egy

ilyen karcsún lépkedő monostori nimfát. Ez is, mint minden nimfa, lábujjhegyen jár, de ennek igen egyszerű titka van. A part ugyanis ezen a helyen füves és kavicsos és nem szeretne semmibe belelépni.

*

A modern cyklop: a fotóriporter, amikor harmadik szemével: a fényképezőgép lenscéjével elindul lefelé a Dunán, sok mindent megláthat. A csónak mellett éppen két nő rendez hátúszó versenyt — már az ujjesti Lidó körül — és azt a különös grimaszt, amit csak a verseny hevében látni az arcukon, már föl is vette a gép. Nem fognak magukra ismerni, mikor itt a lapban meglátják.

*

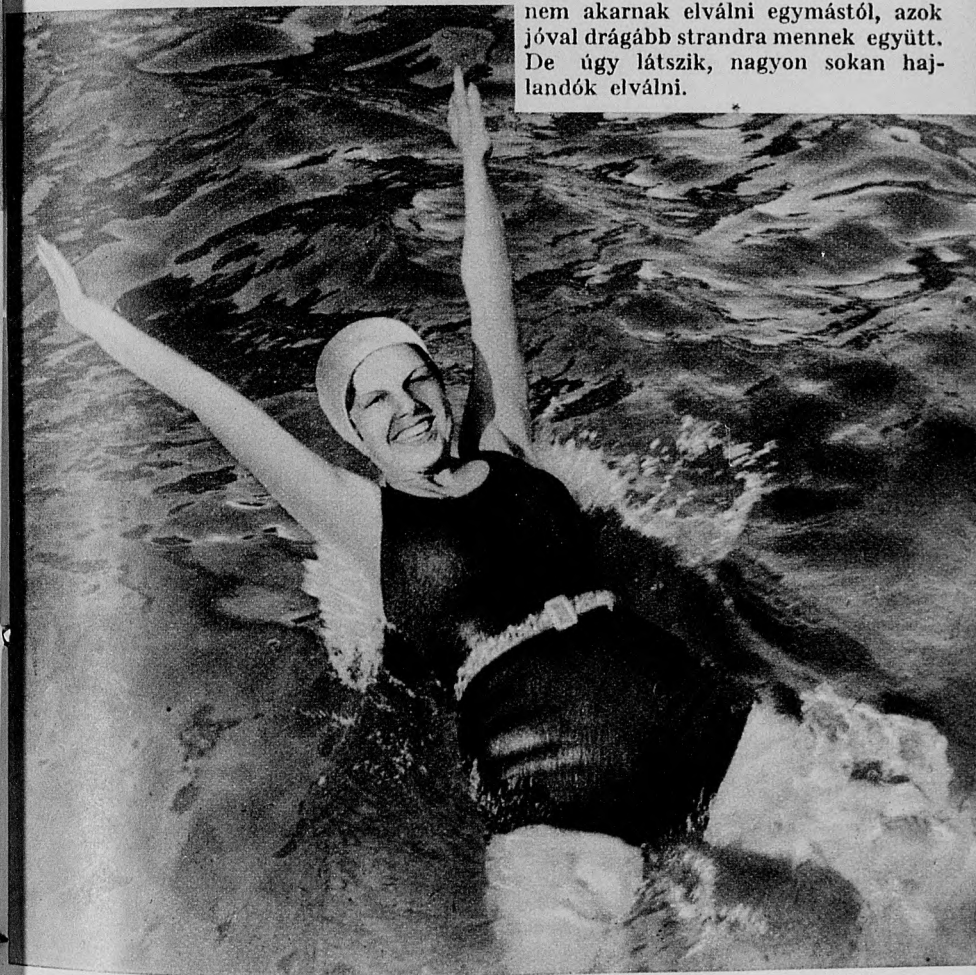
Az ujjesti Lidó éppen olyan nevezetességgel dicsekedhet, mint a velencei Lidó. Ott Velence, itt Budapest; a városok nemzetközi versenyében alighanem egyforma eséllyel indul mindkettő. Az igaz, hogy nálunk nincsenek gondolák, de *serenata*, vízi hangverseny, úgy látszik, van. Bárkaszerű motor-

csónak fordul ki az ujbpesti Dunaágból, rajta cigánybanda muzsikál. Hangulatos magyar dalokat és amerikai jazzszámokat játszanak a vizen. Az ötlet egy ujbpesti parti vendéglőse, aki így akarja becsábítani az evezősöket.

Tizenkétezer bejelentett, rendszámcsónak van a Dunán és ez körülbelül harmincezer evezőst jelent. A legtöbb csónak: kiel boat, amelyben ketten, hárman vagy négyen ülnek. Van néhány vitorlás is. A legrégebbi dunai csónak egy fehér, széles, vitorlás

bárka: a regényíró és műfordító Komor Andrásé. Csak magában az elhagyott ujbpesti Dunaágban huszonkét csónak- és fürdőházat számoltam meg.

Itt benn, a városban felváltják a csónakházakat a strandok és uszodák. Az uszodák különösen délben zsúfoltak, amikor az ebédszünetes hivatalnok sereg kiszalad a vízhez és megfürdik. A kolléga és kolléganő találkoztát ad valahol a férfi és női uszoda között, azután külön mennek fürödni. Akik nem akarnak elválni egymástól, azok jóval drágább strandra mennek együtt. De úgy látszik, nagyon sokan hajlandók elválni.

Tempo!

Pest alatt, Csepel felé már újra hasonlít az élet az ujbudaihoz. Fenn a gyárkémények, itt a kikötő olaj- és benzintartályainak sziluettje ad keletet a tájnak. Hátrább büszkén emelkedik — magasan a gyárkémények fölé — a rádióleadó.

*

A csepeli holtágban kötnek ki a lefelé haladó csónakok. Ezen a környéken most nagy építkezés folyik. Szeretnék lecsábítani az evezősöket.

Lassan beesteledik. A Duna vidáman fut le tovább, a tenger felé, de

az evezősök és fürdőzők hazaindulnak. Azonban még elmesélik egymásnak a legújabb dunai viccet: a skót sürgönyt küld: „Apám, küldj pénzt, különben beugrom a Dunába”. Pósta-fordultával megjön a válasz: „Pénzt nem küldök, Érdnél aggódva várlak. Apád”.

A Duna megérti a viccet.

Hátúszóverseny

Julnak.
másnak
ót sür-
pénzt,
Pósta-
„Pénzt
várlak.

Belgrádi színházi levél

Milan
Predotch, a jugo-
szláv állami színházak intendánsa

Beszélgetés Milan Predotch inten- dánssal

Belgrád, augusztus.

A nézőtér csöndes, a színpad is, de annál hangosabb a színház környéke. Új díszletraktárt építenek, hogy a következő szezon szcenikai munkáit megkönnyítsék. Fent az irodában könyvek, folyóiratok között találjuk

A belgrádi Nemzeti Színház

az állami színházak intendánsát, Milan Predotcot.

— Nagyon örülök — mondja a bejelentés után, — hogy itt van, mert éppen magyar darabot olvasok, igaz ugyan, hogy német fordításban.

Mutatja.

A darab ?

Szép Ernő „Aranyóra”-ja.

— Ezt a poétikus színjátékot be akarom mutatni az új szezonban. Általában sokat foglalkozom a magyar színpadi irodalommal, mert rengeteg erkölcsi és anyagi sikert köszönhetek a magyar íróknak. Mi egy esztendő óta fizetünk tantiémet és igen komoly összegeket jelentenek ezek a pénzek.

— Kik írták a színház magyar sikereit ?

— Elsősorban Molnár Ferenc! A belgrádi Nemzeti Színház igen szép üzletet csinált a „Játék a kastélyban”-nal, aztán a „Liliom”-mal. Azután Fodor László következik „A templom egere” és „Bölcsődal”, legutóbb pedig „Töltőtoll” című darabjaival. Repertoárunk magyar műsordarabjai: Lengyel Menyhért „Taifun”-ja, Csiky és Szigligeti színpadi munkái. Az utóbbiakon sokan csodálkoznak, de tény, hogy ezeknek művei szép házakat vonzottak az évek folyamán.

Az intendáns ezután a színházak szervezetéről beszél:

— Két épülete van az államnak. A Nemzeti Színház és a Kamaraszínház, amely éppen olyan szerepet tölt be, mint a budapesti. Hevesi Sándort egyébként jól ismerem és nagyra becsülöm. A Nemzeti Színházban két társulat működik: drámai és operai.

Mindkettőnek külön vezetője is van, a döntést pedig magamnak tartom fenn. A színház egyik főrendezője, Kuluncic Josef, egyúttal színpadi szerző is. Fivére a volt budapesti jugoszláv követség sajtófőnökének. Hétmillió dinár szubvenciót kap a két társulat együtt, ami 700.000 pengőnek felel meg.

— Deficit van?

— A drámai társulatnál nincs, az operainál 800.000 dinár, tehát körülbelül 80.000 pengő.

Érdeklődünk a jugoszláv színpadi szerzők iránt. Van-e sok új, érdekes szerző és színdarab. Így válaszol:

— A jugoszláv szerzők doyenja a 66 éves Broniszlav Nusic, akinek „A miniszternő” című vígjátéka igen nagy siker volt és még most is műsoron van. Egy miniszter feleségéről szól, aki azonban nagyobb hatalom az uránál, Érdekes darabok:

Molnár Ferenc Liliomát Belgrádban M. Zlatkovic és Juliót Riznic játssza.

For. Slavia Press

„Fegyverszünet.” Nikolajevic Dusán háborús vígjátéka, mely a lövészárkokban játszódik le.

„A Glembay-család.” Krlezsa Miroslav drámája, a vidéki úri családról, amely régimódisága, gőgje, maradi felfogása miatt elvész és összeroppan az új kor rohanásában.

„Bank.” Nikolajevic Dusán drámája. Szociális témájú darab a háború utáni évekből. Bankban játszódik le. Hőse egy rokkant bankszolga.

„Hassan Aga felesége.” Ogrizovic Milán verses játéka. A témát Goethe is feldolgozta.

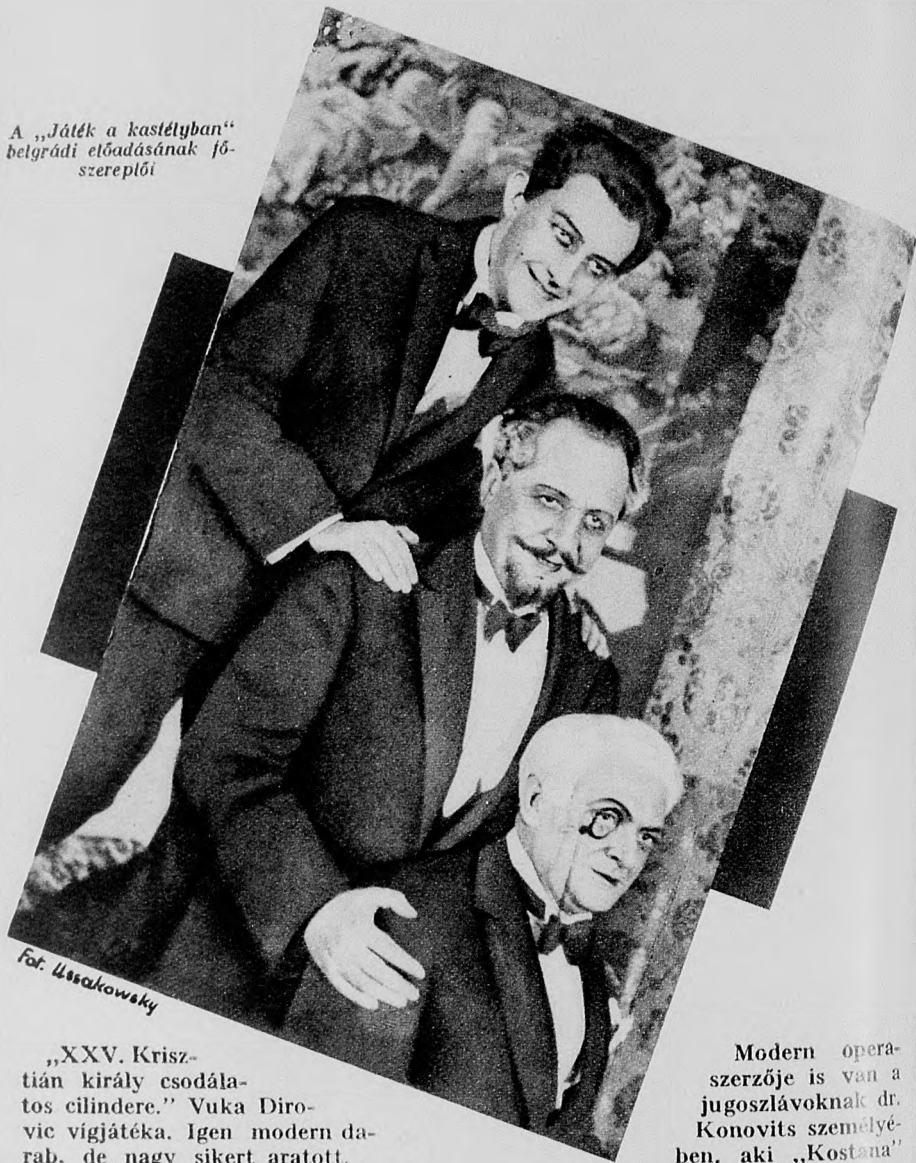
„A centrifugális táncos.” Irta: Manojlovic Todor. Expresszionista dráma egy artistáról, aki világfájdalommal szemléli az eseményeket és az életet.

fof. Ussakowsky

Jelenet Fodor „A templom egere” című darabjából. A női főszerepet L. Bobic, a férfi főszerepet Dragulin-cic játszotta

A „Játék a kastélyban“
belgrádi előadásának fő-
szereplői

Fot. Ussakowsky

„XXV. Krisz-
tián király csodála-
tos cilindere.“ Vuka Diro-
vic vígjátéka. Igen modern da-
rab, de nagy sikert aratott.

„A titokzatos Kamis.“ Kuluncic
írta, a főrendezőnk. Hőse egy háború-
ból hazatért tanár, aki idegennek adja
ki magát.

Modern opera-
szerzője is van a
jugoszlávoknak dr.
Konovits személyé-
ben, aki „Kostana“
című operájával is-
mertté tette a nevét. Főszereplője
egy Kostana nevű cigánylány, akinek
vidámságába az egész város szerelmes,

de sem
férhez
abban
gazdag
egy
aki me
élnie.

A b
dánsa
hagyja
nyitja

— A
nyady
nyitó
én is
vünkre
változ
kes és

Jelenet
esőát-
kábót

de senki sem tudja elérni. Nem akar férjhez menni, mert azt hiszi, akkor abbamarad a vidám élet. A város leggazdagabb kőröit utasítja vissza. Végül egy cigánylegényhez megy feleségül, aki mellett egyszerű, szürke életet kell élnie.

A belgrádi Nemzeti Színház inténdása ezután — mint aki utoljára hagyja a meglepetést, elmondja, mivel nyitja meg a szezon:

— A „Feketeszárú cseresznye”, Hunyady Sándor darabja lesz a szezonnyitó ujdonságunk. A darab — ahogy én ismerem, mert még a mi nyelvünkre nem fordították le és francia változata sincsen — rendkívül érdekes és sokat várok tőle.

— Önöknél, intendáns úr, nem lesz gázsicsökkentés?

— Nem! Nálunk nincsenek olyan mammutgázsik, mint Budapesten. A magyar sztárgázsik itt lehetetlennek tűnnek fel. Így tehát nem is kell leszállítani a fizetéseket. Igaz viszont az is, hogy Budapest színházi város, ott talán többet érdemelnek a művészek.

Udvariisan és szolgálatkészen magyarázza az előkelő jugoszláv színházi ember a belgrádi színészet ügyeit és megígéri, hogy ellátogat a magyar fővárosba színházat nézni, főképpen azokat a darabokat, melyeket megvásárolt az új szezonra.

Jelenet Fodor „Bölcshát” című vígjátékából Belgrádban

Fot. Slavica Press

Mellóságos és kegyelmes színésznők

Színházi és társasági körökben nagy feltűnést keltett két budapesti színésznő házassága. Pár héttel ezelőtt Radó Máriát, a Nemzeti Színház tagját feleségül vette gróf Nádasdy Ferenc, a napokban pedig Síró Anna, a Városi Színház szubrettje ment nőül gróf Csáky Károly volt honvédelmi miniszterhez.

Operettírók kedvenc témája az arisztokrata fiatalember, aki nem a saját társasági körébéli hölgybe, hanem színésznőbe lesz szerelmes, nagy harcot vív a családjával az imádott nőért, de aztán mégis győzedelmeskedik s oltárhoz vezetheti szerelmét. Amint látjuk, a megnyugtató happy end nem csak az operettekben, de íme az életben is elkövetkezett. Nem először és minden való-

Radó Mária

színőség szerint — nem utoljára történik meg az, hogy a felsőbb tízezer egyik reprezentánsa nemcsak rajong a színésznőért, de — el is veszi feleségül.

A színésznő, különösen az elismert vagy éppen a híres színésznő olyan kiválasztott lény, akiért ezren és ezren rajonganak, akit ezren és ezren megcsodálhatnak naponta, amikor a színpad varázsában tündöklök, hódít és elkápráztat. A nézőtér pedig a legdemokratikusabb hely a világon, itt békésen megfér egymás mellett a katona és civill, egyszerű polgár és arisztokrata. A színésznő, amikor kiáll a rivalda elé, nem is sejtí, túl azon a határon, amelyet kitűnő játékaival aratott — kinek a szívét sebezte meg halálosan a nézőtér publikumából. Az általános színésznőrajongás igen

gyakra
A mű
helyet
Ez az
nagy
eltörp
A s
az uta
akadá
feleség
nésznő
Jóva
got láz
és a t
A szín
A ko
volt. L
a „Be
ben a
Nem
szép, e
igen k
és főleg
tehetsé
kolozs

gyakran személyes üggyé válhatik. A művészi rajongás nagyon gyakran helyet adhat az egyéni érzelmeknek. Ez az „érzelem” pedig lehet olyan nagy, hogy emellett minden válaszfal eltörpülhet . . .

A szerelem mindig megtalálta azt az utat, amely legyőzte a legnagyobb akadályokat s az előkelő állású férfi feleségül vehette a „rangnélküli” színésznőt.

Jóval a háború előtt az egész országot lázba hozta a kolozsvári színésznő és a táborszernagy szerelmi regénye. A színésznőt Szabó Margitnak hívták. A kolozsvári színház primadonnája volt. Legnagyobb sikerét a „Bobherceg”-ben aratta. Nem volt szép, de igen kedves és főleg nagyon tehetséges volt. A kolozsvári publi-

Paulay Erzsébet

kum rajongott érte. Szabó Margitba beleszeretett Klobuscsár Vilmos táborszernagy, hadtestparancsnok, aki akkor Kolozsvárott lakott. Igen nagy úr volt a táborszernagy s amikor híre ment, hogy a kegyelmes hadtestparancsnok feleségül akarja venni a kis vidéki színésznőt, az emberek hihetetlenül csóválták a fejüket. Nem is volt abban az időben más beszédtema Kolozsvárott, csak a táborszernagy és a primadonna szerelme. De nemcsak Kolozsvárott, hanem az egész országban azon vitatkoztak az emberek, hogy lehetséges-e az, hogy egy hadtestparancsnok-táborszernagy elvegyen egy vidéki színésznőt. Senki sem hitte el, hogy az lehetséges. De Klobuscsár nemhiába, hogy katona volt, le tudott győzni minden akadályt. Szabó Margit kegyelmes asszony lett s természetesen otthagytta a színpadot.

A házasságkötést itt természetesen az tette nagyon nehézé, hogy a leg-

Pálmai Ilka

Blaha Lujza

magasabbrangú katonatiszt-ről volt szó. De a nehézségek a civileknél is jelentkeztek minden időben. Legtöbbször a grófi és bárói családok a legelkeseredettebb harcot vívták az esetben, ha valamelyik tagjuk színésznőt akart feleségül venni.

A nemzet csalogánya, Blaháné is báró Splényiné lett. Pálmay Ilka is gróf Kinszkyhez ment feleségül.

Bárdy Gabit, ezt a gyönyörű primadonnát gróf Vay vezette oltárhoz. Fényes Annuska, akinek „Jánoskájá” olyan felejthetetlen maradt, azért vonult vissza a színpadtól, hogy báró Urayné lehessen.

Operaházunk is díszkedhetik grófnővel. Molina Itália egyszersmind Vasquez grófné is.

A külföldi színésznők két leghíresebbje is magasrangú partit csinált. Jeritza Máriát, a világ egyik legnagyobb operaénekesnőjét báró Popper vette el feleségül. Pola Negri, a csodálatos filmszínésznő pedig épp most vált el — hercegi férjétől. S ha még mindezekhez azt is hozzátesszük, hogy Paulay Erzsi, a Nemzeti Színház volt drámai hősnője férje, a

Stró Anna

Jeritza

nagyköv
szintén
mes ass
megállá
hogym
tak és m
nek fer
címüket
jukat, k
pozíciój
dogan é
minden
lyon ke
főljánl
be az im
nésznő
elnyerés

dicse-
Molina
d Vas-

színész
is ma-
csinált.
ág egyik
énekes-
vette
Negri, a
színész
itt el —
ha még
s hozzá-
ay Erzsé-
áz volt
férje, a

Jeritza Mária

nagykövet révén
szintén kegyel-
mes asszony lett,
megállapíthatjuk,
hogy mindig vol-
tak és mindig lesz-
nek férfiak, akik
címüket és rang-
jukat, kiváltságos
pozíciójukat bol-
dogan és ha kell,
minden akadá-
lyon keresztül is
fölajánlják cseré-
be az imádott szí-
nész nő kezének
elnyeréséért.

Pola Negri

Tonz Tibor rajza

Akinek vaj van a fején, az ne menjen a napra: mondja a magyar közmondás. Ha utána néznénk, még sok más olyan hasznos tanácsot találhatnánk a közmondások és szállóigék kincstárában, amelyeket kitűnően felhasználhatnánk ebben a rettenetes kánikulában. Nem tudjuk, ki csinálta a közmondásokat. Ezek már örökségképpen maradtak ránk bölcs elődeinktől.

A jelenlegi kánikulát azonban mi érezzük s valószínű, hogy a negyvenfokos celsiuszal kapcsolatban mindenkinek akadt valami megjegyezni valója. Találtunk egy pár író, művészt, aki nem menekült el Budapestről árnyékot adó fenyvesekbe, hűsítő

hullámok partjaira. Megkérdeztük a Budapesten nyaralókat, hogy mit írtak fel a noteszükbé, hátha akad a feljegyzések között valami jó tanács, amelyet fel lehet használni.

Karinthy Frigyes tanácsa:

Otthon a lakásban le kell eresztetni a rollót. Bundát kell felvenni és hősapkát. Ajánlatos egy lábzsáknak a felhuzása is. Termoszából forró teát és rumot kell inni. Mindehhez még csak az kell, hogy az ember beszüggerálja magának, hogy az északi sarkon van.

Igy valahogy majd csak kibírja a rettenetes meleget.

Kosztolányi Dezső

Karinthy Frigyes

*Gedő Lipót
nyári
impressziója*

*Egy lap a
Jényképsz
nyári
naplójából.
Székely Atadár
felvétele*

Kosztolányi Dezső feljegyzése :

Ezekben a rekkenő napokban megértem, hogy az egyenlítő környékén miért nincsen irodalom. Képtelen vagyok ebben a hőségben dolgozni. Ahhoz, hogy az író dolgozni tudjon, egyenletesen kellemes hőmérséklet kell.

Csathó Kálmán feljegyzése csak ez a pár szó :

Gondolj a télre, már nyáron is.

Viszont Surányi Miklós homlokegyenest az ellenkezőjét jegyezte fel az előbbi tanácsnak, még pedig a következőt :

Mindenki jól teszi, ha már a télen ellátja magát kellő mennyiségű bankjeggyel, devizával, aranyfedezettel, mert Közép-Európában sohasem lehet tudni, hogy mikor áll be valami zavar a kifizetések és az átutalások körül. Megtörténhetik, hogy nyaralni akar menni valaki és nem tud.

Csathó
Kálmán

Scheiber Hugó :
Amatőr halászok

Pekár Gyula nyári tanácsa :

Lehetőleg úgy kell nyaralni, hogy a nyaralás álom legyen. Nem szabad, hogy a nyaralás alatt felébresszék az embert — ne kelljen visszajönni Budapestre, belezökkenni a régi kerékvágásba, — hanem, mint a jó álom, amely zavartalanul tart este tíz-tizenegy óráig, olyan legyen a nyaralás is, hogy az ember kellemes, zavartalan nyaralás után frissen ébredjen fel ősszel az új szezonra.

Surányi Miklós

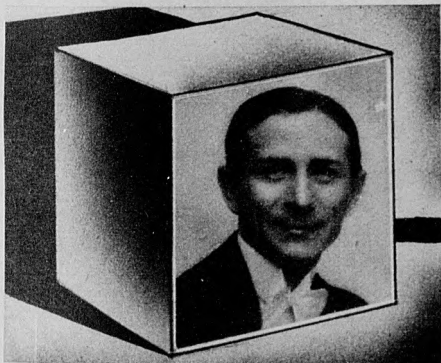
Pekár Gyula

Kilenc
interjú -
Kilenc
berlini
magyarral
*

Berlin, augusztus, után a *Viktória* filmváltozatában lépek fel.

I. Halmay Tibor

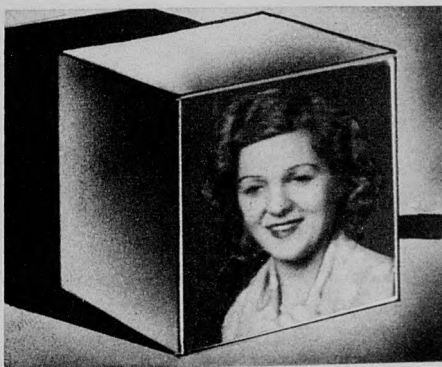
Amikor meglátogatjuk, csomagol. Dél van és este indul a vonata Párizsba.

— A Paramountnál játszom a *Meztelen igazság* című filmben. Partner-nőm Grete Theimer lesz. Párizs

II. Alpár Gitta

Ravensbergerstrassei villájának kertjében ping-pongozott, amikor belépünk. Abbahagyja a játékot, azután ezeket mondja :

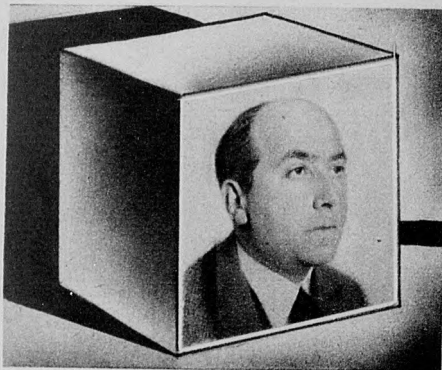

— Tegnap jöttem meg repülőgépen a Lidórról. Terveim? A *Madame Du Barry* színpadon és egy filmem. Azután egy *Lehár*-operett Tauberrel. És utána valószínűleg Amerika.

III. Herezeg Géza

Westerland-beli birtokára utazik. Két napot tölt Berlinben. A Cafe Hesslerben találjuk meg.

— A *Csodabár* jelenleg kilenc or-

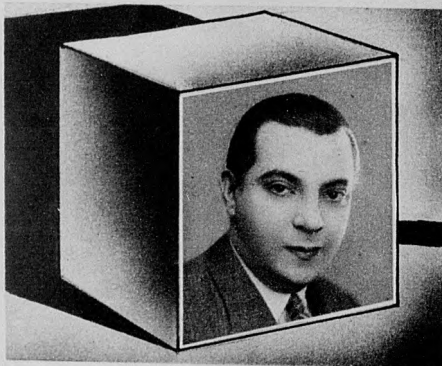

szágban megy. Remélem az *Álom-expressz*-nek még nagyobb sikere lesz. Most fognak majd megkezdődni Hollywoodban a *Csodabár* felvételei.

IV. Brodszky Miklós

Az egyik filmtársaság irodájában találkozunk. Sietve mondja:

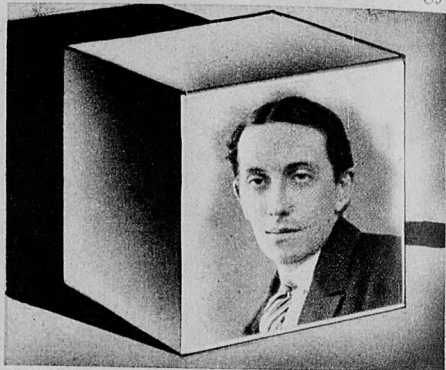
— Most kötöttem le a *Templom*

egerét. Tegnap az *Ufával* kötöttem szerződést. Az új *Jan Kiepura* film zenéjét csinálom.

V. Ábrahám Pál

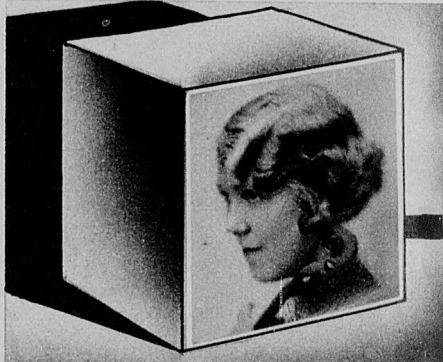
Egy napra feljött Lipsceből Berlinbe. — Rengeteget dolgoztunk a *Hawayon*. Reggeltől estig próbáltunk. Én néha kilenc kottairóval dolgozom. *Kemény* Egon kottával ébred, kottával fekszik. Első felvonás: Haidulu. Egy

villa kertje, a háttérben a kikötő. A második egy kastélyban játszódik, a harmadik egy montekarlói bár.

VI. Linz Márta

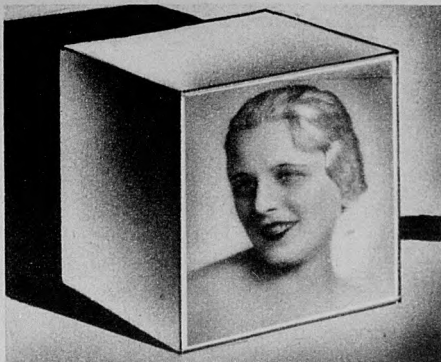
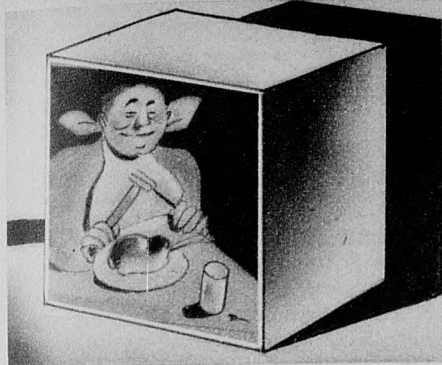
A világhírű magyar hegedűművész nő a zongoránál ül. A zongora előtt egy kilencesztendős magyar fiúcska he-

gedül. Csodagyerek és Linz Márta most beajánlja egy hangversenyvállalathoz. Magáról annyit mond, hogy amerikai és délamerikai túrára indul.

VII. Szenes Ernő

Egy vendéglőben akadunk rá. Persze eszik. Így beszél:

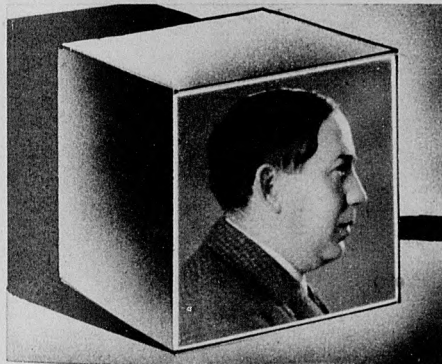

— Most megyek Pestre. Pár hétig fogok ott Székely Pista filmjében játszani, azután ismét Berlin. A Jan Kiepura filmben is fellépek. Kérek egy cseresznyés rétest!

VIII. Női Károly

Abbahagyja a munkát és ezeket mondja:

— Rájöttem arra, hogy Berlinben csak úgy lehet boldogulni, ha az ember reggel nyolckor dolgozni kezd. Ez a si-

ker egyik titka. Sok filmet csináltam és sok készül még ebben az évben. De ez nem érdekes. Az sem érdekes, hogy tenniszezem és fogyok.

IX. Székely Iholya

A lakása ajtaján ez a tábla díszelg:

Peggy Norman

Nevetve mondja:

— Bizony ezt a nevet kellett felvennem, mert Csekelinek és Cékelinek hívtak a németek. Sok filmben játszottam. Most megyek Pestre. Én is játszom a Székely-filmben. Kíváncsi vagyok, hogy emlékeznek-e a pestiek a régi szépségkirálynőre?

Palásti László.

Színészanekdota

Kolozsváron színészkedett a fiatal Vendrey Ferenc. Kollégája és nagy jóakarója volt Szentgyörgyi István, a kiváló népszínműhős. (Szentgyörgyi bácsi még most is él; kilencvenéves és tavaly játszott is.)

Vendreynek akkoriban nagyon kis fizetése volt és semmiképpen nem tudott megélni belőle. Panaszkodott is váltig. Szentgyörgyi egy alkalommal megsokalta a fiatal színész siránkozását és így szólt hozzá:

— Tudod mit, öcsém, eridj el Korbulyihoz, az örmény uzoráshoz, majd az ád neked pénzt.

— Ad neked pénzt? Hogyan?

— Vigyél egy váltót neki.

A Vendrey-gyerek el is ment Korbulyihoz.

— Mit akar? — kérdezte az örmény.

— Kérem, én Vendrey Ferenc vagyok, a Szentgyörgyi úr küldött ide, hogy tessék nekem pénzt adni.

— Igen, aztán mire fel adjak én magának pénzt?

— Hoztam váltót. Alá is írtam.

— Hát, fiam, ha magának a Szentgyörgyi úr azt mondta, hogy én adok pénzt, akkor persze, adok, de előbb menjen vissza hozzá, aztán azt a váltót vele is irassa alá.

Vendrey visszarohant Szentgyörgyire.

— Ad pénzt a Korbulyi — lihegte, — csak tessék ezt a váltót aláírni.

Szentgyörgyi bácsi világleletében zsigori ember volt. Így válaszolt:

— Nem jó lesz ez így, öcsém. Hanem eridj vissza az örményhez, oszt mondd meg neki, hogy írja alá ő a váltót, akkor majd én adok neked pénzt.

Stallja maga Skót...

Ugy hadonászik az-
zal a golfütővel,
hogy már senki
sem mer a köze-
lébe menni. Ugy
látszik, maga nem
tud golfozni.

— Dehogyan nem.
Csak dühös vagyok.

— Mire vagy kire?

— Erre a benn a bárány, künn a Farkas játékra a Magyar Színházban.

— Bizony, ebben igaza van. Augusztus közepe felé járunk és a Magyar Színháznak két direktiója is van és még sincs egy sem. Senki sem tudja, hogy őszől kezdve Juhl Marcell vagy Farkas Imre lesz-e a direktor. A nagyobbik baj azonban az, hogy a színészeknek fogalmuk sincs arról, hogy kinek lesz szerződésük a jövőben. Mindentől függetlenül azonban

a Magyar Színház körüli hareok ismét bebizonyították, hogy emberektől hálát várni nem lehet.

Itt van ez a Juhl Marcell, aki mint színházigazgató mindent elkövetett, hogy száz százalékig elégitse ki színészei és jóbarátai kívánságát. Maga nagyon jól tudja, hogy én nem szoktam megvédeni a direktorokat, mert mindegyiknek van elég hibája. Juhlnek is volt — semmiesetre sem annyi, mint a többi-

nek, — de az bizonyos, hogy a legjobb akaratú és legelőzékenyebb igazgató volt. Abban a pillanatban, amikor kétségessé vált, hogy a jövő szezonban igazgató lesz, elsősorban azok hagyták eszerben, akikkel a leg-

több jót tette. Emberek, akik neki köszönhették, hogy az elmúlt szezonban pénzt kereshettek, elsőnek támadták oldalba a direktort, akinek pedig nincs más bűne, minthogy megtakarított pénzt színházra és színészekre költötte.

— Na és Farkas mikor foglaltja el a helyét?

— Az egyelőre bizonytalan. Egy másik Farkasról azonban egészen bizonyosan tudom, hogy decemberben. Ez a Farkas Molnár Ferenc híres szindarabja, amelyet nemrégiben elővasolt Denys Amiel francia író. Saját bevallása szerint nagyon régen nem olvastott ehhez hasonló kitünő művet.

Denys Amiel azonnal elhatározta, hogy ő ülteti át francia nyelvre Molnár Ferenc „Farkas”-át, amelyért azóta három párizsi színház verekszik.

Még nem dőlt el, hogy ki lesz a győztes a három közül, az azonban kétségtelen, hogy a „Farkas” párizsi premiérje decemberben lesz, mert Denys Amiel költi magát ehhez a terminushoz.

— Szóval, rövidesen egy újabb magyar darab indul el hódító útjára külföldön.

— Nem ez lesz az egyetlen. Történet ugyanis, hogy egy német színházigazgató az idén nyáron a Balaton mellé jött pihenni. Közben kiszállt Budapesten és elment a Budai Színkörbe megnézni a „Vihar a Balatonon” című operettet. Nem sokat értett belőle, de azért nagyon tetszett neki az előadás és másnap felkereste az operett szerzőjét, Bus-Fekete Lászlót.

Ennek eredményeképpen rövidesen megállapodtak abban, hogy a jövő szezon elején a stuttgarti színház bemutatja a „Vihar a Balatonon”-t.

Az operett új címe „Vihar a Bodentavon” lesz és természetesen, mondanom sem kell, hogy egy kissé átgyúrák német millióra. Bus-Fekete László egyébként a legközelebbi napokban utazik Stuttgartba, hogy premiérje előkészületeit megbeszélje.

— Hiába, ennek a Bus-Feketének minden sikerül.

— Annyi bizonyos, hogy nem panaszkodhat, akárcsak Lehár Ferenc, aki, amint tudja, néhány estén keresztül dirigálta a „Mosoly országát” Londonban. A derék

angliások leírhatatlan ünneplésben részesítették a kiváló magyar komponistát. Lehár a banketten elmondotta, hogy nincs megfelelő szövegekönyve. A színház igazgatója erre azonnal többszázfontos pályázatot hirdetett szövegekönyvre.

Lehár Ferenc több mint háromszáz szövegekönyvet kapott, amely közül hatot választott ki, mint amelyek a legjobban tetszenek neki.

Ezt a hatot a világhírű zeneszerző még egyszer áttanulmányozza és akkor dönt, hogy melyik közülük az az egy, amelyet meg fog zenésíteni.

— Szóval, az egész világon dominálnak a magyar szerzők és dolgoznak a jövő szezonra.

— Nevetni fog, még idehaza is. Móricz Zsigmondról van szó, aki multkor nagy társaságot látott magánál vendégül leányfalusi villájában. Beszélgetés köz-

ben valahogy ráterelődött a szó Móricz Zsigmond munkáira, amikor is a társaság két pártra szakadt. Az egyik párt váltig erősítette, hogy Móricz Zsigmond legjobb regénye a „Légy jó mindhalálig”, míg a többiek a „Kerek Ferkó” mellett törtek lánczát.

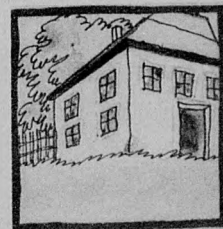
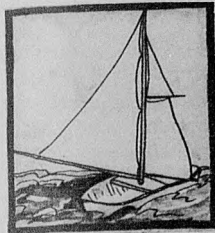
Valaki azzal érvelt, hogy Móricz Zsigmond is jobban szereti a „Légy jó mindhalálig”-ot, mert abból szindarabot csinált. „Ez nem érv, kedves barátom — mosolygott Móricz Zsigmond, — mert a „Kerek Ferkó”-ból is szindarabot csináltam”.

Igy derült ki, hogy Móricz Zsigmond nyári pihenőjét arra használta fel, hogy dramatizálta a „Kerek Ferkó”-t.

Az új Móricz-szindarab természetesen szintén a Nemzeti Színházban fog színpadra kerülni és a címszerepet az eddigi tervek szerint Vaszar Piroska fogja játszani, aki tudvalevően élete legnagyobb sikerét Móricz Zsigmond „Légy jó mindhalálig” című művében Nyilas Misi szerepében aratta.

— Ezt a Kerek Ferkót várom én...

— Jaj, de vicces! Egyébként be kell számolnom magának arról, hogy Németh Mária rövid idővel ezelőtt megérkezett Budapestre, ahol azonban csak egy napot töltött és azután elutazott egy vas megyei kis faluba. Ez a kis falu arról nevezetes, hogy itt született Németh Mária, aki úgy látszik világsikerei közben sem feledkezett meg erről. A művész nő jatornyos szülőfaluja meleg ünneplésben részesítette Németh Mária-t, aki könyves szemekkel köszönte meg az üdvözléseket. Németh Mária napokon keresztül mást

sem tett, mint bebarangolta szülőfaluja környékét.

Elárulhatom magának, hogy Németh Mária szülőfaluja határában hatalmas birtokot vásárolt, ahol a közel jövőben már meg is kezdődnek az építkezések.

A művésznő a jövő évtől kezdve itt fogja kipihenni a külföldi szezon fáradalmait.

— Hiába, ő az egyetlen német, akinek most jól megy.

— Ne tegyen ilyen megjegyzéseket, mert látja, erről rögtön eszembe jutott a bankzárlat. Ekörül támadt egy kis baja néhány nappal ezelőtt Sándor Stefinek is, aki tudvalegden most a Balaton körül turnézik. Tudnia kell, hogy Sándor Stefi nagyon szerel kártyázni és ebben a „műfajban” is leginkább a chemint és a baccarat-t kultiválja. Valamelyik este leült a kártyasztal mellé és már sütött a nap, amikor felkelt onnan — vagyona roncsaival. A jólsikerült turné keresete bizony ottmaradt a zöld asztalnál, de mindez nem idegesítette a művésznőt. „Majd telefonálok Pestre a bankba, hogy utaljanak át ide egy kis dohányt!” — vigasztalta

magát a művésznő. A következő percben azonban elsápadt, mert csak most jutott eszébe, hogy bankzárlat van és ő már kivette a maga kis öt százalékát. Egy pillanatig szótlanul állt a helyén és azután merész elhatározással visszament a kártyaszobába.

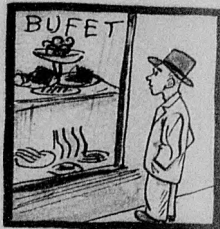
Minden gondolkozás nélkül feltette utolsó ötven pengőjét a következő coupura, amelyet szerenésesen meg is nyert.

Mit aprózzam a szót. Sándor Stefi rövid egy óra alatt nemcsak hogy visszanyerte elvesztett pénzét az utolsó ötven

pengőssel, hanem meg is duplázta azt. A játék végén az összes játékosok pénze nála volt. Mindezt pedig a művésznő a bankzárlatnak köszönheti, mert ellenkező esetben nem folytatta volna tovább a játékot és mint vesztes hagyta volna el a kártyacsata színhelyét.

— Szóval, minden rossznak megvan a maga jó oldala is.

— Ugyanez fennáll fordítva is. Itt van például Pethes Sándor, aki valakivel jól tett és ennek ellenére nagyon szégyelli magát. Valamelyik este Pethes Sándor a Nagykörút egyik automatabuffetje előtt meglátott egy jólöltözött férfit, aki szemelláthatóan éhes volt. A férfi úgy bámulta a mindenféle jóval megrakott kirakatot, hogy majd kiesett a két szeme. Olykor-olykor csettintett is a nyelvével, mint akinek valami jó falat jutott. Pethes sajnálkozva figyelte az éhes férfit, majd odalépett hozzá a következő szavakkal: „Uram — mondta, — ne haragudjon, hogy megszólítom, de látom, hogy éhes. Éppen ezért engedje meg, hogy átnyújtsak önnek egy pengő húsz fillért, amennyiért ittelfogyaszthat egy menüt”. A férfi könnyes szemekkel hálálkodott és elfogadta a pénzt.

Pethes Sándor boldogan ment tovább azzal a tudattal, hogy egy éhes emberrel kevesebb fekszik le ma este Budapesten.

Beült a törzskávéházába és egy óra múlva helyet foglalt asztalánál Sziklai József. „Borzasztó — mesélte Sziklai, — hogy mennyire éheznek Budapesten az emberek. Képzeld, az előbb egy automatabuffet előtt állt egy jólöltözött ember...” Sziklai elbeszéléséből kitűnt, hogy ő is adott egy pengő huszat menüre a férfinak, aki akkor még mindig ott állt és bámulta a kirakatot. Éjféléjában Pethes és Sziklai együtt mentek hazafelé és a

legnagyobb megdöbbenésükre az „éhező” férj még mindig a kirakatot bámulta. Most már figyelni kezdték. Rövid félóra alatt egy házaspár és egy fiatalember szánla meg a férfit és adtak neki pénzt a vacsorára. Amikor aztán bezárták a buffel-t, a férj rágyújtott egy szivarra, intett egy taxinak, beült és elhajtatott. Pelhes és Sziklai egymásra néztek, aztán mintegy vezényszóra egyszerre mondták: „Na, mi ugyan alaposan bedültünk”.

— Ha-ha-ha.

— Ne nevéssen. A vice még csak most jön. Kabos Gyula valamelyik délután lement a törzkávéházába, ahol

észrevette, hogy a főpincér lehorgasztott fejjel jár fel és alá.

— No, mi a baj, Laci — szólította meg Kabos Gyula a főpincért, — miért búsul, hiszen tele van a kávéház és mindenki fogyaszt.

— Az igaz — hallatszott a bús válasz, — de valamennyi vendég előtt remegő kávé van.

— Mi az, hogy remegő kávé?

— Remegek, hogy kifizetik-e.

Bukarestből jelentik . . .

Ambrus Irén két kutyájával nyaral

Köztudomású, hogy Bukarestben Salamon Béla pénzlárcáját, amíg a színeszek játszottak, az öltözőből ellopták. Másnap Salamon szomorúan szól Komlós Vilinek.

— Látod, milyen pechünk van, hogy Bukarestben nincs kormányrendelet.

— Miért? — kérdezi Komlós.

— Mert ha volna, akkor csak a pénzállomány öt százalékát vehette volna ki a tárcából.

A bohém életrajza

A bohém annak rendje és módja szerint megszületik. Ebben nincsen semmi rendkívüli, hiszen a világ sorja az, hogy születnek és meghalnak az emberek.

A bohém külsőleg semmiben sem különbözik a többi csecsemőtől, az abnormitás jelei csak később mutatkoznak.

A bohém fejlődik: iskolába jár és tanul. Megtanulja, hogy hogyan kell az iskolaépület ablakait kivágni. Statisztikai kimutatások szerint az az egyén, aki az elemi és középiskolában a legtöbb ablakot üti ki, az további élete folyamán a művészi pályán feneklik meg. Akinek például hármasa van nyelvtanból, az fró lesz, aki megbukik rajzból, az festőművész, aki pedig felmentését kéri énekből, az húsz év múlva biztosan az operaház tagja.

A bohém életmódja akkor változik meg, amikor az iskolából kicsapják. Ezzel a szülői házban is megrendül a pozíciója. A papa így szól:

— Verejtékem árán taníttatlak és te így viselkedel? Mars ki!...

A mama könnyek között sóhajt:

— Ezt neveltem fel magamnak... feláldoztam az ifjúságomat... stb.

Ilyenkor a bohém férfi próbál lenni.

Ő így kiált fel:

— Majd én megmutatom, hogy férfi vagyok!...

A bohém megszökik hazulról. Magával viszi gyermekszobáját, illetve annak minden értékesíthető tárgyát. A könyvtárát, melyet elad az antikváriusnak, a nagypapától örökölt aranyórát láncsal együtt és azt rögtön a zálogházi becsüs jóakarására bizza.

Igy lesz a bohémból önálló egyén. Önállóan koplal, éhez, nyomorog. Ha megkérdezik tőle, hogy megy sora, akkor elmondja, hogy egy világlap verseng érte és ő most azon gondolkodik, hogy hitvány pénzért eladja-e művésze ferkölt termését.

Az érem másik oldalát azonban a stammkávéház főpincére ismeri jobban: A bohém kávé rendel reggelire, ebédre és vacsorára — egyszerre és akkor a gyanutlan hallgatózó a következőket hallhatja:

— Kérem ez így nem megy tovább

— suttogja Kaufmann úr, a főpincér,

— tegnap is meg tetszett lógni egy kávémmal. Kérem vagy tetszik fizetni vagy nem?

Erre a bohém előveszi legszebbik nézését és a főpincérből kiudvarolja a mai kávéit is és a főpincér legeslegutoljára hitelez. Másnap újra kezdődik az egész. És a „sár” egyre nő. („Sár” annyit jelent, hogy a bohém tartozik a kávéházban. Ha egy bohém azt mondja, hogy „térdigérő sárban” gázol, akkor az annyit jelent, hogy a főpincér csak akkor szolgálja ki, ha előre fizet.)

A bohém kedvenc kirándulóhelye a színház. Persze nem a nézőtér, hanem az öltözők.

Azután meghal a bohém. Sirjára nem kerül virág és sirján nem zeng a kórus zsolozsmát. A bohém temetésén csak két tanu van jelen: rendszerint két nagy úr. És az anyakönyvvezető. A bohém halála a házasság.

A bohém házassága úgy kezdődik, hogy a házasság előtti napon vesz két jegygyűrűt, harminc pengőért. A házasság utáni első napon Recht úr, a zálogházi becsüs tizenöt pengőnyi nászajándékot ad rá.

Ezzel kezdődik a bohém házassága és azzal folytatódik, hogy a bohémné sír. Siratja ifjúságát, szépségét és siratja a reggelit, az ebédet és a vacsorát. A bohémet (kedves férjét) is siratja, aki menten megváltozik. Szorgalmas igahordó lesz belőle, aki dolgozik, tőkét kovácsol mindenből — a házasságából is. Anyagias lesz, mert házasságáról cikket ír a „Délibáb”-ba és a honoráriumért megtalpatatja cipőjét és a zálogházból kiváltja a jegygyűrűket.

Igy lesz a bohémból nyárspolgár...

A bohém kedvenc kirándulóhelye a színház

Franciák

IRTA SZINI GYULA

A Francia Bank arany-készlete, mint olvashattuk, négyszázhatvan millió font sterlingre rúg. Nincs a kezem ügyében logaritmustábla és hirtelenében nem tudom kiszámítani, mennyi ez francia frankban vagy pengőben. Mindenesetre hatalmas összeg. A franciák jól sáfárcodtak a pénzüikkel.

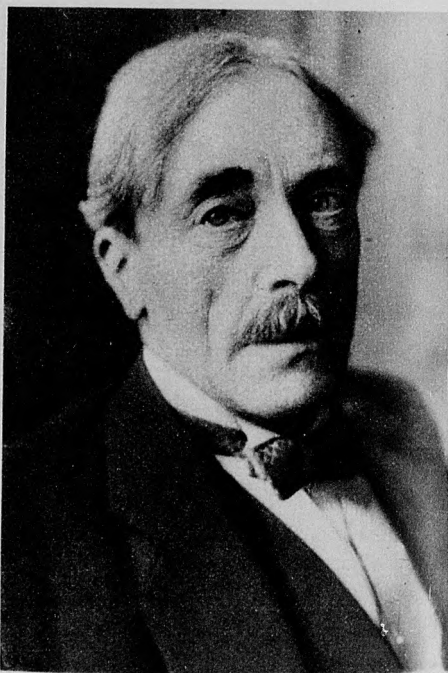
De vajjon ugyanilyen jól sáfárcodtak-e szellemi javaikkal?

Ennek megállapításához talán nem kell más, mint hogy felállítom a háború-előtti és háborúutáni szellemi mérlegüket.

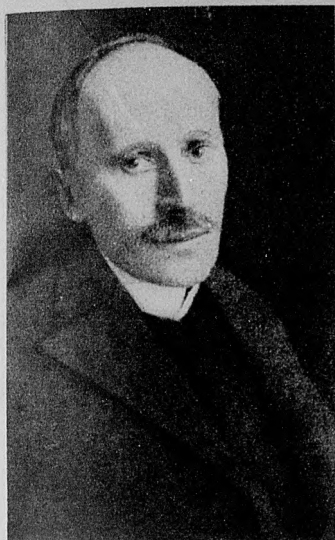
A háború előtt a következő színpadi szerzőik voltak, akiknek műveit az egész világon játszották, még pedig többnyire „kasszadarabokként”: *Rosland, Sardou, Bataille, Donnay, Hervieu, Brieux, Bourget, Bernstein, Pierre Wolff, Lavedan, Flers, Caillavet, Tristan Bernard, Alfred Capus, Abel Hermant, Octave Mirbeau, Porto-Riche, Lemaitre, Coolus, Courteline, Feydeau*. A francia színpadnak ily dús termése talán nem is volt még, mint a múlt század végén és mai századunk elején. A külföldön — tehát Németországban és Magyarországon is — színrekerülő darabok

több mint fele francia volt. Olyan idők is voltak, hogy sikere egyáltalán csak francia darabnak volt.

A mai franciák? Romain Rolland legalább egy fejvel magasodik ki közülök. A többiek: *Géraldy, Pagnol, Obey, Lenormand, Dennys Amiel* stb. igen érdekes, finom írók, de hiányzik belőlük valami. Épp az a valami, ami azelőtt abban nyilvánult, hogy Európa, Amerika és a többi világrész színházai csak úgy öntötték Párizsba a tantiémek aranyát. Talán *Bourdet* (a „Prisonnière” és a „Gyöngé nem” szerzője az egyetlen, akiben a régi boulevard) drámaírók szerencsés vénája csörgedez-

Paul Valéry

Romain Rolland

A mai francia regényirodalomról pedig gyöngédtelenség volna beszélni, ha az ember arra gondol, hogy a háborúelőtti *Flaubert, Zola, Anatole France, Maupassant, Daudet, Pierre Louys, Marcel Prévost, Pierre Loti, Jules Verne* nyomdokaiban ma kik haladnak. *Marcel Proust*, akit csak a háború után fedeztek föl, egész kultúrájával, gondolkodásával voltaképp az előző nemzedékhez tartozik, mint a fényes plejád, egy elkésett, utolsónak fellobbant csillaga.

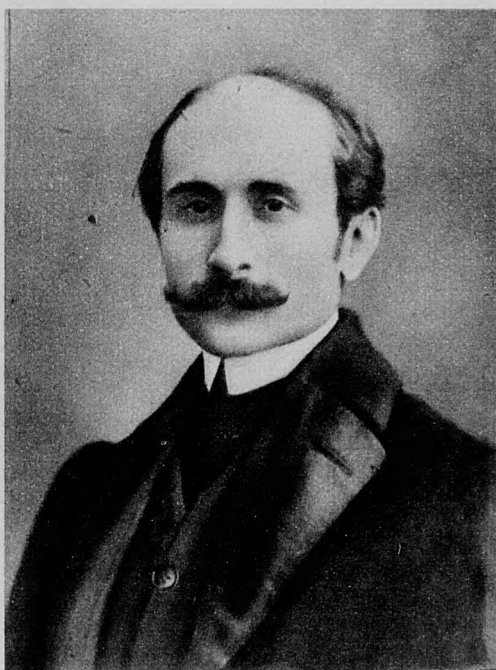
Nehéz szívvel bár, de kénytelen az ember megállapítani, hogy a legutóbbi 17 év mérlege a franciákra nézve egyenesen katasztrofális. A világ érdeklődésének homlokteréből egyszerűen kisiklott a francia szellemi termés.

Ma angol írók, *Shaw, Wells, Galsworthy, Joyce* és amerikai írók, *Sinclair Lewis, Theodore Dreiser, Upton Sinclair* és olasz írók, *Papini, Pirandello* és német, norvég, dán, svéd, magyar, lengyel, orosz és nem tudom még

miféle nyelven író szerzők iránt lázasabb érdeklődés nyilvánul meg világszerte, mint a szajnaparti szellemi központ termékei iránt.

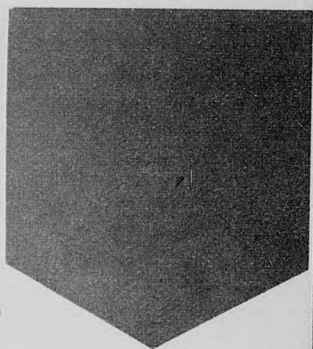
Voltaképp az ember nem tudja, mi történt. Színvonalában a francia irodalom nem súlyyodt le. De sem globetrotter regényírói, sem lélektani finomságokkal ható drámairói nem tudják többé célba találni — az emberiség szívét. Franciaország elvesztette kezéből a szellemi vezetést. Ehhez úgy látszik, nem elég a Francia Bank minden aranya. Pedig amaz volt az az igazi valuta, amely Párizst és Párizson át Franciaországot tündöklővé tette.

Magukat a franciákat, illetve csakis őket nem igen lehet hibáztatni ezért a feltűnő lecsúszásért. Mert ennek oka a mai világ, amely ezerféle érdeklődéssel úgy elszóródott, hogy nehéz ma már abba az irodalmi és művészi érdeklődésbe belevonni, amelynek iramát, stílusát a francia génusz szabta meg évszázadokon át.

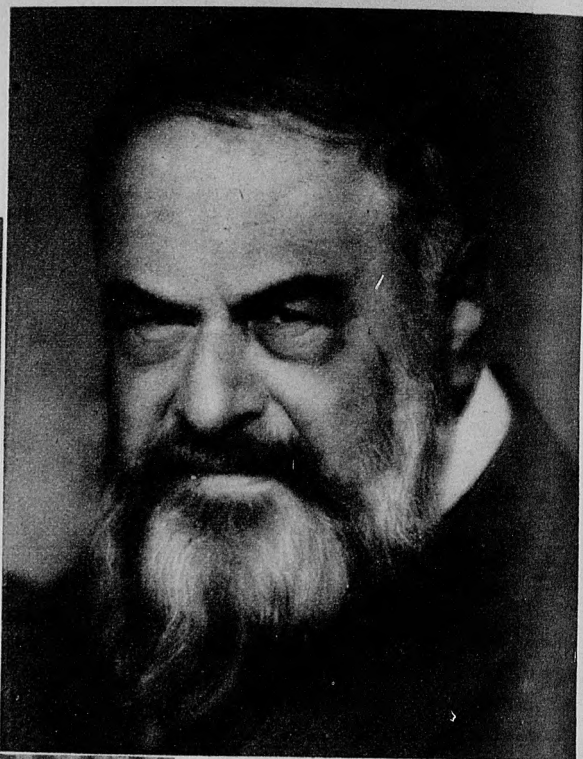

Edmond Rostand

Tristan Bernard

Pierre Benoit

Az írott betűvel ma túlságosan konkurrál az élő szó (rádió) és a hangos kép (film), amely közvetlenebb élmény, mint a könyv. Hiszen a rádió és hangos film még a színháznak is gondot ad konkurenciájával.

A francia nemzet könyv-nemzet, büszke a Latin-negyedre, hol a tudomány, irodalom és művészet kaptárai évről-évre megtelnek francia és nemzetközi szorgalmas méhekkal.

De abba a mézbe, amelyet ezek a méhecskék termelnek, ma minduntalan egy kis keserű ürümcsepp esik. (Politika!... Nem, nem, inkább ne beszéljünk róla. És gazdasági világválság, ami szintén nem idevaló téma).

Franciaország maga mindent megtesz, hogy visszanyerje a régi szellemi hegemoniát, a veze-

íest.
Íróit
A bo
vészi
házak
telep
hetsé
ban.
közt
nének
A
megv
nem o
gény

íést. A francia könyv talán legolcsóbb a világon. Íróit mindenféle pályadíjjal ösztönzik írásra. A boulevard nagy színházai mellett kis, művészi törekvésű, úgynevezett *avantgarde*-színházak boldogulnak. Ezek valóságos tenyésztelepei (pépiniére-jei) az újonnan jelentkező tehetségeknek. Nincs is hiány érdekes, eredeti írókban, színészekben, akik kedvezőbb viszonyok közt éppúgy boldogulnának és vergődnének végre világhírre, mint elődeik.

A Goncourt-díj minden ősszel megmegvillant egy új nevet, akik közül nem egy befut sikeresen, mint a szegény *Proust*, aki halála előtt kapta meg a díjat és *Pierre Benoit*, aki nemrég be-

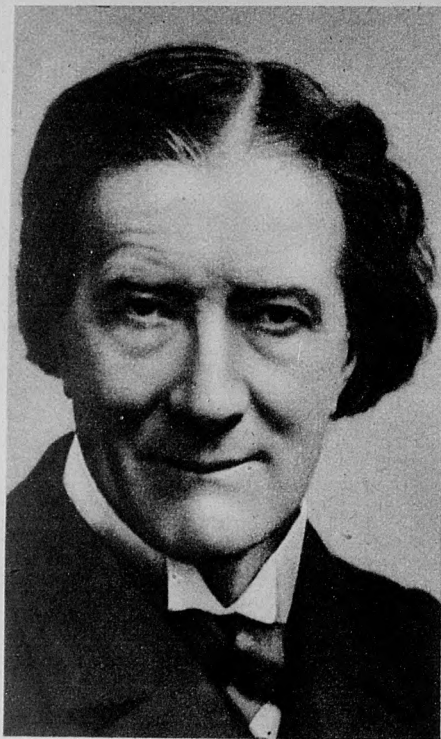
Jules Romains

Henri Bernstein

Denis Amiel

Victorien Sardou

jutott a Francia Akadémia halhatatlanjai közé, aránylag fiatalon. Az ujakhoz lehet sorozni Paul Valéry-t is, a finom költőt és esszé-író. Mallarmé és Verlaine tanítványa ugyan, de önállón fejlődött tovább és a fiatalok emelték paizsukra. Igaz, hogy már akkor deres volt a feje, aminek következtében hamarosan bejutott a Francia Akadémiába is.

A francia irodalom mai szellemi inventáriuma tehát nem is oly szegényes. Duhamel, Paul Morand, Jules Romains, Montherlant neveiről sem szabad megfeledkezni. Mindezek biztató jelek, hogy amennyiben helyreáll valaha az a békebeli szellem, amely az emberiséget közös eszmék szolgálatába forrasztotta össze, a franciák talán újra kivívják régi pozícióikat.

Új eszmékben, új irányokban sincs hiány. A mai zavaros világnak meg-

felelő dadaizmusból és szürrealizmusból is keresik a kivezető utakat. Ezek Franciaországban hamarabb megépülnek, mint másutt, mert a nagy elődök példái világítják előre az utat.

De aki végignézi a mai francia irodalom és művészet mezején, úgy kiált fel, mint az a gazda, akinek sokat ígérő termésére hónapokon át nem hullt egy szemernyi esővíz sem.

— Uram, adj termékenyítő, langyos, hosszú békebeli esőt, hogy ezek a palánták mind kivirágozzanak.

Ez a sóhaj általános, az egész emberiség óhaja és sóhaja. Mennél rohamosabb és veszedelmesebb az események áradata, annál inkább. Az emberiség jobb, mint ami ezekben az időkben vele történik. Mégis ki kell, hogy süssön végre az igazi béke, az igazi művészet, az igazi irodalom napja. Talán épp ez van folyamatban anélkül, hogy tudnánk róla mi, akik a vadvizek reménytelen árjában nézünk magunk körül.

Vissza kell jönnie annak, ami 1914 előtt volt. Mert máskülönben mit sem ér Franciaország 460 millió aranyfontja és mit sem ér mai, sokat ígérő írói és művészi nemzedéke. Be jó volna Párizs uccáin gondtalanul sétálni mint valaha... valaha... ami nem is volt oly régt!

Marcel Pagnol

„Miért kell nekem mindig azt szeretni“ című *Vértes—Seress*-tangót éneklő *Fekete Pál* egyik lemezén. Miért kell mindig azt felvenni ennek a gyárnak, amelyről előre lehet tudni, hogy sohasem lesz sláger. Mindenesetre dicséretreméltó dolog, ha a gyár olyan felvételekkel szaporítja állományát, amelyet másutt nem vettek fel. Ez azonban nem mindig azt bizonyítja, hogy érdemes is felvenni ezt a számot. Ez a tangó semmi esetre sem érdemli meg azt, hogy megörökítsék az utókor számára. Ami magát a felvételt illeti, az szintén meglepően gyenge. Általában nem tudjuk megérteni, hogy ennek a gyárnak legtöbb felvétele miért fátyolos? Az első lemezknél még felvételi hibának tartottuk, de úgy látszik ez szándékos lehet a gyár részéről, amit nem tudunk mással magyarázni, mint a szakértelem hiányával.

„Miért miért“ és „De szép vagy ma este“ című *Sándor Jenő*-dalokat éneklő gramofonlemezen *Ambrózy Ferenc*. Miért, miért kellett ezt a valóban két szép számot így kihozni. *Ambrózy Ferenc* nem az az énekes, aki presztízist akarva van gramofonéneklésre. Reméljük, hogy ez a gyár a jövőben jobban fog vigyázni arra, hogy ki énekelje a számok refrainjét és méginkább arra, hogy a zenekar is kifogástalan legyen.

Kalmár Pál magyar nótalemezel közül e héten az „Ídegen itt nékem minden“ című dalt hallgattuk meg. Sajnos, újból meg kell állapítani, hogy ez az énekes sok kívánni

valót hagy maga után. Lehet, hogy egy kitűnő énekmasternek egyszer majd sikerülni fog *Kalmár Pál* hanganyagából többet kihozni. Ez azonban csak feltevés és a jelen azt bizonyítja, hogy a mikrofont nem lehet félrevezetni. A mikrofon a legszigorúbb kritikus, amelynek írott kritikája maga a gramofonlemez. Ez pedig minden szónál őszintébben és „szebben beszél“.

Ugyanesek magyar dalokat hallhattunk *Basilides Máriától*, akit *Berkes Béla* és cigányzenekara kísért. A magyar népdalfelvételek egyik legkitűnőbbje ez a lemez és szívet, lelket gyönyörködtető, ahogy a kiváló énekesnő négy szép magyar nótát előad.

Weinberger „Svanda a dudás“ című operájának ábrándját hallottuk e héten a berlini állami operaház zenekarának előadásában. A felvétel valóban kitűnő és a legszigorúbb kritikus se találhat rajta semmi kifogásolni valót.

Ugyanesek ilyen kiváló *Rossini „Sevillai borbély“* nyitánya. Ezt a newyorki szimfonikus zenekar adja elő *Arthuró Toscanini* vezényletével. Ez a lemez igazi gyönyörűséget és élvezetet nyújt mindazoknak, akik szeretik a komoly muzsikát.

„La clunnae un venticello“ címe annak a lemeznek, amelyet a világ egyik legnagyobb énekesétől, *Saljapin Fedortól* hallottunk. Száz százalékos művészi felvétel ez, amelyből sajnos, mindinkább kevesebb kerül forgalomba.

„Hová viszi az őszi szél“ című dalt éneklő *Galetta Ferenc*. Érthetetlen, hogy miért hanyagolják el a gramofongyárak e valóban kitűnő hangú énekest, akiből egyik legjobb gramofonénekesünk válhatna. Ez a lemeze lagalább is ezt bizonyítja és ha vannak is a lemezen hibák, arról nem ő tehet, hanem maga a gyár.

„Hlába tagadod, tudom, hogy szeretsz“ a címe *Köla József és Szécsény Mihály* egyik slágerszámának, amelynek refrainjét *Sebő Miklós* éneklő. *Sebő* előadási modora és a kísérő zenekar egyformán kifogástalan.

Leoncavallo „Harangkórus“-át adja elő egy lemezen a berlini állami operaház ének- és zenekara. Ez az a lemez, amely valóban tökéletes művészi élvezetet nyújt. Kár, hogy mostanában az ehhez hasonló kitűnő művész-felvételeket elhanyagolják a gramofongyárak és mindig kevesebbet bocsátanak belőlük forgalomba.

Gramofonlemez

„His Master's Voice“
 márkával mindig vezet.
 Kapható minden szaküzletben

Külföldi slágerek — Magyar dalok
SEBŐ MIKLÓS énekével
 csak
ODEON ÉS PARLOPHON
 lemezekben. Mindenütt kapható!
 Vezérképviselő: **LIEBNER ZSIGMOND**
 V. ker., Szent István tér 4 szám

JÁNOS VITÉZ

Szín: (Népies kukoricagöré, csűrrel, szűrrel, gubával és subával. Amikor a függöny felgördül, csak János vitéz van a színen és kukoricát foszlogat, nagyon vigyázva, nehogy a rendőrség ezi a foszlogatást észrevegye. A háttérben kepel a gólya és közben fészket rak. Az udvaron éppen most etetik a gémezt és etetik a kává. A háttérben Mórtez Zsigmond és Tömörkény István látszanak. Igaz, jó, hamisítatlan népies hangulat. Az ablakon át látni a kévéket, amint éppen kisüstön szilvapálinkát öznek.)

János vitéz:

Az én nevem, az én nevem
Kukorica János...

Detektív (bejön. Marcona, torzonborz, bot van a kezében és a mellén viseli hivatalos tekintélyét): Hogy hívják magát?

János vitéz (tovább énekel):

Az én nevem, az én nevem
Kukorica János...

Detektív: Elég volt! Vezesse az orránál fogva az öreganyját! Micsoda disznóság... Nagypénteken, a nagymócsingi vásáron egészen mást mondott...

János vitéz: Mit mondtam?

Detektív: Gondolkozzon egy kicsit!

János vitéz: Ha megfeszülök, akkor sem jut eszembe, hogy mit mondtam a nagymócsingi országos vásáron...

Detektív: Hallja, ne pofázzon, mert baj lesz! En államrendőrségi detektív vagyok.

János vitéz: Már én arról sem tehetek.

Detektív: Magát feljelentették jogtalan címhasználat, illetőleg címbitorlás miatt. Itt azt mondja, egészen ártatlanul, hogy Kukorica Jánosnak hívják...

János vitéz: Ugy is hívnak, beesület-szavamra!

Detektív: Akkor miért mondta a nagymócsingi országos vásáron, hogy magát János vitéznek hívják?

János vitéz: Azt mondtam?

Detektív: Azt...

János vitéz: Ha mondtam, akkor igazat mondtam.

Detektív: Ugy? Maga vitéz? Milyen jogon nevezi magát vitéznek? Hogy meri magáról azt állítani, hogy vitéz? Van magának vitézi telke?

János vitéz: Nincsen.

Detektív: Volt a fronton?

János vitéz: Amikor a háború kitört, én már túl voltam a katonaköteles koron.

Detektív: Tagja a vitézi széknek?

János vitéz: Nem én, kérem szépen...

Detektív: Akkor milyen jogon használja a vitéz megjelölést?

János vitéz: Mert így kereszteltek el.

Detektív: Kicsoda?

János vitéz: Petőfi Sándor.

Detektív: Ki az?

János vitéz: Egy költő.

Detektív: És joga van fentnevezett személynek címetek osztogatni? Milyen jogon nevezte ki magát az a Petőfi vitéznek? Maguk összejátszottak... Petőfi volt a felbujtó. Cimbitórságra való felbujtást a törvény szigorúan büntet. Megértette? Magát le fogom tartóztatni és elővezettetem azt a Petőfit is! Mégis csak dísznőség...

János vitéz: De kérem, én ezerszer mentem ezen a címen...

Detektív: Biztosítom, hogy többé nem fog menni.

János vitéz: Ez a cím engem megillet. Így ismer engem az egész világirodalom.

Detektív: Semmi közöm hozzá. Kövessen a rendőrségre.

János vitéz: Még ezt a kukoricát meg kell fosztanom...

Detektív: No még csak az kellene... Fosztogatni az én jelenlétemben... Kövessen!

(János vitéz követi a detektívet a rendőrségre, ahol kihallgatják, tíz pengő pénzbírságra ítélik jogtalan címhasználat, illetőleg cimbitórlás miatt. A plakátokon átragasztják a „vitéz” szót. A hathatatlan Kacsóh-operett címe ezentúl „János”.)

Fregoll

Józan polgár nehezen tudja elképzelni, hogy éppen a hónapok elseje volt Jean Couler legkritikusabb napja. Mert nem lehet azt mondani, hogy a komikus állás nélkül lett volna. Igaz, hogy a Comedie Française még nem nyitotta meg előtte ajtaját, de a Grand Variete, melynek rendes tagjai közé sorolták, sem tartozott Párizs legutolsó mulatóhelyei közé.

A mulató menetelére sem lehetett panasza és Jean Coulernek mégis a hónapok elseje volt legszegényebb napja. Ennek a szegénységnek oka pedig abban az egy dologban rejlett, hogy a komikus ötödikéig nem juthatott semmiféle előleghez. Mert természetes, hogy már huszadikán felvette az utolsó előlegrészt is fizetésére és az is magától értetődik, hogy szerette a kényelmes, jó életmódot és a pezsgőt. Így aztán az elseje nagy nehézségekkel szaladt keresztül a komikus életén. Az igazgató szigorú ember volt, aki különösen a fizetéseket illetően nem engedett határozottságából.

Ehhez az újévhez hasonló kritikus napot azonban még Jean Couler sem ért meg, pedig már átlépte a huszannyolcadik határkövet.

„Ötödikéig nem vagyok itthon!”

Rendszerint ezzel az ajtajára függesztett írással szokta elijeszteni az elsején jelentkező hitelezők seregét s különös tehetségnek bizonyult az a szabó, vagy cipész, pincér és miegymás, aki kilábolva az első elutási-

tást, másodszeri vagy harmadszeri jelentkezésre, magának a komikusnak a kezéből kapott egy csekély összeget az ezresekre rugó tartozásból. De ha pénzt nehezen adott is a szűnész, nem fukarkodott a vigasztaló szavakkal.

Hanem ezen az újéven súlyos felhők gyülekeztek össze a komikus feje fölött.

Mint rendszeren, most is kiakasztotta a szokásos táblát a garszónlakás ajtaja elé. Aztán jutott eszébe, hogy ünnep van, ezen a napon nem jönnek a hitelezők.

Nem is jöttek az idegenek, csak éppen a házfelügyelő látogatta meg két úr kíséretében. Coulernek csak mikor a vendégeket meglátta, jutott eszébe, hogy három hónap óta, mióta ezt az új lakást kibérelte, elfelejtett házbért fizetni. Máskor nem szokta bevárni ezt a reménytelen dátumot.

A takarítónő bevezette az urakat, aztán megállt az ajtóban. A házmester kövér ember volt, a háború alatt legalább is őrmesterségig felvihette. Erélyesen képviselte gazdáját.

— A házbérrért jöttünk, művész úr!

— Tessék helyet foglalni!

A komikus igyekezett előzékenységet mutatni, de hasztalan volt minden erőlködése.

— Tessék ötödikén jönni!

Hanem a házmester már hozzászokott ehhez az ötödiki dátumhoz. Ahhoz is, hogy ötödikéről tizedikére invitálják. Azért igyekezett megőrizni a foglalkozásával járó méltóságot.

házi
fogla
hogy
kimé
egyik
totta
kedv
hatat
megf
több
képé
ról v
komi
hoz,
évve
szob
érték
úri r
ból.
vette
hisze
ben
rövi
össze
is v
csod
tott
lett
vala
nyug
miku
assze
Poul
mag
mut
mozi
a fi
És d
drám
hogy
El
nyö
szob
kész
nélk
Mert
azza
ukm
laltá
deln
val
mag
Ann
előtt
aki
házb
olya
ki n
san
lefo
hogy
teren
nan
nak
kész
fel
ságo
vele

— Nagyon sajnálom, művész úr, de a háziúr megbízásából kénytelen vagyok lefoglalni a fölösleges ingóságokat! — S mint-hogy a végrehajtók mindenütt egyformán kiméletlenek, a házfelügyelőt kísérő urak egyike legelőször is arra a tárgyra irányította figyelmét, mely a komikusnak legkedvesebb tárgya, szinte életének elválaszthatatlan kabbalája volt. Igaz, hogy ehhez megfelelő értéket hiába kerestek volna többet az egész lakásban. Egy fiatal leány képében tavaszt ábrázoló márványszoborról volt szó, mely ereklyeként vándorolt a komikus családjában s mint utolsó nyulványhoz, hozzá jutott el. A szobrot kétszáz évvel ezelőtt faragta egy korán elhunyt szobrász, akinek művei azóta muzeális értékkel bírnak s a komikus egy teljes évig úri módon megélhetett volna a szobor árából. Más hozzá hasonló ember talán nem is vette volna annyira szívére a foglalat, hiszen alig háromezer frank tartozás fejében foglalták le. Átkoplalva a napokat, két rövid hónap alatt lefizethette volna az összeget. Hanem Coulernek menyasszonya is volt, Anny Poul a drámai színésznő és csodálatosképpen a szobor nagyon hasonlított a színésznőre. De ez még a kisebbik baj lett volna. Azért mert egy szobor hasonlít valakinek a menyasszonyára, még egészen nyugodtan lefoglalhatják. Hanem a komikus éppen újévre ígérte, hogy menyasszonyához küldeti át a szobrot. Anny Poul ugyanis reklámképpen, mint saját magáról készült szobrot szerette volna bemutatni egyik Párizsban járó amerikai mozikkirálynak. A komikus pedig tudta, hogy a filmkirály másnapra ígérte látogatását. És eltekintve attól, hogy szerelmes volt a drámai színésznőbe, abban is bizonyos volt, hogy az ő karrierjén is sokat fog lendíteni.

Elképzelhető tehát a komikus megrökönyödése, mikor a végrehajtó éppen ezt a szobrot választotta ki. Hanem ő maga sem készült puha kenyérből, hogy mukkanás nélkül belement volna a bolondos játékba. Mert hogyan is állíthatna Anny Poul elé azzal a hírrel, hogy a szobrot csak úgy ukmukkfukk, házbértartozás fejében lefoglalták. Délben együtt szándékoztak ebédelni, de ő azt ígérte, hogy a szobrot is magával viszi. — Mi lesz most? — töprengett magában... Hogy fog a szobor nélkül Anny elé állítani? Aztán végigszaladtak előtte összes ismerősei. Hátha talál valakit, aki kisegítené zavarából és kölesönadná a házbértartozást. De nem akadt egyetlen olyan ismerősre sem, akinél a végösszegig ki ne merítette volna hitelét. Pedig itt gyorsan kellett intézkedni. Ellenkező esetben lefoglalják a szobrot. A komikus tudta, hogy még ma, ha a föld alól is, elő kell teremteni a háromezer frankot. De honnan?... Azt is tudta, hogy Anny Poul-nak legfeljebb ötszáz frank lehet minden készpénzvagyonra. Tehát hiába is tárná fel előtte a valóságot. Meg aztán szomorúságot okozna a lánynak, ha megismertné vele valódi helyzetét. Couler tudta, hogy a

nők nem szeretik a szegényszagot. És k tudja, talán még az Annyhoz hasonló tőkéletes nő is kiábrándulna belőle. És mi lesz akkor a jövő álmaival? Mi lesz a filmszerződésekkel? Mert a komikus akármennyire szerelmes volt is, nem feledte el, hogy tehetsége emelkedni kíván a Grand Variete deszkáiról. De mi lesz most? Mi lesz az elgondolt közös tervezgetésből? A tenger-melléki villából?... A házfelügyelőt ki-

Mit hoz a szőrmék divatja?

Dunyes Illés szücs,
(Andrássy út 53)
divatinformációja

Az elegáns hölgyek 1931 telén hermelin és breitschwanz bundákat fognak viselni az egész világon. A magyar nők szűkös pénzünk folytán perzsiával és naturpézsmával fognak megalkudni. A szil elektrik is favoritprém lesz, mint mindig, mert idén divatszín a fekete.

A prémdivatot az idén az amerikai szücsök kreálták. A bundák ezen modelleken hosszabbak, mint az előző évben a toaletteknek megfelelőleg. Csípőben szűkebbek kissé, mint tavaly, valamint erősebben glocknizottak. Ezt csupán pontos mértékreszbott szücsmunkával lehet elérni az ú. n. kész konfekcionált bundáknál nem lehet elérni. A bundák gallérja stuart állógallér. Ujjban nincs előírt divat, itt érvényesül az egyéni ízlés. A bunda belése bordűrös, egyébként sima, egyszerű. Még a monogram is elmarad.

A mi hölgyeink figyelmét ezen divatinformációm kapcsán felhívom arra, hogy a prém, — még a nemes prém is — idén máig olcsó és feltétlen praktikusabb bundát rendelni, mint posztókabátot szőrméztetni. Eltekintve attól, hogy a prémbundás nő összehasonlíthatatlanul elegánsabb a szövökabátosnál. Egyébként ajánlatos a bundakívánságainkat már most megbeszélni szücsünkkel. Mert — a prém — a nemes pénzváltócsikk.

sérő egyik úr írja a foglalásról szóló határozatot . . .

Hanem Jean Coulerben hirtelen feltámadt a vidékről magával hozott robusztus erő . . . Nem, nem fogja túrni, hogy a szobrot lefoglalják! . . . Nem fogja túrni, hogy tönkre silányítsák jövőjét! . . . Igenis, a szobrot el fogja vinni. Most mingyárt az urak, a házfelügyelő szeme előtt fogja elszállítani. Nem is tudta túrtóztatni magát. Pedig udvariasan akarta megállítani a végrehajtó papíroson síkló kezét. Hanem most, a való életben nem volt jó színész s még a humor is, mely miatt közkedveltségnek örvendett a párizsi kispolgári negyedekben, elszállt belőle. Ehelyett nekapirosozott az arca, toroka égett, elnyelte hangjának tisztaságát.

— Kérem uraim, nem engedem lefoglalni a szobrot!

A házmester felnézett, a másik két úr is meglepődött. Ilyesmi, hogy valaki szárazon ellenáll a foglaló végrehajtónak, Párizsban ritkán fordul elő.

— Tessék akármit lefoglalni, de a szobrot nem engedem!

— De mi éppen a szobrot akarjuk!

Ezt a szikár, vöröshajú úr mondta, aki mindaddig szótlánul állt a végrehajtó mögött.

A komikus egy pillanatra meglepődött. Szeretett volna valami erőset odavágni a vöröshajú úr füléhez, de meggondolta magát és gúnyosra változtatta beszédét. Sze-meiből keresztülhasító sugarakat lövellt az idegen úrra.

— És miért éppen a szobrot?

A vöröshajú arcán nem mozdult egyetlen ránc sem.

— Mert ezek a limlomok — a szobát megtöltő bútorokra mutatott, — nem érnek semmit.

— És kihez van szerencsém? Talán bútorszakértő uraságod, hogy olyan pontosan tudja, mennyit ér egy renaissance-korbeli faragott keretű velencei tükör?!

A vörösképu úr nagyon érezhette, hogy ha a hatóság közbelépését kellene kérnie, az melléje állna, mert be akarta rekeszteni a beszélgetést, Szűk szavakban csupán ennyit válaszolt:

— Dr. Fuelle, a házgondnok vagyok.

A végrehajtó ezalatt befejezte az frást. Hanem a komikus nem nézte türelemmel, hogy a látogatók eltávozzanak. A vöröshajú úr beszéde pedig egészen kihozta a sodrából. Most már nem törődött többé a hivatalos eljárással, de még az udvariasság formáiról is megfeledkezett. Menyasszonya és jövője elfeledtetett vele mindent. Az a főgondolat járt fejében, hogy délre Anny lakására kell szállítania a szobrot. És minden egyéb gondolatot elvetve, hirtelen a végrehajtó elé ugrott, kitépte kezéből a teleírt papírlapot és darabokra szaggatta.

— Megmutatom, hogy nálam nem lehet szobrot foglalni!

A papír széjjelszakítása kissé lehütötte izgatottságát. De nem vesztette el fölényét.

— Kérem az urakat, hogy azonnal távozzanak!

Azok hárman egymásra néztek s csupán a végrehajtó kockáztatta meg, hogy a do-logznak majd a rendőrségen lesz folyta-

Nem, nem fogja túrni, hogy a szobrot lefoglalják.

tása. A házfelügyelő szemében határozottan megnövekedett azóta a komikus iránt tanúsított tisztelet, mert sohasem köszönt még olyan alázatosan, mint éppen akkor, amikor sietségesen majdnem elvágódott a küszöbön. Csak a vöröshajú úr őrizte meg fölényét. Egyetlen szemrebbenés nélkül távozott a másik kettő után.

A komikus hangosan bevágta mögöttük az ajtót. A jelenetet ámulva végignéző takarítónőn töltötte ki bosszúságát.

— Hát maga mit áll itt mint egy fabábu.

Az asszony megijedt s kezében a hosszú nyelvű seprővel kilibbent az előszobába.

— No itt is jól kezdődik az újév! — futott keresztül fejen és rosszallólag csóválta fejét.

Jean Couler pedig a telefonhoz lépett és még mindig igazgató hangon bejelentette menyasszonyának, hogy azonnal taxit hozat és indul a szoborral. Szerencse, hogy Anny Poul még nem heverte ki egészen az együtt föltöltött Szilveszteréj mámorát és telefonon keresztül nem vette észre a komikus felindultságát.

Az autót hamarosan megérkezett. Jean Couler selyembe csomagolta a szobrot és vigyázva, nehogy valamiképpen megsérülhessen, saját karján vitte az autóhoz. Utközben egymásután dobta el a félig égett cigarettákat. Azon töprengett, megemlítsse-e a történeteket Anny előtt. Aztán elhatározta, hogy egyetlen szót sem fog elejteni, de a háromezer frankot megszerzi még ma. Akárhogy is lesz, de meg fogja mutatni ezeknek a paraszt foglalkóknak, hogy tud ő még pénzt szerezni és erősen eltökélte magában, hogy már holnap új lakásba fog költözni.

A Grand Variete előtt megállította az autót. Hasztalan volt azonban minden igyekezete, az igazgató nem folyósított előleget, ellenben eléje rakott öt levelet, melyek mindegyikében fizetésének letiltását kéri. Ezek után inkább felizgatva folytatta útját. Végre a tizedik cigaretta után az autó megállt a Rue Galliléi egyik újonnan épült bérháza előtt. A komikusnak szinte kedve lett volna visszafordulni és belerohanni a nagyvilágba. Pedig ha sejtette volna, hogy eddigi életét gyökerében fogja megváltoztatni ez a mai nap!...

Mielőtt becsengetett volna Anny Poul lakásába, pohárcsengés és hahotázó férfihangok ütötték meg fülét. Tudta, hogy menyasszonya ritkán fogad idegen férfilátogatókat és ámbár hajnalig együtt töltötték a Szilveszteréjét, nem árulta el, hogy vendégeket vár. De le kellett gyűrnie meglepetését. Néhány másodperccel később a szobában állt. Három ismeretlen úrral és a menyasszonyával találta magát szemben és annyira elképedt, hogy majdnem elejtette a félve szorongatott szobrot.

Anny Poul az asztal mellett ült. Reggeli pongyola takarta alakját. Láthatólag kedveskedni akart a három látogatónak, hol az egyiket, hol a másikat kínálta a kristály-

pohárkákban gyöngyöző sárga likörrel. A komikust pajtáskodva fogadta, mintha nem is a vőlegénye, hanem igen jó kollégája volna. Az idegenek is láthatólag jól érezték magukat. Ez annál könnyebb volt, mert Anny Poul nemcsak jóindulatú drámai színész, hanem kimondottan szép és lebilincselő leány is volt. Fekete hajából hullámos fürtök csüngtek homlokába és játékosan lebegtek a beszédes, sötét szemek fölött. A házias, egyszerű ruha még inkább érdekessé tette hosszúkjás, klasszikus arcát.

Pillanatokig tartott, míg a komikus magához tért elcsodálkozásából. Hol menyasszonyára, hol a három idegen úrra bámult, akik között felismerte a végrehajtóval együtt nála járt urat.

Az egész társaság hangosan kacagott a komikus nevetséges helyzete fölött. Aztán Anny Poul bemutatta három vendégét és akkor kiderült minden.

A színész nő bevallotta, hogy ő maga is benne volt a délelőtti foglaltságban. Nagy szeméit egészen kitérte és úgy adta elő a magyarázatot, mert tudta, hogy Jean Couler így nem képes haragudni, nem tud ellentmondani az arc e játéknak.

— Igen, Jean, tudtam anyagi helyzetéről. Akármennyire titkolóztál is előttem, érdeklődtem utánad. De én is eltitkoltam előtted, hogy mr. Johnson — a vöröshajú úrra mutatott — már két hónappal ezelőtt leszerződöttetted filmgyárához. Hanem téged illetőleg nehéz volt megpuhítani. Semmiképpen sem akart leszerződöttni, mint komikust s hogy meggyőzzem drámai tehetségedről, én magam beszéltem rá a házfelügyelőt, hogy ma foglaltasson nálad és megkértem mr. Johnson-t, hogy vállalja el a házgondnok szerepét.

Percekig tartott, míg a komikus megértette a történeteket. Mikor megtudta, hogy a délelőtti foglaltság Anny Poul rendezte el, kérdőleg fordult mr. Johnsonhoz: — És a végrehajtó.

Menyasszonya adta meg rá a választ.

— Az bizony, valódi volt. S minthogy olyan csúnyán elintézted, minden bizonynal meg is fognak büntetni érte. Hanem mr. Johnson ad annyi előleget, hogy nemcsak a házbért, de a büntetést is ki fogod tudni fizetni.

Jean Coulernek csupán a kész szerződést kellett aláírnia.

Késő délutánra járt az idő, mikor az amerikaiak elbűsűztak és Jean Couler és Anny Poul egyedül maradtak.

A lány tenyerébe fogta a férfi kezét.

— Ugye nem haragszol? Ugy sem áll neked jól a komikus szerepe.

Jean Couler megcsókolta az ajkát.

— Hogy haragszom-e? Minden vágyam az volt, hogy drámai szerepet kaphassak. De nem mondhattam el, hogy csak kényszerkomikus vagyok. A Grand Varietének igazán nincs szüksége drámai hősré.

Aztán a tengerparti villáról beszélgettek.

Az én hetem

IRJA
KARDOS ISTVÁN

Péntek

7

Kajetan

Barátom, az ismert színész szorgalmas munkával és dícséretreméltó takarékos-sággal annyi pénzt gyűjtött össze a szezon alatt, hogy most elindult egy kis európai útra. Eddig jó néhány országot végigutazott és tapasztalatairól röviden így emlékezik meg hozzám intézett leveleiben:

Spanyolország: Mindmegannyi Escamillo. Mint ahogy nálunk valamikor mindenki a „Hulló falevel”-et énekelte, itt a Carment. „Rajta hát”... — hallom egész nap és megfogadtam, hogy ezt az operát nem nézem meg többet az életben. Így itt, díszlet nélkül, igazbí torreadorral ezerszer szebb. Most jövök rá, hogy a színpad mégse nem adja az életet.

Németország. Szállodai szobámban tizenkét-szer dobtam el egy üres gyufaskuttyát és amikor hazajöttem szobámba, az asztalomon találtam. A szobalány lelkiismeretes gondossággal visszahelyezte. El kellett mennem lakni a szállodából, hogy megszabaduljak az üres gyufaskuttyától.

London: Valóban... van hej számos ucca és minden uccán sok sarok. Mégis igazat mondana az operett?

Bécs: Strauss úr keringői még mindig a legdivatosabbak. Játsszanak a zenekarok Stolzot is, de a Strauss-muzsikánál az emberek leveszik kalapjukat.

Olaszország: Velencében egy gondolás magyarul énekelt. Ezt: *Sír a kislány a Balaton partján*. Örömben adtam neki egy hűszlírát. Másnap egy német barátom azzal dicekedett, hogy egy gondolás német dallal köszöntötte. Meg is mutatta nekem, melyik az a gondolás. Ugyanaz volt, aki nekem magyarul énekelt... Nyilvánvaló, mindenkit anyanyelvén üdvözöl a dallal. Sohasem hittem volna, hogy a dal ilyen üzleti eszközzé válik.

Portugália: Láttam egy portugált, amint a tengerparton szomorkodott. Szóval már az sem igaz, hogy *Vigan dudál a portugál*.

Szombat

8

Cirjék

hetetlenné:

Inkognitó... Nagy szó. *Tilkos* Ilona egy fekete szemüveggel teszi magát ismeretlenné. A nagy fekete pápaszem mögött nehéz felismerni a primadonnát. A balatoni fürdőhely strandján így teszi magát ismeretlenné.

Vasárnap

9

János

Hunyadi Sándor, a „Feketeszarú cseresznye” szerzője lejött a Balatonra dolgozni. Pechje volt szerénynek, mert összetalálkozott Jób Dániellel, a Víg-színház igazgatójával, Roboz Imrével, a Víg-színház vezérigazgatójával, akiknek megígérte, hogy augusztus 9-ig befejezi új darabja első két felvonását.

A két felvonásból természetesen nem lett meg csak egy a balatoni fürdőhely daloszenes forgatagában. A két direktor elkergette hát a szerzőt csendesebb világba, halkabb birodalomba.

Hunyadi Sándor engedelmesen elutazott, azzal az ígérettel, hogy augusztus 30-ig készen lesz teljesen új darabjával, amely a betyárvilágban játszódik és szereposztása ez:

Gróf Ráday: *Somlay* Artur.

A vén betyár: *Hegedüs* Gyula.

Csaplórosné: *Gombaszögi* Frida.

Hétfő

10

Lőrinc

Ma találkoztam egy emberrel...

Széles vasalt nadrág volt rajta és gallérja árnyékában akkora nyakkendőcsokor, mint egy napraforgó.

Az ember, akivel találkoztam a ma embere. Homo 1931 és a jazzt dicsérte.

— Schubert cukortól csepegő melódiái és

Lehár, Fall, Kálmán, Strauss valcerei, oh kinek kellenek — szólott és a nyári nap melegétől gyöngyöző homlokát árkusszéles selyemzsebkendőjével törölgette. — Kinek kellenek e rohanó időkben a langyos melódiák — folytatta, — amikor a vonatfűttyű a zene, az elektromos szikrák pattogása, amelyet legjobban a jazz zene fejez ki.

S a modern ember mesélt nekem a jazz hallatlan szépségeiről és szidta Fallt, Lehárt, Jacobyt, Kálmánt meg a többi „divatból kimenteket”.

És valahol távol, egy nyári vendéglő falai közül pókhálófinomsággal szűrődött ki a „Szibill levele”...

„Kis Petrovom, tudom, hogy megbocsájlja...”

És a Homo 1931 szemében könnyecsek csillogtak. Kicsit elszégyelte magát:

— Tudja ez kivételes eset... — szerelem... az ő nőtája.

— No de a jazz?

Elpirult.

— Tudja, ne haragudjon, ez más dolog. Itt a szívőről van szó...

Kedd

11

Zsuzsanna

Salamon Béla elutazott Berlinbe. Onnan írta már ezt nekem:

„Kérlek, itt a takarékos-ság mérhetetlen. Mindenki spórol és senki sem él, mint én, olyan — nagylábon.”

Szerda

12

Klára

A primadonna arról híres, hogy mindenhez ért — még a veszekedéshez is — csak éppen énekelni nem tud. Annyi hangja sincs, mint például a pásztorfurulyának.

A minap direktorát megkérdezték, igaz-e, hogy a primadonna anynyit izgágáskodik?

— Ugyan — felelte a direktor — szavamra mondom, valósággal hangtalanul jár-kel a színpadon.

Csütörtök

13

Ipoly

Rott Sándorral, a népszerű kis Rottal beszélgetek.

— Sándor bácsi, mi lesz?

— Még nem tudom.

— Bécs.

— Ott egy kis baj van.

Egyelőre nincs színház.

— Budapest?...

— Talán?...

E pillanatban ér oda a táviratkihordó.

A sürgöny ezt mondja:

„Két filmszerepre a Paramount szívesen látja. Kábelváltást kérünk...”

Rott elolvassa a sürgönyt.

— Nem megyek — mondja. — Nem szeretem a filmet. Nem szeretem Amerikát. Nagy vizen át kell oda mennem.

— Nos és?

— Nos és? — feleli nevetve — örülök, hogy egyszer — kint vagyok a vízből.

Szeptember 1-től

megnyílnak a

HIS MASTER'S VOICE

fényes új eladási helyiségei IV.
Kossuth Lajos ucca 8 szám alatt.

Új rádióosztályunk külön esemény

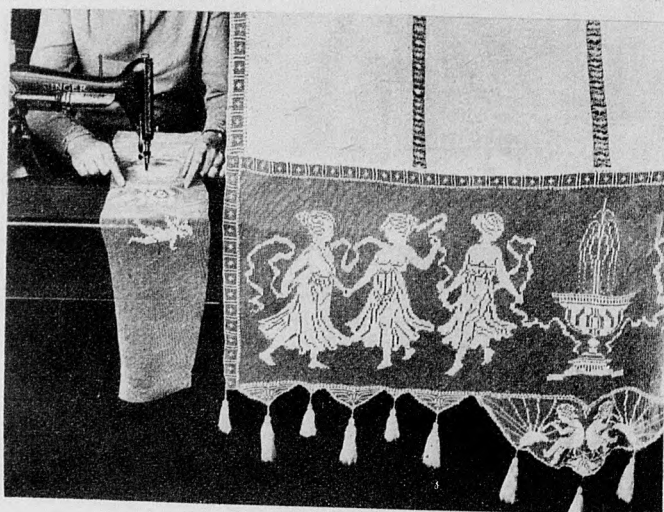
Kérje rádió- és gramofontípusaink jegyzékét!

Szeptember 1-ig a Kristóf téren

Mi mindent lehet a Singer varrógépen megfelelő kezeléssel előállítani

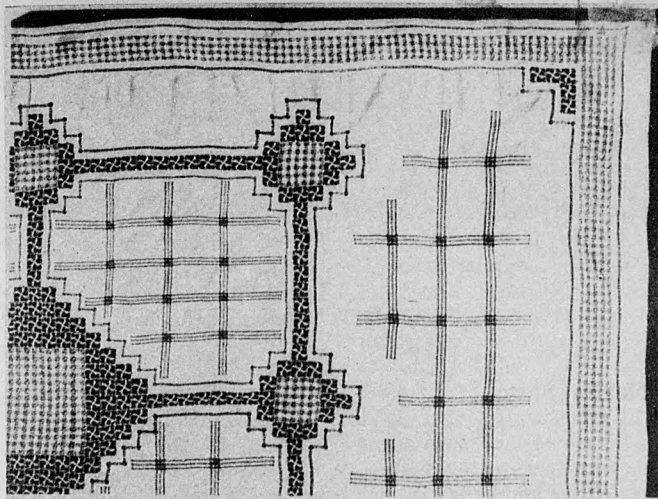

Megkezdett úrszegély és kész úrszegélymunkák, elkészítve a Singer háztartási varrógépen

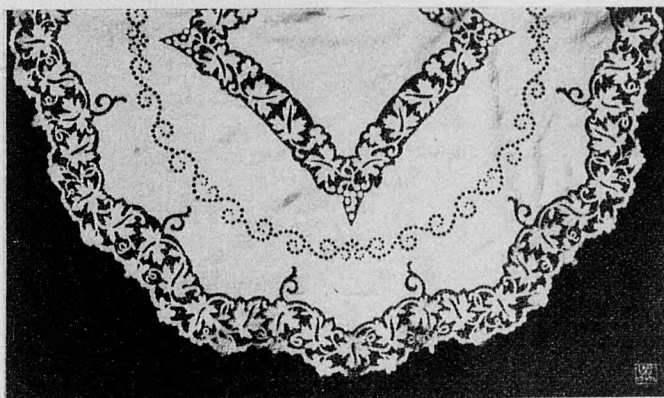
Függöny filémunkával, előállítva a Singer háztartási varrógépen a himző- és tömölemez és keret segítségével

pen

Asztalterítő gyönyörű dús áttört munkával, elkészítve a Singer háztartási varrógépen

rógépen

Asztalközép dús richelieu- és madeirahimzéssel, előállítva a Singer háztartási varrógépen

Állandó díjmentes varrás- és himzésoktatás vevőink részére összes fiókHzleteinkben

Singer varrógép részvénytársaság
Fiókok mindenütt

blemez

Jedőók és karakterek

Régebben a tenyérjősök foglalkozása volt a jellemrajzok megállapítása. A tenyér vonalaiból olvasták ki a jellemet és ezzel kapcsolatban következtetéseket fűztek a multhoz és a jövőhöz. Hogy mennyire volt helyes és elhíhető, szóval megbízható a jellem tükrének az ezúton szerzett rajza, azt nehezen lehetett ellenőrizni. Egy bizonyos, hogy az emberek hittek benne. A ma embere fölébe kerekedett a babona nívóján álló tenyérolvasásnak s az intelligenciájával sokkal jobban kapcsolatos íráselemzéshez, a grafológiához folyamodott, hogy abból következtessenek a jellemre.

A grafológia világszerte hamar népszerű lett s hogy jogos a népszerűsége, azt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy alig akad

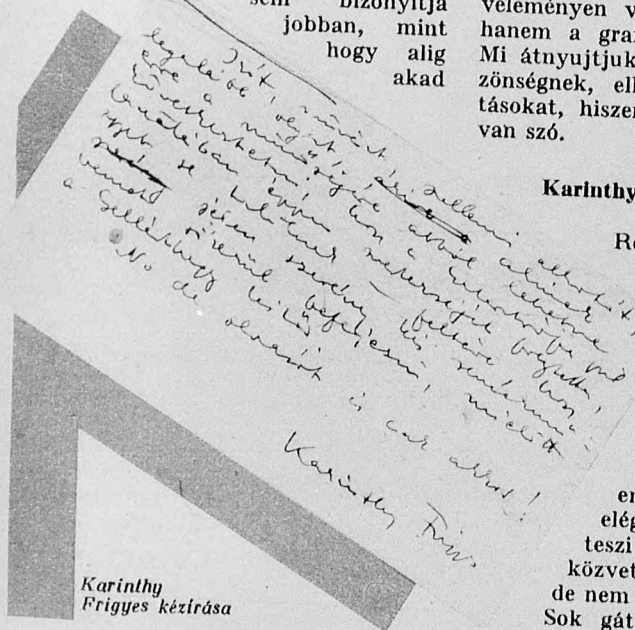
ma már olyan ember, akinek legalább egyszer nem grafologizáltak volna az írását. Igaz, hogy általánosságban itt is nehéz ellenőrizni, hogy helyesek-e a grafológusok megállapításai. Hogy ellenőrizzük a grafológia helyessége mellett lándzsátörő népszerűséget, elhatározzuk, hogy nagy feladat elé állítjuk a „Délibáb” grafológusát.

Tízennégy ismert író és művész kézírását tettük eléje. Természetesen a grafológus előtt leragasztottuk az aláírásokat, hogy nem is sejtette, hogy kiknek az írásait grafologizálja.

Az eredmény bennünket is meglepett, mert mondhatnók kilencvenöt százalékban helytállók a jellemrajzok. Legalább is mi így látjuk, de ha a jellemrajzok tulajdonosai nem ezen a véleményen vannak, akkor ne ránk, hanem a grafológusra haragudjanak. Mi átnyújtjuk a jellemrajzokat a közönségnek, ellenőrizzék a megállapításokat, hiszen közismert emberekről van szó.

Karinthy Frigyes jellemrajza

Rendkívül fölényes, mindent félvállról csinál. Gyorsan gondolkodik. Egyik gondolatát még le sem írta, már újabb gondolatokat termelt. Szeret egy-egy szóba belekapaszkodni és lecsapni vele az emberekre. Nincs megelégedve életútjával, de túleszi magát ezeken. Nagyon közvetlen. Sokra tarja magát, de nem hivalkodó, vagy öntelt. Sok gátlással kell megküzdenie.

Karinthy Frigyes kézírása

Eliz Kerekhoff és Dima Dimatter a zeneakadémia legtehetségesebb növendékei. Mind a kettő szerelmes a hőstenorba, aki tanáruk. Rassiem a „Mesterdalnokok”-ban remekel. Otthon izgaló levél várja: felesége, Maria Kuczovszka, a híres énekesnő értesíti, hogy amerikai turnéja előtt Brüsszelben lép fel. Nem jönne-e oda néhány órára? Rassiem odaulazik, de a szeszélyes művész azonnal fogadja, hogy már ellátta az estjét. Késő éjjel benyit hozzá Kuczovszka és vad szerelmi hangulatban újra megtalálják egymást. Másnap Rassiem későn, hollőrádaltan állít be az órára, nem is tartja meg. A lányok izgatottan beszélnek róla. A körülrajongott művész felesége után vágódók, zúllók, iszik. Aztán elragadja Dima kibontakozó művésze és bimbózó szépsége. A tanfolyam végül járja, a lányok búcsúznak az iskolától. Dimának mindenki nagy jövőt jósol. Rassiem hevesen ostromolja Dimát, de az ellenáll és a tenorista Elizzel vigasztalódik — egy csók erejéig. Végre Dima ellenállása meglörik és Rassiemnek adja magát. Boldog szerelemben élnek, amikor egy nap egy távirat Meránba szólítja a tenoristát. Rassiem el is ulazik. Mária nagybeteg, kimerült és Rassiem nehezen tud közel férni a lelkéhez. Az asszony hangja megromlott, most színezetre gondol. De Rassiem magának, feleségének akarja végre. Egyszerre póstacsomag érkezik. Kólták, levelek és felizgatják Máriát. A tenoristát Bécsbe szólítja a szőz, de Máriát hasztalanul várja haza a megbeszélt időben. Eliz hűségesen fogadja a mestert. Dima büszke, de szerelmes. Rassiem autózni viszi.

Eliz ölébe ejti a kezét, de a morfiomos üveget görcsösen szorítja. Most elmerül a zenében. Az opera folyik tovább.

Izolda fájdalma magasra csap, sértett büszkeség, rajongás, menekülés. A legénység énekel, a part közel és Trisztán, a komor, a mozdulatlan elindul, hogy kiigya a vezeklés poharát úrnője parancsára.

Eliz kinlódva eszmél föl. Trisztán és

Izolda egymás karjába omlanak, véget nem érő ölelésben. Izolda? Nem. Dima. Pfüj, ez meztelen, ez nem szép, mi lesz, sose ér véget ez a csók? Az egész házon végigreszket az izgalom...

Vége az első felvonásnak. Világos a színház. Tapsolnak, mindenki zavart. Nem, az élet mégse opera, hála Istennek. De ez a Dimatter, tisztelet, becsület, ez tehetség határozottan. Micsoda hang és micsoda wagneri alak. És amelletti eredeti. Állítólag a miniszterrel van valami nexusa, az a finom öregúr, aki ott ül a Jockey-klub páholyában. Milyen elragadtatva tapsol. Eh, bolondság, Rassiem utolsó viszonya volt. Hja úgy, hát azért a nagy lendület. Az embernek a lélekzete is elállt ennél az ölelésnél. Egyébként, Rassiem, hát hiszen jó volt, szó sincs róla, különösen az alakítás. De a hangja? Csitt, vigyázzunk, itt mögöttünk ül a felesége, az az érdekes, vöröshajú asszony, az is híres énekesnő volt, úgy-e? De már régen nem lép fel. Nicsak, a miniszter még mindig tapsol. Hátha mégis? És ott a színészpáholyban a kollégák egész odavannak...

Sophie kisasszony és Edlingerné a földszinten ülnek és sírnak örömlükben. Edlinger úr a zenekari szobában nyargalászik fel-alá, csurog róla a veríték, egyenként lefogja a kollégáit és izgatottan beszél beléjük. Blaulich úr kéjelegve hátradől a páholyában és a vágy-motívumnak valami változatát füttyüli halkán maga elé. Fenn, a negyedik karzat forr, zúg és tombol, lelkesednek, irigykednek, háborognak, rajonganak, ordítanak, vitatkoznak, tapsolnak: Újra! Újra! Éljen Dimatter. Pofonokat ígérnek, adnak és visszaadnak. Partitúrákat csapkodnak. A Rassiem-osztály Gelfius köré sereglik, mint egy felzavart nyáj és tele

tüdőből kiabálja: Éljen Rassiem! Éljen! Hartwig kisasszony kitüzesedett arccal a Dima törzshelyén balanszíroz és szóno-
kol:

— Szeretném tudni, kinek köszöni Dimatter a technikáját, az előadását, a játékát, egyáltalában kinek köszöni, amit tud? Csakis Rassiemnek. Éljen Rassiem! Éljen! Éljen!

Eliz elszigetelve ül a páholyában és nézi a tarka nyüzsgést odalenn a parket-
ten és fenn a karzaton. Komikus, milyen komikus ez a sok ember. Hogy lármáz-
nak, hogy zúgnak, hogy élnek. És a csil-
lár szikrázik, mintha ezernyi képenge táncolna körülötte...

Fájni nem fog, remélhetőleg? Nem lesz semmi csúnya, undorító, gyomorgörcs, rosszullét, nem, nem, hisz a lexikonban is benne van.

Csönd, sötétség. Második felvonás.

Ezernyi csillag felforvörös kert fölött, távolból kürtöző. Lélezkik a föld, a lomb, a forrás. Lobog a fáklya, aztán kial-
szik.

A fáklya kialszik.

Éjszaka. Ó, mélységes éj, vágy és telje-
sítés éjszakája.

Két ember szeretik egymást. Igen, ilyen az, ha ketten szeretik egymást. Két em-
ber megtér a földhöz, összeolvad a világ-

FIUMÉBAN

háromemeletes bér-
ház, mely évenként
bruttó 30.000 lírát
jövödelmez, betegség
miatt 165.000 pengő-
ért eladó. Tulajdonos
beköltözhet. Fiumé-
től Abbaziáig sűrű
autóbuszközlekedés
van, amely 1/2 órai
út. Bővebb felvilá-
gosítást nyújt: Schey
Józsefné, Budapest,
Dohány ucca 14. I/2.

gal egyesülve. Csak felébredni ne kéne soha...

Ez a halál, végtelenbe nyúló holdog-
ság, soha fel nem ébredni többet. A ze-
néből hirtelen fényugár csap fel... At-
cikázik a lélek sötét zugain. Mi az, ami
meghal bennünk? Csak a rossz, a kínos.
És mindig újra és újra: nincs ébredés.

Ti odalenn, ti emberek, megéritek a reg-
gelt, én nem. Nincs ébredés. Miért resz-
ket most úgy a kezem, az üveg a fogam-
hoz verődik, állam egész merev, mintha
megfagyott volna. Nem tudom, nem tu-
dom megtenni. Űristen, jószágos Istenem,
segíts, anyám, anyám, olyan borzasztóan
reszketek, segíts, pfuj gyávaság, le
vele... keserű... milyen keserű...

Felhők... Hideg... anyám... az ajtó
kinyílt... esengettek...

Vége.

Rassiem még utoljára kivezeti Dimát a
függöny elé, odakinn tombol a ház, har-
sogó kiáltások, lábdobogás a rivalda előtt.
A zenekari ülések gyorsan kiürültek, most
ott tátong feketén a muzsikuskok helye
színpad és közönség között, mint egy
sötét, mozdulatlan folyam, perzselő hő-
ség csap át fölötte.

A függöny mögött a színpad már majd-
nem sötét, szürke félhomály borítja, nesz-
telen alakok kulisszákat cipelnek, a nagy
háttér Kareol-falaival lassan fölemelkedik
és szabadon hagyja a hátsó színt, ahol
sárga rongyokba takart tárgyak gubbasz-
tanak, mint az állatok.

Dima érzi, hogy Rassiem keze izzadság-
tól nedves és erősen reszket. Egész este
benne volt ez a lámpaláz és a reszketés.
Most, hogy utoljára összezárul a függöny,
kimerülten ereszti el a Dima kezét.

— Ez aztán siker — mondja fakó
hangon.

— Csodálatosan énekelt — felelte Dima
és lázasan csillogó, nevető szemmel nézett
fel rá. Most látta csak, hogy az arca va-
lósággal összeesett a festék alatt, halálos
kimerültségben. És akkor egyszerre forró
könnyek marták a szemét. Ez ő, — ez
Rassiem, ez a fáradt, idegen ember, ez a
vén komédiás, aki reszket a közönség-
előtt, akinek a haja összezsapzottan ta-
pad festett homlokára?

Nézte, hogy burkolják be valami köpe-
nyegbe, hogy vonszolja magát végig a
színpadon. Óriás, eltorzult árnyéka lassan
kúszott utána a deszkákon.

Aztán bejött egy tűzoltó kis kézilámpá-
sával és elhelyezkedett a néma színpa-
don. Vége.

Dima az öltözőjében ül, az öreg öltöz-

tetőn levezi róla a parókát, kosztűmöt és közben fecseg, szüntelenül fecseg, hogy Dimatter kisasszony már gyerekkorában milyen tehetséges volt. A Carmenben az uccagyerekek közül mindig ő járt legelől a zászlócskával és most! Micsoda siker, óriási! Hogy örül majd a két néne és a kamaraénekes úr, annak is nagy öröm lehet, hiszen ő tanította a kisasszonyt. Egyébként ő is nagyszerű volt ma, különösen a játéka. Hát bizony a konkurencia, a fiatal vetélytársak, ez ösztökéli az embert. És a kisasszony tényleg csak húszéves? Hogy lehetséges ez? Honnan veszi ezt a játékot, kifejezést? Csak egy ilyen Izolda volt eddig, a Kuczovszka.

Dima kicsit elfogódva, de kellemes érzéssel hallgatta a fecsegést, vére pezsgett, duruzsolt. Megkönnyebbedve nyújtóztatta tagjait. Kopogtatás. Sophie kisasszony jött be Edlingernével. Zavartan megálltak a falhoz lapulva, Sophie egy nyers tojást tett az asztalra.

— A gégenek ez a legjobb — mormogta és körülnézett. — Ez bizony más, mint a kóristák és ballerínák öltözője. Fonott székek, tükrök, függönyök, még a szag is más.

— Gratulálok a szép sikeredhez — mondta Gusztó és újra sirva fakadt. — Segíthetek az öltözködésnél? — kérdezte aztán, míg Sophie titokban megsimogatta Dima karját. Blaulich úr is beküldte a névjegyét, hogy a Grand Hotelben várja vacsorára Dimatter kisasszonyt.

— Nagyszerű — mondta Dima — akkor pezsgőt is iszunk. Te jó Isten, ma inni akarok, pedig máris be vagyok rúgva. Tulajdonképpen még nem is tudom, hogy érzem magam. Ti menjetek előre, mondjátok meg neki, hogy üdvözlöm és én is jövök később.

— De hiszen bennünket nem is hívott, ki tudja, kellemes-e neki, ha ott vagyunk? — jegyezte meg Sophie kisasszony együgyűen. Dima nevetett.

— Egyszer már voltam vele egyedül, az éppen elég volt. Szó sincs róla, csak gardíroz, Sophie, egy puszit kapsz fizetés-képpen, te is. Gusztó. Bolond vagyok, egész bolond vagyok — kiáltott ujjongva és vad táncot járt a tükör és a mosdó körül. — Csak most jövök rá, hogy megvolt! Hogy énekeltem! Hurrá!

A család kivonult nagy könnyhullatással. Sophie kisasszony magával vitte a nyers tojást. Dimának pedig cipőhúzás közben eszébe jutott valami szomorú. A második felvonásban kifogyott a lélek-

zete. Bizony messze van a tudástól, sokat kell még dolgozni.

Most újra kopogtak, óvatosan kinyitották az ajtót, Rassiem jött be.

A hölgyek öltözőjébe a férfiszemélyzetnek tilos a belépés, házirend ötödik szakasza — mondta ünnepelesen és megállt a tükör előtt. Az öltöztető nevetett. Rassiem derékon kapta, egy csókot nyomott az orra hegyére és ezt énekelte:

— Távozz, ó, hercegnő, hagyj magunkra bennünket.

Az ajtó becsukódott az öreg nő mögött és egy darabig csönd volt. Dima önkénytelen mozdulattal összehúzta mellén a ruhát.

— Dima — kezdte Rassiem bizonytalanul. A leány ránézett: most egész más volt. Nem Trisztán, nem fáradt, vén komédiás: Hannes!

A szeme ragyogó kék, szöke taraja szépen fölkefelve, keze hűvös és nyugodt. Jó kölnivíz és angol szappan szagát hozta be. Hannes!

— Dima, tudod, hogy nem tudok beszélni! Nézd csak, azt akarom, ne haragudj, nem akartalak bántani, nem tehetek róla.

Dima ránézett, lassan megtelt a szeme könnyel. És ugyanakkor nevetett a gyerekkorában. Hallgatott egy hosszú percig.

VILLANY- BERENDEZÉS

mely áll két Diesel-motor rendszerű gépből, mindegyik 60 lóerős és egy teljesen komplett villanyberendezés, Európa egyik legelső cége által szállítva, alig másfél évig használva. A berendezés 100.000 pengőbe került és mi 28.000 pengőért adjuk el ab helység. A berendezés működésben bármikor megtekinthető. Bővebbet Tolnai Világlapja kiadóhivatalában Budapest, VII, Dohány ucca 12. szám.

Elvonult előtte ez az egész év, képek suhantak át a szobán, némán integettek gazdagság, kín és új gyarapodás.

Csak bólintott.

— Köszönöm — súgta Rassiem szenvedélyesen és ráborult a kezére. Ez már póz volt.

— Én is köszönöm neked — mondta Dima alig hallhatóan, feje lejjebb-lejjebb hanyatlott vágyakozva, a lehajtott férfi-fej fölé. De nem. Elmúlt.

Hangos kiabálás hallatszott a folyosó felől:

— Trisztán! Hű lovag, Rassiem, hol a pokolban bujkál!

— Itt! — kiáltott Rassiem megkönynyebbedve, úgyse tudta volna már, mit mondjon. A következő percben megjelent Gelfius mély hajlongással.

— A nagyságos asszony a lépcsőnél várja. Meddig akarja még várni? Úgy látszik, túlbecsüli az erejét. Vagy úgy-e primadonna? — Most elkomolyodott és melegen megszorította Dima kezét. — Jó volt, Dimatter, ezt jól csinálta.

A folyosón a ruhatáros ráadta a télikabátot Rassiemre, Gelfius vastag gypjú-sálát csavart a nyakára. A lépcsőn ott állt Mária és már messziről rákiáltott:

— Ne nyisd ki a szádat, Hannes, vigyázz, hűvös, ködös az idő. — Most vette észre Dimát, odasietett hozzá, de már nem olyan könnyű lebegő járással, mint azelőtt.

A színpadi bejáró felől fojtott éljenkiáltások hallatszottak, Rassiemet beemelték a kocsijába, Mária két finom, erős kezébe fogta Dima arcát, magához vonta és megcsókolta a száját. Egy szót se szóltak, de mélyesen meleg, boldog érzéssel váltak el.

A bejárás előtt valami feltartóztatta őket. Az éljenkiáltások közül éles füttyjel hatolt ki, a mentőkocsi robogott fel a főkapuhoz, fejek bukkantak elő a lámpafényben, kiáltások, hadonászó kezek, aztán pár pernyi csönd és valami sötét terhet emeltek a kocsiba.

— Mi az, mi történt, szerencsétlenség?

— Egy hölgy elájult az egyik páholyban.

— Na persze, olyan gyalázatosan énekeltek, hogy rosszul lett, szegény — mondta Gelfius. Berger mélyen meghajlott Dima előtt és az autó nesztelenül tovasiklott a ködben.

Az ég kék, mint valami olajnyomat. Lehetne a címe: a Nápolyi öböl. A ciprusok is itt vannak, feketén merednek az égre.

Friss sírgödör körül a régi lábnyomokon fehér jégperem domborodik, a friss lábnyomok keresztül-kasul futnak az agyagos földben. A rög keményre fagyott és durván, hangosan csapódik a koporsóra.

Fekete alakok kis csapatba verődve tétován állják körül a sírt, senkise akar elsőnek távozni. Egy fiatal leány könnytelen szemmel hisztériásan felsikolt. Hartwig kisasszony mellett ott áll Rassiem, a hőstenor, cilinderek, fekete kesztyűben és vastag könnyecseppek gördülnek végig az arcán. Egy szép korszorút is küldött a temetésre, rajta a felírás: Pihenj édesen...

A háttérben Gelfius áll vacogva és nagyon kfnos neki, hogy világosbarna felöltőben van, dühös pillantásokat vet a símaképű papra, aki olyan üres gyászbeszédet tartott. Dima szorosan fogja a kezét és érzi, hogy időről-időre belülről rázza valami.

Végre is Kerckhoff professzor fordul hátra és gyámoltalan mosollyal elindul. A kijárásnál fekete kocsik állnak, a lovak gőzölgönek a fagyos, tiszta levegőben, a kocsisok pirosposztság arcán megelégedés van.

— Gelfius? — szól hátra Kerckhoff és keres valakit, álmatlan, kivörösödött szemé hunyrog a napsütésben.

— Gelfius? ...

— Itt vagyok — felel Gelfius gépiesen, mintegy parancsszóra.

Álláshoz akar jutni!

Több mint 40 személy van nálunk elfoglalva, akik éveken át 300-400 pengőt keresnek havonta. — A munkájuk egy része pénzbeszedésből, másik része akvirálásból áll. — Nem büntört, sem perzsasszonyeget, vagy hasonló dolgot kell eladni, hanem úgynevezett kenyereket, amely úgyzsolván minden ember számára nélkülözhetetlen.

Milyen képesség kell ehhez?

1. akár nő, akár férfi, kifogástalan öltözködés,
2. egy kis intelligencia,
3. és ami a legfontosabb, vasszorgalom, enélkül ne is ajánlkozzon, mert céltalan.

Az első napokban támogatja a vállalat azzal, hogy villamosköltségre 2 pengőt kap naponta és egy-két napon keresztül egyik emberünk fogja betanítani. — Ez a foglalkozás csak Budapestre szól. — Részletes felvilágosítást akkor adunk, ha ajánlatát beküldte. — Ajánlatában, mely kizárólag írásban történhet, a következő adatokat kell megemlíteni: kort, foglalkozást, családi állapotot, eddigi működést. — Ajánlatokat e lap kiadói hivatala „Megbízható vagyok” jellege alatt továbbítja.

— Legyen szíves, egyszer jöjjön fel hozzám. Van ott pár könyv és kotta, nem is értem, ez a gyerek egészen magamra hagyott a házban, valami végrendeletet találtam, egész gyerekes dolog, de olyan furesa, kitépett füzetlapra van írva, vonalozott papírosan, érthetetlen. És azt írja, hogy a könyveket és kottákat magának adja. Mint egy kis iskolásleány. Érthetetlen. — És jódarabig csóválta még a fejét, gondolataiba merülve, halántéka körül egy kis barna agyag tapadt a haja közé.

— Okvetlenül jöjjön fel, olyan egyedül vagyok a házban. Mintáztam egy új síremléket, azt meg akarom mutatni. Ő, ez a gyerek, hiszen elbúcsúzott tőlem, akkor nem értettem, azt mondta, nagyon súlyos a síremlék, nyomja azt, aki alatta fekszik. Most csináltam egy másikat, miféle is csinálhatna az ember ilyen éjszakákon? A munka az egyetlen, nem igaz, Gelfius? Ez most egész más, mint a többi: kisfiú, egészen gyöngédtestű, a földön fekszik és két kezével vizet merít, iszik. Mit gondol, ez jó lesz neki? — kérdezte és beesett arcát Gelfiusra emelte. — Maga jobban ismerte, mit gondol, jó lesz? Én nem ismertem egyáltalában, szegény kicsi leányom, kicsi Elizem...

— Négyes szám — kiáltott az egyik kocsis, — parancsoljanak, uraim, a négyes az önök kocsija.

— Jöjjön el, okvetlenül, Gelfius, olyan egyedül vagyok, meg kell néznie azt, amit csináltam és talán zongorázik is egy kicsit. A munka az egyetlen, ami megmarad — mormogta Kerckhoff és túrta, hogy beteszkolják a kocsiba.

— Kérem, akik a zeneakadémiához mennek — hangzott az egyik kocsis felől. Gelfius érezte, hogy szolgálatkész kezek beültetik egy fekete kocsiuülésbe. Rassiem és Dima már ott voltak. A kerekek megcsikordultak, a kocsis elindult a ragyogó, tiszta, az áttetsző hidegben a temető falai mentén.

Senki se szólt, Kékesfehér mezők területel előttük, csillogó hó, viskók, házak, cégtáblák, emberek, gyerekek, kutyák, templom, kis piacon tarka nyüzsgés, ka-

szárnya, minden, ami a napi élethez tartozik.

— Szabad cigarettázní? — kérdezte Rassiem és már rá is gyujtott. Dima nem tudta levenni szemét Gelfius kezéről, a neveltséges fekete cérnakesztyűről és a pár szál gyűrött, kócos, fehér szekfűről, amit göresösen szorongatott. Csakúgy ordított róluk a szomorúság, Gelfius megérezte a pillantást, ő is a szekfűkre nézett, most jutott eszébe, hogy elfelejtette bedobni a sírgödörbe. Kihajította az ablakon.

Dima utánuk nézett ahogy repültek kifelé. látta az uccát, a napsütést, az embereket, a fagyban ágaskodó, várakozó fákat, a lovak bőre alatt az izmok szép játékát. Valami nagy, feltóduló érzéssel magához ölelt mindent. Az ég ragyogó boltját és az uccákon heverő lótrágya fel szálló gőzét. A vére lüktetésében érezte a világ szívdobogását. Elborította az öröm, az élet mámorra, karját felemelte, mintha szárnya nőtt volna és hangosan kiáltott:

— Igen! Igen! Élni szép! Élni felséges!

Ez a trombita, gondolta Gelfius, aki a lovak lábdobogásából egy gyászinduló melodíáját hallotta ki.

Külvárosi uccákon hajtottak, a kocsis nagyokat zökkent a rossz kövezeten, a nyitott ablak bolondul zörgött.

— Az én kicsi leányom halott — mondta Gelfius csöndesen, bele a zajba. És bár senki se érthette a szót, Rassiem mégis újra sírvafakadt.

— Mondja, Rassiem, tudja, miért halt meg?

— Én? Hogy tudnám! Én az ilyent sose értem.

Nem — gondolta Gelfius, — ő nem tudja. Egész idő alatt néztem az arcát, sejtelve sínes. Neki jó, ő semmit se ért. Hoz egy szép koszorút: Pihenj édesen! — és sír, mint egy gyerek.

— Az Istenért, miért sír — ordított rá most egyszerre.

— Olyan aranyos volt — zokogott Rassiem és a könnye csak úgy folyt végig az arcán. — Úgy szerettem, mint a tulajdon gyerekemet. És ez a rettenetes halál, hogy volt, mondja, Gelfius, hiszen maga még látta.

A BUDAPESTI HIRLAP

vasárnapi képes melléklete
a magyar újságírás szeszácloja

A kocsi most a villamossineken haladt és nem dőcögött annyira, Rassiem hangja belehasított a hirtelen támadt csöndbe, mint a versenytűtő, aki túlnyargal a célon.

— Maga még látta — ismételte halkán, titokzatosan.

— Olyan volt, mint egy iskolásleány, fehér ruhában, kicsi, néma és nyugodt, az orvos azt mondta, nem szenvedett.

Rassiem most kezdett gondolkozni: De miért? Mondja, miért tette, Jó családból való, gazdag leány volt, elég tehetséges, csinos, mindenki szerette és ilyen fiatalon, ilyen nagyon fiatalon. Talán mert a hangja kevés volt? Ez csak nem ok? Hogy néztek rám?!?

Dima levette róla a szemét és nagyon csöndesen mondta:

— Miattad halt meg, Hannes.

— Miattam? Hogy-hogy? Én nem csináltam vele semmit, Miattam? Micsoda beszéd, hisz alig ismertem, kedvesen bántam vele, de hozzá nem nyúltam soha, becsületemre. Ilyen gyerek! Miattam! Csak nem?

Most újra sírni kezdett, aztán nagyon lassan elcsöndesedett, kezdte felfogni, amit hallott.

— Szóval egy kisleány öngyilkos lett miattam. Boldogtalan szerelem? Ó, milyen romantikus. Az ember Trisztánt énekeli és fenn az egyik páholyban egy gyerek megmérgezi magát. Csuda, hogy az ujságokban nem volt. Persze, el akarták kerülni a feltűnést. Értem. És milyen szép előadás volt.

— Tenor — gondolta Dima mosolyogva. Kinevette őt is, magát is, mindent.

— Szép előadás volt, az igaz. Mind a ketten jól csináltátok, kár, hogy a végét nem várta meg — mondta Gelfius rekedten és Dima érezte, hogy a válla meg-meg-rándul.

— Na és te mit csinálsz most Dima? — kérdezte Rassiem egész más hangon. — Van szerződésed?

— Egy év Grazban, hogy rutint szerezzek,

aztán idejövök az Operához. Édes Istenem... édes Istenem! — Dima ökölbe szorította a kezét és nem tudta fékezni hangjában a kitörő újjongást.

— Itt vagyunk — mormogta Gelfius.

Rassiem gyors pillantást vetett a kis tükörbe a kocsi falán, megigazgatta a haját.

— Tényleg, tizenkét óra és a leányok mind agyonsírták magukat, egyik se tud majd énekelni. Na, gyerünk.

A folyosókon nyüzsgött a sok növénydék, a falakról ömlött a lárma. Hegedű, zongora és emberi hang. Beljebb, valahol orgonaszó bűgött.

Gelfius felbaktatott a lépcsőn és arra gondolt: Milyen furcsa. Eliz halott. Olyan gyöngéd, olyan finom, olyan ártatlan és halott. Jóbarátok voltunk és én szerettelek, nagyon szerettelek Eliz, édes, kimondhatatlanul. Az órák folynak tovább, fekete kesztyű van a kezemen és odakinn süt a nap. A filharmónikusok holnap próbálják a szimfóniámat, aztán a vonósnegyes következik, ez minden, ami Elizból nekem maradt. Egy szép D-moll melódia és a gyászinduló a második tételhez, amelyben a trombiták azt harsogják: „Igen, igen élni szép”. Az ember nem vesztheti el magát, a munka, az alkotás megmarad. Sose látalak többet Eliz, de a tanítás folyik tovább.

Fenn a folyosónál Dima várt reá. El akart búcsúzni tőle.

— Isten áldja, Gelfius, Isten áldja, tanár úr! — kezét nyújtott neki is, Rassiemnek is. — Most még bemegyek a végbizonyítványomat kikérni. Most lesz csak szép, most kezdődik az igazi. Köszönöm, amit kaptam tőletek, köszönök mindent...

— Isten áldjon — mondta Rassiem és arra gondolt: most búcsúszom valamitől, ami sose jön vissza, Isten veled szép ifjúságom.

Hirtelen belökték a folyosó ajtaját, Hannes Rassiem sietett végig a kőköcsákon, hosszú, ritmikus léptekkel, mintha színpadon járna, aztán benyitott egy osztályba és eltűnt.

(Vége.)

PÁRATLAN ALKALMI VÉTEL

20 drb. színes és fekete kép, köztük sok művészi festmény reprodukciója, igazán ragyogó kivitelben raktárunk túltömöttsége miatt még a tiszta papírnál is olcsóbb áron bérmentve 90 fillér. Az összeg levélbélyegben is beküldhető. Utánvétellel nem küldhetjük, mert a posta magáért az utánvételezésért 70 fillért számít. Egy-egy kép margóval együtt 25 em magas és 17 cm széles

Megrendelések Délibáb kiadóhivatalába küldendők, Budapest, VII, Dohány u. 12

I. FEJEZET,

amely egy sorsjegyvásárlás különös történelét mondja el

Hárman laktak együtt a fiúk. Három fiatal festőművész, három óriás. Most még csak oroslánkörmeiket mutogatták, de nemsokára el kell következnie az időnek, amikor mindenki róluik beszél, nevüket ismerni fogják palotákban és kiadó, féregmentes hónapok szobákban. Aztán még később: emléktáblával jelölik meg azokat a falusi házakat, amelyeket az a megtiszteltetés ért, hogy falaik közt születtek, a házak előtt meg felállítják a szobrukat és díszmagyaros urak fognak szónokolni a néphez, hirdelve az ő nagyságukat a kultúra elárvult mezein.

Ebben a pillanatban azonban nem érdekelte őket a jövő: nagyon sok bajuk volt a jelennel. Hiába művész valaki: vacsorázni mégis kell. Vagy legalább is szokás. Arról a vacsoráról beszélgettek, amely nincs.

Mály Kálmán a pamlogon hevert és kurta fapipáját szopogatta teljesen eredménytelenül. Nem szállt ki a szép, kékeszürke füstfelhő a pipa száján, aminek oka az volt, hogy nem volt benne dohány. Novotny Elemér valami képen pepecselt, kukoricafosztást ábrázolt a kép és arra volt szánva, hogy egykor majd megveszi egy titokzatos és ma még ismeretlen mecénás. Ki és mikor? Kérdések kérdése, amelyre felelni talán még a delphi jósda sem tudott volna. De történtek már cso-

dák — példa rá a biblia, ahol számos ilyen eset fordul elő — és állítólag a krónikák is tudnak arról, hogy egyszer egy vevő felment egy fiatal piktor műtermébe és képeket vásárolt. Bizonyára nagyon rég lehetett ez, a történelmi idők kezdetén. De mit lehet tudni? A világháborúra sem számított senki, mégis megtörtént.

A harmadik fiú, Benedek, nem volt otthon. Ennélfogva róla beszélgettek.

— Már itthon lehetne — mondta Novotny, miközben csodálatosan rózsaszínűre festette a kukoricacsutkát, amely épp akkor került ki ecsetje alól.

— Mingyárt hét óra és még ma nem ettünk — tette hozzá.

— Pedig nemsokára itt lesz Márta és a pénzért — mondta Mály.

Novotny keze megállt munka közben. Rettenetes gyanu ébredt fel benne:

— Az is lehet, hogy megkapta a pénzt és azért nem jön haza!...

Mert arról volt ugyanis szó, hogy Benedeknek egy rajza jelent meg az „Élet képekben” mellékletén. Ezért a rajzért tíz pengő honorárium járt, ez után szaladgált most Benedek. És erre a tíz pengőre várt a másik két fiú is, ez a reménybeli tíz pengő volt az Élet, a Reménység, a Vacsora és a Cigaretta.

Tompa várakozás ülte meg a műtermet. A festőállványok és az a néhány rozoga bútordarab, amely a berendezést jelentette, lassanként bele-

vesztek a növekvő esti homályba. Egyszerre lépések hangzottak kívül, Mály felugrott:

— Lódobogás, ez ő!... Ő az!

Csakugyan ő volt. Benedek. Kalapja félrecsapva, szőke haja szemébe lógott, arca piros volt, tüdeje negyven lóerővel dobogott, mire az ötödik emeletre ért.

— Szervusztok?

— Szervusz. Megvan a pénz?

Hosszú, kínos szünet.

— Mi az, nem kaptad meg?

— De megkaptam.

— Hol van?

— Hát, kérek... kérek... Nincs már meg...

— Elvesztetted?

— Nem, dehogy.

— Hát?

Erre aztán elmondta, mi történt. Amikor megkapta a tíz pengőt — nagyon kedves ember a szerkesztő úr — azt mondta, hogy szívesen átvesz minden héten egy rajtot, ha az megfelel, elindult, hogy hazasiessen. Ut-

közben azonban bement egy trafikba, cigarettát vett. Nagyon csinos volt a trafikos kisasszony, édes egy pofa és ez volt az oka, hogy ő kissé sokáig válogatott a cigaretták közt, nem tudott elég puhákat és szárazakat találni. Aztán a kisasszony is segített neki. Lujzának hívják és roppant érdekes „színben” az arca, majd meglátjátok különben, mert a napokban feljön a műterembe, megígértem neki, hogy lefestem és hát, szóval, beszélgettek és ő megkérdezte, várja-e valaki a kisasszonyt, amikor a trafikot becsukják.

— De mi van a pénzzel? — kiáltott közbe Novotny.

— Hát kérek, aztán elém tett sorsjegyeket, holnap van a húzás. Ma az utolsó nap. Vegyek egyet. Nyolc pengő. Tulajdonképpen nem akartam, eszem ágában se volt, de... Tudjátok, nem mondhattam azt, hogy nincs pénzem... És így kínálta...

— Megörültél?!... Sorsjegyet vettél?!...

**A jó újság —
jó barát.
A legjobb
barát: a**

8 ÓRAÚJSÁG

Mindent megtud, mindent meglát, mindenről informál, mindenről elmondja tisztességes hangon tiszt-

ességes magyar véleményét.
Megjelenik minden délután.

Ára példányonként 10 fillér

Telefon:
József
463-06.
463-07.
463-08.
463-09.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5. sz.

— Muszáj volt.

— És mennyi pénzünk maradt?

— Cigaretta-t vettem, villamoson jöttem, nem akartam, hogy soká várjatok, úgyis elég sokáig voltam a trafikban, van még... negyvenhat fillérem.

Mály kétségbeesetten hanyatlott vissza a divánra. Novotny földhöz vágta az ecsetet. Majd félelmetes hangon nyilatkozta ki véleményét:

— Teljesen hülye vagy. Agyalágyult. Gyermekparalízis...

Benedek bűnbánóan tárta szét a karját.

— Egy vasunk sincs. Ma még nem reggeliztünk, nem tizóraiztunk, nem ebédeltünk, nem uzsonnázunk és nem vacsorázunk. Egy pipa dohányunk sincs. És ő gavallér. Dzsentri. Szerelmes: sorsjegyet vesz. A legnemesebb szívű pali. Ha nem csalódom, öt percen belül megüt a guta — mondta Novotny.

— És mingyárt itt lesz Márta a pénzért — tette hozzá Mály.

— Kérlek, én nem akartam — kezdett mentegetőzni Benedek, — nem tehetek róla. Tudtam, hogy vártok idehaza a pénzre, de... de... Nem értitek ti azt! Nincs érzéketek, nem tudjátok, mi az, úrnak lenni és... nem láttátok azt a lányt.

— Bár te se láttad volna — vetette ellen Mály. — Bár megvakultál volna öt percre, amikor beléptél a trafikba. Most mit csinálunk?...

Fel-alá járt a műteremben és a fejét csóválta egyre:

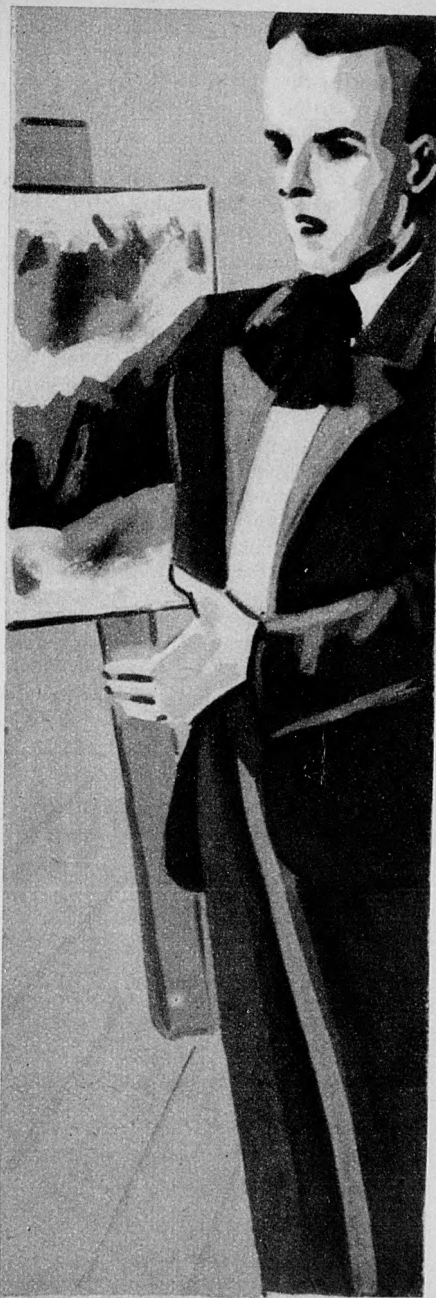
— Sorsjegyet vesz ez az őrült, ahelyett, hogy szalámit és disznósajtot vásárolt volna!

— És meleg kolbászt meg sonkaesütköt — lelkesedett rajongó hangon Novotny. — Kidobta a vacsoránkat, egész vagyónunkat!

— Kérlek, ne bántsatok. Még nem vesztett el a pénz: minden második sorsjegy nyer és kétszáz ezer pengő a főnyeremény. Hátha megnyerjük?

— Komolyan kérdezted ezt?

— Komolyan... Miért ne? Valakinek meg kell nyernie a főnyereményt!

Kérlek én nem akartam...

Mály hosszan pihentette jószágos tekintetét Benedeken. Majd nemes egyszerűséggel jelentette ki:

— Barom. Ha komolyan mondtad, akkor barom vagy.

— Ugy van — duplázott rá Novotny. — Mert ha csak azért mondta, hogy mondjon valamit, hát isten neki. De komolyan gondolni az ilyesmit!...

És olyanformán csóválta meg a fejét, mint a konzultáló orvos, amikor a nagybeteg pulzusát tapogatja.

Benedek az ajkát rágta, a másik kettő hallgatott. Kár lett volna beszélni, mert csak elmérgesedik a vita. Végre is a praktikus eszű Novotny törte meg a csendet.

— Van még egy kivezető út. El lehet adni a sorsjegyet.

Általános helyesléssel fogadták az ötletet. Tényleg: ez Kolumbusz ezeregyedik tojása. Hogy erre nem jöttek rá azonnal!

— Lemegeyék a henteshez, hátha megveszi. Megmondom neki, hogy nem kell pénzt adni érte, kifizetheti kolbász- és csülökvalutával is — indítványozta Novotny.

ABBAZIA

és Fiume között a tenger partján családiház villanyvilágítással és vízvezetékekkel, szép kerttel, betegség miatt 48.500 pengőért eladó. Bővebb felvilágosítással szolgál: Schey Józsefné, Budapest, VII, Dohány u. 14, I/2.

— Meg szalámival és disznósajttal — tette hozzá Mály.

— És ecetes uborkával és párizsival — élénkült fel egyszerre Benedek. — Én megyek le, nekem kell elintéznem ezt az ügyet.

— Te nem mész! Még bele találsz szeretni a hentesné száz kilójába — förmedt rá Novotny. — Add ide a sorsjegyet.

Benedek odaadta és Novotny elszaladt vele. A másik kettő izgalmas csendben várakozott.

Kívül csengettek.

— Márta — mondta Mály és félreszámította a haját.

Benedek ment ajtót nyitni. Karesú, csinos lány jött be.

— Jó estét, művész úr. Mi ujság?

— A pénzért jött, ügye, Márta?

— Mára ígérte, művész úr.

— Igen, mára... De... valami közbejött. Ne haragudjon, Márta.

— Pedig kellett volna...

Mály kinosan harapdálta a kurzárszárú fapipát. Már napok óta tartozott Mártának, aki a modellje volt. Nagyon bántotta a dolog. Mert Márta nem volt hivatásos modell, színinövendék volt tulajdonképpen és inkább csak baráti szíveségből állt modellt egy képhez. Szegény, vidéki lány volt, akinek kellett ez a kevés pénz. Tiszteességes volt, fiatal és kedves.

— No nem baj — hát majd csak lesz valahogy.

Ekkor jött vissza Novotny. A hentesnek nem kellett a sorsjegy és nem kellett a fűszeresnek, meg a péknek sem. De azért mégsem jött üres kézzel haza: kapott hitelbe a fűszerestől mindent, amire szükségük volt ebben a pillanatban. Még egy üveg bort is hozott. Határozottan megállapítható, hogy a fűszeres konok optimista volt.

Vacsorához ültek. Természetesen, Mártát is meginvitálták. A lány örömmel vette a baráti meghívást, ő főzte meg a teát, törölte meg a csészéket: szerény és vidám kis gazdasszony volt, a fiúk nagyon szerették.

(Folytatjuk)

Mitt De

*a 63-
radióh
Ami
rövidés
adóáll
mennyü
is köve
tárgyat*

*A le
társ
palot*

*A bar
termé
studió
sek ut
ellenér
valót f
a célra
Ujbo*

*esök
fizet*

*pedig a
naszko
lozatos
előfizet
zében*

*A ese
giával p
adásait*

*Az a
válós*

*Az álló
elején p
Más.*

*A b
vezetése
dételtől
burgbót
kán de
Bayreu
Izolda'*

*Tekni
voná
ezala
áll*

A más

a rádiók odatrhosszon. Következik legújabb rádióhíreink elmondása.

Amint már régebben jelentettük, Bécsben rövidesen el fog készülni az új 120 kilowattos adóállomás. Természetes ez a hatalmas teljesítményű adó megfelelő nagyságú modern stúdió is követel, amely irányban a RAVAG már rég tárgyalásokkal kezdett.

A legújabb hírek szerint az osztrák rádió-társaság a Bodenereditanstalt hatalmas palotáját akarja megvásárolni az új stúdió céljaira.

A banképület gyönyörű palotája, hatalmas terméi valóban elegendők volnának egy modern stúdió céljaira, természetesen bizonyos átépítések után, de az osztrák rádiókörök még ennek ellenére is félnek, hogy az új stúdió sok kívánni valót fog hagyni, miután eredetileg nem erre a célra építették. Más.

Ujbat

esőkent Németországban a rádióelőfizetők száma körülbelül tizenötezerrel,

pedig a német rádióelőfizetők igazán nem panaszkodhatnak, hogy nem kapnak eléggé változatos műsort. A német birodalmi posta az előfizetők csökkenését a rossz gazdasági helyzetben látják. Más.

A cseh óriásadó, amely százhusz kw. adóenergiával fog működni, e héten kezdte meg próbáadásait.

Az adóállomást Brodban állították fel és valószínűleg a jövőben Prága hullámhosszán fog működni.

Az állomást az eddigi tervek szerint szeptember elején fogják véglegesen átadni a forgalomnak. Más.

A budapesti stúdió legközelebbi műsorvezetésében szerepel augusztus tizenhatodikán délelőtt egy Strauss-hangverseny, amelyet Salzburgból közvetítenek. Augusztus tizennyolcadikán délután négy órakor kezdődik viszont a Bayreuth-i közvetítés, amikor is a „Trisztán és Izolda” című Wagner-operát hallhatjuk.

Tekintettel arra, hogy az opera egyes felvonása között közel egyórás szünet van, ezalatt a pesti stúdió a müncheni adóállomás műsorát fogja továbbítani.

A műsorvezetésben szerepel még Palló Imre

magyar nótákkal, míg másnap ugyancsak magyar dalokkal Nagy Izabella. Bemutatja a Stúdió Szigligeti Ede „Rózsa” című vígjátékát, valamint Várady Antal és Poldini Ede „Magyar tündérvjátékok” című daljátékát. Más.

Egy fiatal egyetemi hallgató Prágában engedélyt kért arra, hogy rövidhullámú adóállomást építhessen. A lány az engedélyt meg is kapta és az állomás hívójele YL.

A hívójel Young Lady-t — fiatal lány-t jelent.

Ez a hölgy Európa legfiatalabb rövidhullámú adó tulajdonosnője. Más.

A berlini adóállomás múlt héten közvetített hallgatóinak először amerikai műsort, amely kitűnően sikerült. A német birodalmi posta most tette közzé a további óceántúli közvetítések programját. Ezek szerint ezentúl minden vasárnap este tíz órakor kezdődnek az amerikai közvetítések, amelyek közül

legközelebb egy helyszíni közvetítést fognak adni a Broadway életéről.

Sorban a következő Paul Whiteman zenekarnak hangversenye lesz. Ezt követi majd egy néger kórus, amely egyházi és világi dalokat ad elő. A német rádiótársaság megállapodást kötött néhány opera közvetítésére a newyorki Metropolitan Opernhousból is. Ezekre azonban csak október folyamán kerül sor, amikor a légköri viszonyok már tökéletesek lesznek. Más.

A dán rádiótársaságnak eddig harminchat tagú saját zenekara volt.

A jövő szezon megindulásától kezdve ezt a számot hatvanra emelték fel,

hogy a zenekari hangversenyek minél tökétesebbek legyenek. Itt említjük meg, hogy a koppenhágai új stúdió elkészült és állítólag egyike a legmodernebbeknek egész Európában. Más.

Mai rádióhíreink elmondását befejeztük. A viszontolvasásra a jövő héten ugyanitt.

ERNYEI FRIGYES

„A rádió abécéje”

című könyvében népszerű és mindenki számára hozzáférhető formában tárgyalja a rádió alapelemeit és a legegyszerűbb rádiókészülék, a kristálydetektoros vevőgép készítését. A kezdő rádiós elméleti és gyakorlati tudásának legelemibb építőköveit alkotja ez a 128 oldalas, nyolcvan szöveggel teli képpel és ábrával tarkított mű, melyre a továbbképzésben legelsősorban van nélkülözhetetlen szüksége. Ára díszes vászonkötésben bementve 90 fillér. Utánvételi 75 fillérrel drágább. Beszerezhető a Délbáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12 szám.

Amin Az egész világ nevet

Igazán egyszerű

Kamarazene

A házasságkövetítő

A fogházdirektor felesége: Képzeld csak: a szakácsné nem meri a csirkét levágni! Légy szíves kérlek, küldj fel egy gyilkost a fogházból!...

(Die Bühne)

A színvak és a szerelem

— A kék haja elbájoló... vörös szemei a legszebbek, amilyent valaha csak láttam... bőrének zöld színe csodálatba ejt... szóval Emmy kisasszony — szerettem!...

(Lustige Blätter)

— Jöjj el hozzánk holnap este — kamarazene-est lesz!
— Kamarazene?
— Természetesen! Legutóbb hatkezeset játszottunk!
— Lehetetlen, hiszen te nem is tudsz zongorázni!
— Én nem, de Else igen — mi ketten pedig römit játszottunk! (La Vie Parisienne)

Gyermekszáj

— Apuskám, akarsz még egy szelet tortát?
— Köszönöm, nem kérek!
— Most kérdezd te tőlem! (Golf)

Ismerik egymást!

— Kinek írtál tegnap este a kávéházban, Lilly?
— A kislányom apjának!
— Értem — szóval körlevelet...

(Le Sourire)

A nőszülni szándékozó fiatal-ember gondosan érdeklődik a lány családja iránt, akit a házasságkövetítő neki ajánl.

— Én ugyanis nem is rejteltök hozományra — magyarázza, — nekem csak az a fontos, hogy a lány jó családból való legyen! Mi az édesapja a lánynak?
— Sajnos, már nem él! — feleli a házasságkövetítő.

A házasságkötés után néhány nappal lélekszakadva rohan az ifjú férj a házasságkövetítőhöz:

— Maga csirkefogó, gazember! Maga becsapott engem! Maga azt mondta, hogy a feleségem apja már nem él és most hallom, hogy a fegyházban ül!
— Nu, hát az is egy élet! — Ez minden válasz.

(Ulk)

Ezüstlakodalmom

Az ünnepi vacsora alatt a jubiléus férj folyton csak ezt mormogja:

— Azt kellett volna tennem!

— Mit kellett volna tenned? — kérdi végül is a felesége.

— Ha huszonöt esztendővel ezelőtt kitekerem a nyakadat — elítéltek volna tizenöt esztendei börtönre — most tíz év óta szabad lennék!...

(Tit-Bits)

A szobalány

— Mondja csak Lina, hogy képzeled ezt? Egész nap szaladgál itt a lakásban lomposan, félig felöltözve, torkoskodik, traccsol és szemtelen válaszokat ad. Mit gondol, maga a nagyságos asszony?

(Candide)

A hasznos énekesnő

— Énekel még Karner asszony a fogházak előadásain?
— Ó és még milyen eredményekkel! Amióta ő énekel, a bánözés szemmel láthatóan csökkent...

(Die Bühne)

A kis raffinált

— Nézd csak milyen finoman és szolidan öltözött fel a kis Lilly! A ravasz ezt csak azért tette, hogy az érdeklődést magára vonja!

(Passing Show)

Rotschild

— Ötezer schilling segélyt kér tőlem? Ez nagyon sok, ennyit nem adhatok! Hanem tudja mit? Kap tőlem kétszáz schillinget évente, amíg csak élek...

— Ezzel rajtam nincs segítve! Amilyen szerencséje van báró úrnak, holnap meghal!

(Meggendorffer Blätter)

Egyszerűbb

Nyolc óra előtt néhány perccel találkozik Sellen barátjával, Meyerrel, aki lélekszakadva rohan az utcán.

— Hova olyan nagysietve? — kérdi tőle.

— Rohanok, hogy le ne késsem a Figaró házasságát! — válaszolja az, meg sem állva.

— Azért szaladsz úgy? Modern ember azt ma már egy sürgönnyel intézi el!

(London Opinion)

Jó helyen keresi...

— Igazgató úr kérem, kinn van egy ember, aki aziránt érdeklődik, hogy tegnap nem szökött-e meg egy beteg az intézetből! — jelenti a tébolyda portása.

— Miért kérdezi ezt? — csodálkozik az igazgató.

— Mert tegnap valaki megszöktette a feleségét! — hangzik a válasz.

(Karikaturen, Oslo)

Gyermekszáj

A kis Marie olvassa a családi krónikában a családtagok születési dátumát. Nagysokára oda ér a saját nevéhez is, csodálkozva szemléli egy pillanatig, majd lelkendezve szalad az édesapjához:

— Pappi, pappi! Nézd csak, hát nem érdekes ez? Én pont a születésnapomon születtem!

(Humorist)

Önuralom

A kis Hans a tantival először megy cirkuszba. Csodálatos azonban, az eleven gyerek halálos komolysággal nézi végig az előadást.

— No Hansi, hát hogy tetszett a cirkusz? — kérdezik otthon.

— Érdekes volt nagyon — válaszolja a gyerek, — de tudod anyukám, mikor a bohóc kijött, alig tudtam a nevetésem visszatartani!

(Meggendorffer Blätter)

A megbízás

Főnök: Na volt a Geiringernél? Mit mondott?

Pénzbeszedő: Nem beszélhettem vele, mert...

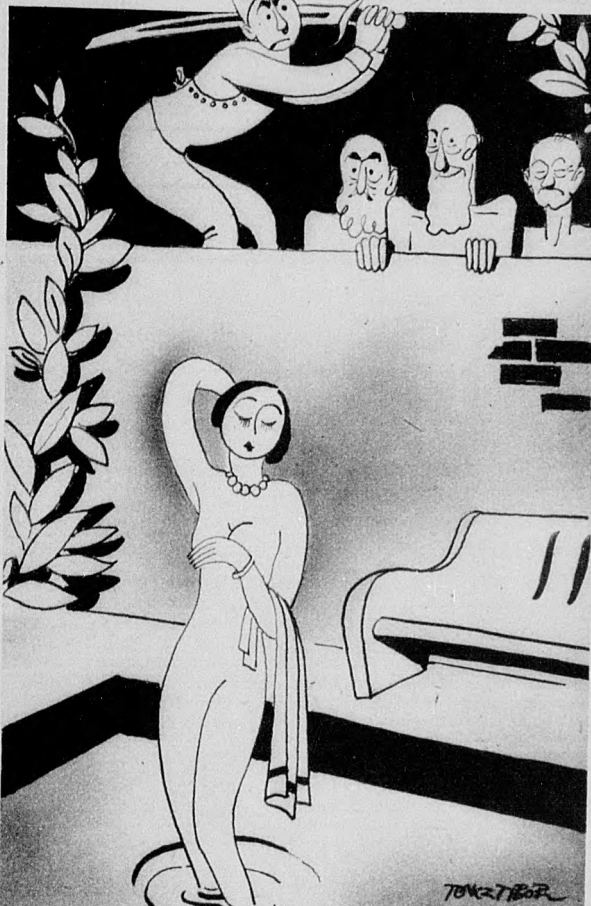
Főnök: Hallatlan! Hát nem megmondottam magának, hogy okvetlen beszéljen vele?

Pénzbeszedő: De hát ez lehetetlen! Először is, mert a Geiringer tegnapelőtt meghalt...

Főnök: És másodszor?

(Pele-Mele)

Zsuzsanna és a vénék

Egy hang a falról: Erdekes, ő van tevelközve és nekem szaladgát a hideg a hátamon!

(Tonecz Tibor rajza)

(Reigen)

Amin az egész világ nevet

• Igazán egyszerű

Kamarazene

A házasságközvetítő

A fogházdirektor felesége:
Képzeld csak: a szakácsné
nem meri a csirkét levágni!
Légy szíves kérlek, küldj fel egy
gyilkost a fogházból! ...
(Die Bühne)

— Jöjj el hozzánk holnap
este — kamarazene-est lesz!
— Kamarazene?
— Természetesen! Legutóbb
hatkezeszt játszottunk!
— Lehetetlen, hiszen te nem
is tudsz zongorázni!
— Én nem, de Else igen —
mi ketten pedig römit játszo-
tunk! (La Vie Parisienne)

A színvak és a szerelem

— A kék haja elbájoló ...
vörös szemei a legszebbek,
amilyent valaha csak lát-
tam ... bőrének zöld színe
csodálatba ejt ... szóval
Emmy kisasszony — szere-
tem! ...
(Lustige Blätter)

Gyermekszáj

— Apuskám, akarsz még
egy szelet tortát?
— Köszönöm, nem kérek!
— Most kérdezd te lőlem!
(Golf)

A nőszülni szándékozó fiatal-
ember gondosan érdeklődik a
lány családja iránt, akít a
házasságközvetítő neki ajánl.

— Én ugyanis nem is re-
lektálók hozományra — ma-
gyarázza, — nekem csak az a
fontos, hogy a lány jó család-
ból való legyen! Mi az édes-
apja a lánynak?

— Sajnos, már nem él! —
feleli a házasságközvetítő.

A házasságkötés után né-
hány nappal lélekszakadva ro-
han az ifjú férj a házasság-
közvetítőhöz:

— Maga csirkefogó, gazem-
ber! Maga becsapott engem!
Maga azt mondta, hogy a fele-
ségem apja már nem él és most
hallom, hogy a fegyházban ül!
— Nu, hát az is egy élet? —
Ez minden válasz.
(Ulk)

Ismerik egymást!

— Kinek írtál tegnap este a kávéházban, Lilly?
— A kislányom apjának!
— Értem — szóval körlevelet ...
(Le Sourire)

Ezüstlakodalom

Az ünnepi vacsora alatt a
jubiláns férj folyton csak ezt
mormogja:

— Azt kellett volna ten-
nem!

— Mit kellett volna ten-
ned? — kérdi végül is a fele-
sége.

— Ha huszonöt esztendő-
vel ezelőtt kitekerem a nya-
kadat — elítéltek volna tizenöt
esztendei börtönre — most
tíz év óta szabad lennék! ...
(Tit-Bits)

A szobalány

— Mondja csak Lina, hogy
képzeli ezt? Egész nap sza-
ladgál itt a lakásban lompo-
san, félig felöltözve, torkos-
kodik, traccsol és szemtelen
válaszokat ad. Mit gondol,
maga a nagyságos asszony?
(Candide)

A hasznos énekesnő

— Énekel még Karner ass-
zony a fogházak előadásain?
— Ó és még milyen ered-
ményes! Amióta ő énekel, a
bűnözés szemmel láthatóan csök-
ken ...
(Die Bühne)

A kis raffinált

— Nézd csak milyen finoman és szolidan öltözött fel a kis Lilly! A ravasz ezt csak azért tette, hogy az érdeklődést magára vonja!

(Passing Show)

Rotschild

— Ötezer schilling segítyt kér tőlem? Ez nagyon sok, ennyit nem adhatok! Hanem tudja mit? Kap tőlem kétszáz schillinget évente, amíg csak élek...

— Ezzel rajtam nincs segítve! Amilyen szerencséje van báró úrnak, holnap meghal!

(Meggendorffer Blätter)

Egyszerűbb

Nyolc óra előtt néhány perccel találkozik Selten barátjával, Meyerrel, aki lélekszakadva rohan az utcán.

— Hova olyan nagyszívet? — kérdi tőle.

— Rohanok, hogy le ne késsem a Figaró házasságát! — válaszolja az, meg sem állva.

— Azért szaladsz úgy? Modern ember azt ma már egy sürgőnyel intézi el!

(London Opinion)

Jó helyen keresi...

— Igazgató úr kérem, kinn van egy ember, aki aziránt érdeklődik, hogy tegnap nem szökött-e meg egy beteg az intézetből! — jelenti a tébolyda portása.

— Miért kérdezi ezt? — csodálkozik az igazgató.

— Mert tegnap valaki megszökött a feleségét! — hangzik a válasz.

(Karikaturen, Oslo)

Gyermekszáj

A kis Marie olvassa a családi krónikában a családtagok születési dátumát. Nagysokára oda ér a saját nevéhez is, csodálkozva szemléli egy pillanatra, majd lelkesedve szalad az édesapjához:

— Pappi, pappi! Nézd csak, hát nem érdekes ez? Én pont a születésnapomon születtem!

(Humorist)

Önuralom

A kis Hans a tantival először megy cirkuszba. Csodálatos azonban, az eleven gyerek halálos komolysággal nézi végig az előadást.

— No Hansi, hát hogy tetszett a cirkusz? — kérdezik otthon.

— Érdekes volt nagyon — válaszolja a gyerek, — de tudod anyukám, mikor a bohóc kijött, alig tudtam a nevetésem visszatartani!

(Meggendorffer Blätter)

A megbízás

Főnök: Na volt a Geiringer-nél? Mit mondott?

Pénzbeszedő: Nem beszélhettem vele, mert...

Főnök: Hallatlan! Hát nem megmondottam magának, hogy okvetlen beszéljen vele?

Pénzbeszedő: De hát ez lehetetlen! Először is, mert a Geiringer tegnapielőtt meghalt...

Főnök: És másodszor?

(Pete-Mete)

Egy hang a falról: Érdekes, ő van levetkőzve és nekem szaladját a hídgy a hátamon!

(Tokaj Tibor rajza)

(Reigen)

Amin az egész világ nevet

Igazán egyszerű

Kamarazene

A házasságkövetítő

A fogházdirektor felesége: Képzeld csak: a szakácsné nem meri a csirkét levágni! Légy szíves kérlek, küldj fel egy gyilkost a fogházból!...

(Die Bühne)

A színvak és a szerelem

— A kék haja elbájoló... vörös szemei a legszebbek, amilyent valaha csak láttam... bőrének zöld színe csodálatba ejt... szóval Emmy kisasszony — szeretem!...

(Lustige Blätter)

— Jöjj el hozzánk holnap este — kamarazene-est lesz!

— Kamarazene?

— Természelesen! Legutóbb hatkezeset játszottunk!

— Lehetetlen, hiszen te nem is tudsz zongorázni!

— Én nem, de Else igen — mi ketten pedig römit játszottunk! (La Vie Parisienne)

Gyermekszáj

— Apuskám, akarsz még egy szelét tortát?

— Köszönöm, nem kérek!

— Most kérdezd te tőlem! (Golf)

Ismerik egymást!

— Kinek írtál tegnap este a kávéházban, Lilly?

— A kislányom apjának!

— Értem — szóval körlevelet...

(Le Sourire)

A nőülni szándékozó fiatal-ember gondosan érdeklődik a lány családja iránt, akít a házasságkövetítő neki ajánl.

— Én ugyanis nem is reflektálok hozományra — magyarázza, — nekem csak az a fontos, hogy a lány jó családból való legyen! Mi az édesapja a lánynak?

— Sajnos, már nem él! — feleli a házasságkövetítő.

A házasságkötés után néhány nappal lélekszakadva rohan az ifjú férj a házasságkövetítőhöz:

— Maga csirkefogó, gazember! Maga becsapott engem! Maga azt mondta, hogy a feleségem apja már nem él és most hallom, hogy a feyházban ül!

— Nu, hát az is egy élet! — Ez minden választ.

(Ulk)

Ezüstlakodalom

Az ünnepi vacsora alatt a jubiláns férj folyton csak ezt mormogja:

— Azt kellett volna tennem!

— Mit kellett volna tenned? — kérdi végül is a felesége.

— Ha huszonöt esztendővel ezelőtt kitekerem a nyakadat — elítéltek volna tizenöt esztendei börtönre — most tíz év óta szabad lennék!...

(Tit-Bits)

A szobalány

— Mondja csak Lina, hogy képzeled ezt? Egész nap szaladgál itt a lakásban lomposan, félig felöltözve, torkoskodik, traccsol és szemtelen válaszokat ad. Mit gondol, maga a nagyságos asszony?

(Candide)

A hasznos énekesnő

— Énekel még Karner asszony a fogházak előadásain?

— Ó és még milyen eredménytel! Amióta ő énekel, a bűnözés szemmel láthatóan csökken...

(Die Bühne)

A kis raffinált

— Nézd csak milyen finoman és szolidan öltözött fel a kis Lilly! A ravasz ezt csak azért tette, hogy az érdeklődést magára vonja!

(Passing Show)

Rotschild

— Ötezer schilling segélyt kér tőlem? Ez nagyon sok, ennyit nem adhatok! Hanem tudja mit? Kap tőlem kétszáz schillinget évente, amíg csak élek...

— Ezzel rajtam nincs segítve! Amilyen szerencséje van báró úrnak, holnap meghal!

(Meggendorffer Blätter)

Egyszerűbb

Nyolc óra előtt néhány perccel találkozik Setten barátjával, Mejerrel, aki lélekszakadva rohan az uccán.

— Hova olyan nagysietve? — kérdi tőle.

— Rohanok, hogy le ne késsem a Figaró házasságát! — válaszolja az, meg sem állva.

— Azért szaladsz úgy? Modern ember azt ma már egy sürgönnyel intézi el!

(London Opinion)

Jó helyen keresi...

— Igazgató úr kérem, kinn van egy ember, aki aziránt érdeklődik, hogy tegnap nem szökött-e meg egy beteg az intézetből! — jelenti a tébolyda portása.

— Miért kérdezi ezt? — csodálkozik az igazgató.

— Mert tegnap valaki megszöktette a feleségét! — hangzik a válasz.

(Karikaturen, Oslo)

Gyermekszáj

A kis Marie olvassa a családi krónikában a családtagok születési dátumát. Nagysokára oda ér a saját nevéhez is, csodálkozva szemléli egy pillanatra, majd lelkesedve szalad az édesapjához:

— Pappi, pappi! Nézd csak, hát nem érdekes ez? Én pont a születésnapomon születtem!

(Humorist)

Önuralom

A kis Hans a tantival először megy cirkuszba. Csodálatos azonban, az eleven gyerek halálos komolysággal nézi végig az előadást.

— No Hansi, hát hogy tetszett a cirkusz? — kérdezik otthon.

— Érdekes volt nagyon — válaszolja a gyerek, — de tudod anyukám, mikor a bohóc kijött, alig tudtam a nevetésem visszatartani!

(Meggendorffer Blätter)

A megbízás

Főnök: Na volt a Geiringernél? Mit mondott?

Pénzbeszedő: Nem beszélhettem vele, mert...

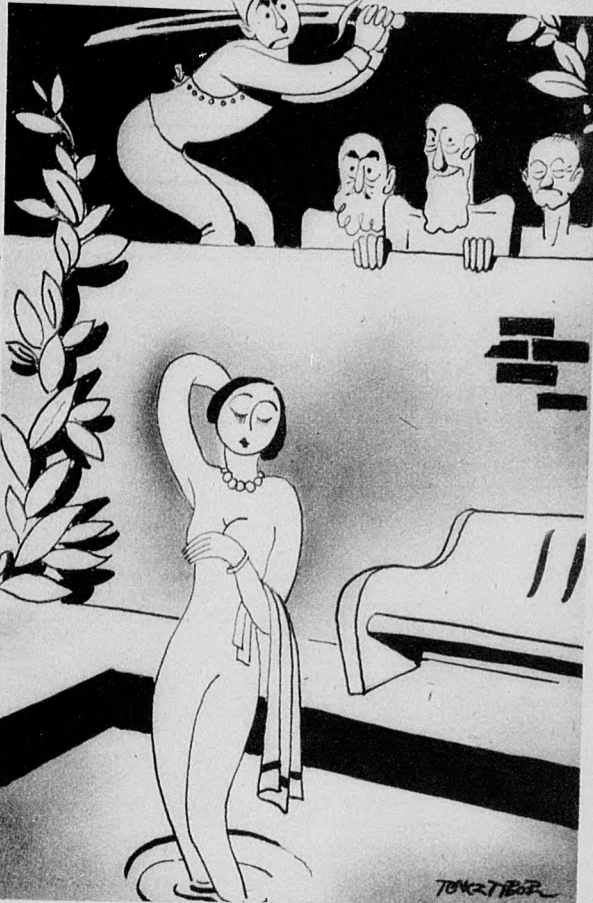
Főnök: Hallatlan! Hát nem megmondottam magának, hogy okvetlen beszéljen vele?

Pénzbeszedő: De hát ez lehetetlen! Először is, mert a Geiringert tegnapelőtt meghalt...

Főnök: És másodszor?

(Pele-Mete)

Zsuzsanna és a vének

Egy hang a falról: Erdekes, ő van tevetközve és nekem szaladgát a hideg a hátamon!

(Tóncz Tibor rajza)

(Reigen)

A szabadtéri nyári sportok a családi körben vidám játékká enyhülnek. Részt vesz abban apa, anya, nagy és kicsi gyermek. Hancurozás, ugráncsozás, tréfás vetélkedés közben futkároz, ugráncsoz és tótágast áll apraja-nagyja. Észre sem veszi senki, hogy tulajdonképpen komoly munkát végez az izmaival s sok-sok erőt gyűjt az esztendő többi részére.

Napfény, levegő, víz, homok...

Kiki igyekszik túltenni a másikon leleményes mozgékony-ságban s az erős segíti a gyöngét, a felnőtt az apró emberkét.

Az ilyen családi tornajátékból nem hiányzik a szisztéma. Apa, anya rendszeresen nevelik a csemetéket mindarra, amit csak koránál és fizikumánál fogva tőle várni lehet.

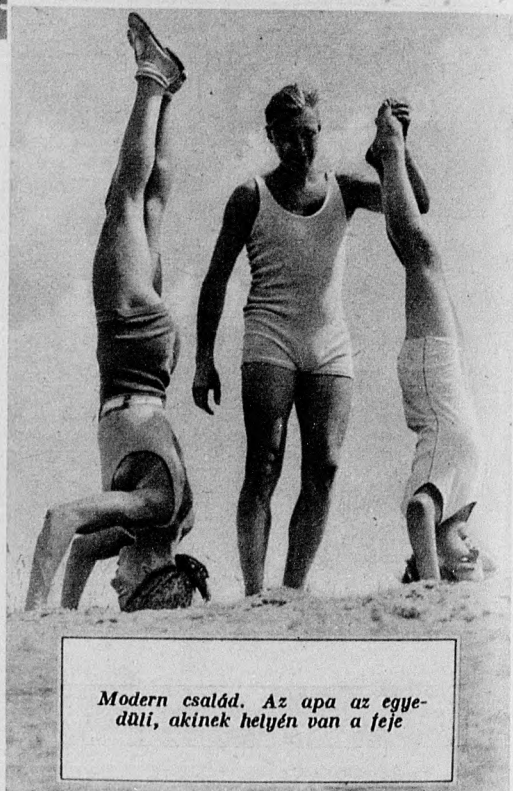
Hol tornaeszközökkel, hol azok nélkül folyik a nagyszerű játék, melynek aztán nem

marad el áldásos következménye. Ude arcból, feszülő izmok, jókedv, farkasétvágy s fejedelmien édes alvás mind csupa olyan dolgok, amelyet semmi pénzért megvásárolni nem lehet, de amit mégis mindenki megszerezhet magának.

Napfény, levegő, víz, homok... Áldott, dúsgazdag magyar nyár...

Az ilyen családi tornák pár esztendő előtt még lehetetlenek voltak.

A gyermek, de majdnem kizárólag csak a flúgyermek, az iskola zárt, poros, áporodott levegőjű tornatermékén kívül nem jutott testedző mozgási alkalomhoz, a leányka pedig gondolni sem mert ilyen „vad” dologra. Az meg egyenesen vicclapba való gondolat volt, hogy apa, anya tótágast álljon, bakot ugorjon s versenyt fusson a gyerekekkel.

Modern család. Az apa az egyedüli, akinek helyén van a feje

Ude
far-
alvás
elyet
le-
neg-

endő

ólag
zárt,
mén
gási
olni
meg
olat
ljon,
sson

*A szülők együtt treníroznak
a gyerekekkel*

A legkisebb ugorja a legnagyobbat

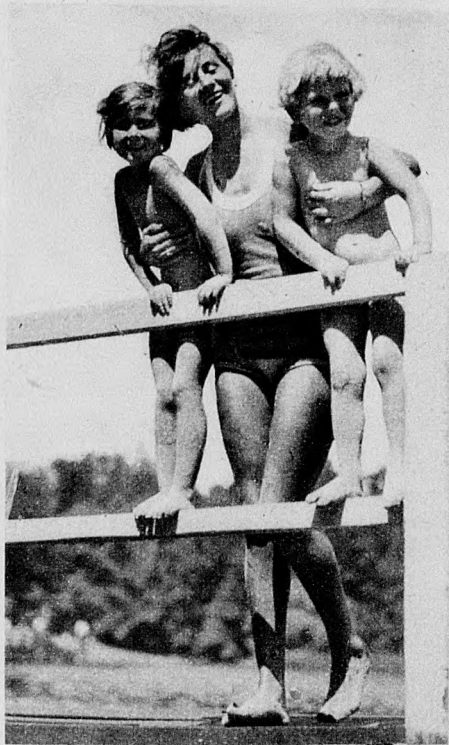
Most a mindennapi torna nélkülözhetetlen a család minden tagja számára. A jól összehatanult együttes néha szédületes akrobatamutatványokat végez s gyermek és szülő lelkileg is ösztömelegednek, pajtásokká válnak.

A torna nemcsak a testet edzi, de a lelkeket, kedélyeket is rugalmassá teszi. Mindez együttvéve a fiataliságot jelenti, mert a szabadban való mozgás az alakot karesuvá, az arcot üdévé teszi. A mondain nő minden ambiciójá ez a fiatalos karesúság, mely — íme — kellemes és olcsó eszközökkel szerezhető meg.

A szabadtéri sportok vidámmá teszik az embert.

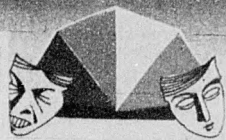
Vagy látott-e már valaha valaki morcos képű, zsörtölődő, veszekedő tornázókat? Ez szinte elképzelhetetlen. De annál több vidám kacagás hallik mindenütt, strandon és kertben, ahol kicsik és nagyok élvezik a szabadban való tornázás, sportolás áldásait.

Pihenő

A DÉLIBÁB SZÍNHÁZA

A Margitszigeten

VIGJÁTÉK 1 FELVONÁSÁBAN
MŰV. CSUPKÓ LAJOS

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadójától, Budapest, IV, Bécsi utca 1 szerezhető meg. Copyright 1930. by Dr. Alexander Marton, Budapest

Személyek :

A költő
A nevelőnő
Bandika
Lili
Aliz
Elemér
Sándor

(Szin : A Margitsziget egyik sétánya. A háttérben lombos fa, alatta pad. Szép napsütéses tavaszi délelőtt van. Néha egy-egy madárjűltly hallatszik.)

Költő (bátról jön. Husz-huszonkét év körüli, félnék fiatalember. Szemén csontkeretes szemüveg. Kezében papír és ceruza. Egy pár lépést tesz, azután megáll. Szétnéz, mélyet lelekkzik, élvezi a friss, illatos levegőt. Leül egy oldalt levő padra és írni kezd. A vers nagyon rossz).

Kizöldült már a fa, mámoros a lég is
De szeretnék egyszer boldog lenni
én is.

Öletni, kacagni, mikor itt a tavasz,
De nem vagyok boldog, a szívem meg-
hasad.

Bandika (bekarikázik a színre. Hátra szől) : Fräulein, itt egy üres pad.
Költő (némi bosszúsággal néz Bandikára, aki ihletében megzavarta).

Nevelőnő (Bandika után jön. Csinos nő, de már nem fiatal. Kezében könyv) :
Wo ist die Bank ?

Bandika (a fa alá mutatva) : Hier !
A kisasszony üljön ide, én pedig megyek játszani.

Nevelőnő (szigorúan) : Nem szabad, már eleget játszott !

Bandika (nyafog) : Még nem játszottam eleget. Tessék egy kicsit elengedni.

Nevelőnő : Nem elengedni. Setzen Sie

sich auf die Bank. (Tekintete a költőre téved. Kissé elmosolyodik.)

Költő (elteszi a papírt és a ceruzát).

Bandika (hizeleg) : Bitte Fräulein, liebe Fräulein, lassen Sie mich ein bischen spielen . . .

Nevelőnő (észreveszi, hogy a költő figyel. Nyomban csinósítani kezdi magát).

Bandi (türelmellenül) : Fräulein, hören Sie nicht, was ich sage ?

Nevelőnő : Bleiben Sie ruhig.

Bandika : Ich bleibe nicht ruhig !
Ich will spielen !

Nevelőnő (most már nyíltan átmosolyog a másik padra).

Bandika (mint vérbeli pesti gyerek, észreveszi a flörtöt) : Itt készül valami.

Nevelőnő : Mit mondani Bandika ?

Bandika : Semmit. Csak megjegyze-
tem, hogy ott ül egy bácsi.

Nevelőnő : Nem paj.

Bandika (ravaszul kacint) : Megkérdezzem, hogy hány óra ?

Nevelőnő : Aber Bandika ! . . .

Bandika (szemtelen lesz) : Csak ne adja az előkelőt, kisasszony ! Ugyis tudom, hogy meg akar velem ismerkedni.

Nevelőnő : Bandika, kikapni, ha így beszél.

Bandika (lecsúszik a padról) : Szóljak ? . . . Szóljak ?

Nevelőnő : So etwas ! Ha ezt megtudni a mama . . .

Bandika : Csak hagyja a mamát, kisasszony ! Azt hiszi, ő nem szokott

- velem ilyesmit csinálni? Hű, de hányszor!...
- Nevelőnő (húzódva):* Aber Bandika...
Bandika: Szóval szóljak? Ahogy én a nevelőnőket ismerem, ha azt mondják, hogy (utánoz) „Aber Bandika”, akkor az azt jelenti, hogy „bár csak már itt volna”.
(Elszalad.)
- Nevelőnő (utána szól):* Bandika!... Nahát ez a tyerek, milyen haszontalan!
- Bandika (egyszer-kétszer elsétál a költő előtt, aztán megáll):* Bácsi kérem hány óra?
- Költő (zavartan keresi az óráját, ami — nincs):* Ejnye pubika, otthon felejtettem az órámat.
- Bandika:* Igen? Akkor tessék ezt megmondani a kisasszonynak, mert ő kérdezteti.
- Költő:* Én nemjek oda?
Bandika: Persze.
Költő: Ilyesmit én nem teszek.
Bandika: Mondja bácsi, maga nem vidéki.
Költő: Nem fiacskám. Miért kérde? *Bandika:* Azért, mert ha a bácsi pesti volna, akkor már ott ülne a kisasszony mellett, én pedig mehetnék játszani.
Költő: Hogy üljek én oda, mikor nem is ismerem a hölgyet?
Bandika: Annyi baj legyen! Majd én bemutatom.
Költő: De pubika, ez nem illik.
Bandika: Otthon. De a szigeten?...
(Kacsint.) Ilyen nő! Nekem elhiheti. *(Mégfogja a költő kezét.)* Tessék már jönni!
Nevelőnő (észreveszi, hogy Bandika már hozza az áldozatot): Jesszasz Marie, was macht dieses Kind?
Bandika (odaér a költővel a padhoz): Bitte Fräulein, a bácsi nem tudja, hogy hány óra, de azért be akar mutatkozni.
- Költő (zavartan):* Ha megengedi...
 Méla Alajos.
Nevelőnő: Örvendezek. *(Kezel fog.)*
 Elisabeth Körner. Tessék leülni le.
Költő (félszegen a pad szélére ül): Köszönöm.
Bandika (aki már befejezte hivatását): Hát én most elmegyek játszani. Félóra mulva visszajövök. Jó mulatást bácsi! *(El.)*
Nevelőnő (kedvesen): Sprechen Sie deutsch?
Költő (kinyögi): Nix.
Nevelőnő: Schade, sehr Schade.
Költő (idegesen gyűri a kalapját): Ja! *(Szünet.)* A kisasszony tud magyarul?
Nevelőnő: No ein bischen. Egy kicsike érteni.
Költő (nyakkendőjét igazítja, nem tudja, hogy mit beszéljen): Ma szép idő van.
Nevelőnő: Ja, ja, heute ist ein schönes Wetter. *(Közelebb ül.)*
Költő (odébb húzódik): Szép város Budapest?
Nevelőnő (utána csúszik): Oh ja, Budapest ist eine sehr schöne Stadt. Die Donau, und diese Margareteninsel ist wunderbar.
Költő (nem érti): Bizony ez így van, de hát mit csináljunk? *(Elhúzódik.)*
Nevelőnő (utána megy): Was machen Sie, Herr Málé?
Költő: Méla, kezeit csókolom. Méla!
Nevelőnő: Ja, ja, Méla. Warum menni tőlem el? Félni a nőtől?
Költő: Én... én nem félek. *(Még odébb húzódik, majd leesik a padról.)*
Nevelőnő: Talán nem tetszeni magának Elisabeth?
Költő: Oh, dehogyan nem! Csak én nem merek... én nem tudok... a nőkkel banni. Én kérem olyan zavartan vagyok...

A JÓ VARRÓGÉP PRECIZIÓS ÓVATOSSÁG
 MUNKÁ. — A BESZERZÉSNEEL
 E Z É R T:

Nevelőnő: Érteni. Majd én segíteni át. Nekem Wienben lenni ein legényvő, oder wie sagt man das ungarisch?

Költő: Völegény.

Nevelőnő: Ja, ja, völegén. Az lenni pont olan, wie Herr Málé.

Költő: Méla, kezit csókolom, Méla.

Nevelőnő: Also, mint Herr Méla. Ő is keveset beszélt és csak nézte engem. Én akkor megsímogattam a haját, so (megsímogatja a költőt), övé vállára tettem a fejem, so (vállára teszi a fejét), aztán odaadtam a szám, so... (Csókra nyújtja a száját.)

Költő (örüll zavarban van, már a nő szája felé hajlik, de nem meri megcsókolni).

Nevelőnő (várja a csókot, mikor látja a költő gyávaságát, folytatja): Aztán megfogtam Hansnak a fejét, so és megcsókoltam az övé száját, so!! (Elkapja a költő fejét és hosszan megcsókolja.)

Bandika (belép): Amint látom, ezek már egészen jóban vannak. Egy újabb félóra jogerős. (El.)

Költő (nem mer megmozdulni).

Nevelőnő (egy pillanatig vár, azután felugrik, megigazítja a ruháját s le-sújtóan végignézi Málát. Megvetéssel): Dummer Kerl! (Kimegy. A színpal mögül hallani a hangját.)
Bandika, sofort jönni ide!

Költő (magához tér, felugrik és egy pár lépést tesz a nevelőnő után. Megáll): Örület! Mellettem van egy nő és nem merem megcsókolni. Ezt a gyávaságot!

Elemér (szemközt jön a költővel. Temperamentumos elegáns fiú): Nini, Mechlovits! Te vagy az? Szervuszt! (Örömmel kezelt nyújt.)

Költő (nem ismeri meg röglön): Szervuszt.

Elemér: Nem emlékszel rám? Együtt

jártunk a kereskedelmibe. Mindig előttem ültél a padban.

Költő (még most sem ismer rá): Te vagy ugy-e a Kovács?

Elemér: Dehogy. A Zajcsek. A fiúk mindig Zorónak csúfoltak. A kis Spitzer volt a Huru. Én vagyok az, aki egyszer akkorát ütött a fejésvonalzóval a fejedre, hogy két hétig otthon kellett maradnod.

Költő: Ahá, most már emlékszem. A neved kiment a fejemből, de a púp az ittmaradt. Még most is lehet érezni. (Megtapogatja.) Hát hogy vagy? Mit csinálsz?

Elemér: Magánzok. Elsején kirúgtak a bankból, mert megcsókoltam a vezér titkárnőjét. Most se állás, se pénz, se titkárnő. Te bizonyára jobb helyzetben vagy.

Költő: Ördögöt. Nekem nemcsak pénzem, de szerencsém sincs.

Elemér: Neked nincs pénzed? Neked, akinek a papája a leggazdagabb börgyáros az országban? Muszáj röhögni!

Költő: Látszik, te nem tudod, hogy az apám kitagadott.

Elemér (érdeklődve): Ne mondd! Nő van a dologban?

Költő: Dehogy. Én költő akarok lenni, az apám pedig minden áron kereskedőt akar belőlem faragni. Két hónappal ezelőtt, mikor észrevette az öreg, hogy tételek helyett verset írok a főkönyvbe, elkergetett hazulról.

Elemér: Te most is olyan hülye vagy, mint amilyen voltál. Nem is tudom, hogy csúsztal át az érettségig? Minek neked versláb, mikor sokkal szebb egy női láb, amit az apád pénzén könnyen szerezhetsz.

Költő: Én híres ember akarok lenni. Én azt akarom, hogy a Méla nevet úgy ismerjék, mint Petőfiét vagy Adyét.

Elemér: Miféle Méla nevet?

A SINGER VARRÓGÉPEK A LEGJOBBAK

FIÓKOK MINDENÜTT! + SINGER VARRÓGÉP RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Költő: Ez az én költői nevem. Ugy-e jó? Méla. Méla Alajos. Van benne valami bánatos, lemondó érzés.

Elemér: Na és mit írsz?

Költő: Mindent. Megénekelem a szomorúságot, a bűt, a bánatot. Itt a legújabb versem. Olvasd!

Elemér (olvassa): Hát ez igazán bús és bánatos. Te még itt tartasz? Ki ír ma szabályos rímekben? Fiam, ez a forma régi, ez a vers avas, ennek a versnek szaga van. Nézd, itt a „Holnapután” tegnapi előtti száma. Ebben is van egy tavaszi vers, de az egészen más.

Költő: Én nem moderneskedem. Én azt írom le, amit a szívem diktál.

Elemér: Apropos, szív. Hogy állsz szívügyekben? Van jó nőd?

Költő: Van... azaz nincs. Őszinte leszek hozzád, de ne nevéss ki! Te, én... én nem tudok a nőkkel bánni. Én csak ábrándozom és verseket írok rólok, de ha egy megjelentem előttem, elkezdtek dadogni, a szívem a torkomba ugrik és egy szót sem tudok mondani.

Elemér: Krónikus lámpaláz. Könnyen lehet rajta segíteni.

Költő: Te már diák korodban is sokat foglalkoztál lányokkal, talán

tudnál tanácsot adni arra nézve, hogy miben rejlik a nők hódítása? Talán meg tudnád mondani, hogy miért nem vesznek észre, miért nem mosolyognak a szemembe, miért néznek el a fejem felett?

Elemér: Jó helyre fordultál, öregem! Légy nyugodt, öt perc múlva olyan Don Juan lesz belőled, hogy csak na!

Költő: Te, én nagyon hálás leszek érte.

Elemér: Ugyan kérlek, szóra sem érdemes. Hát ide figyelj!

Költő (figyel).

Elemér: Hát először is... Ejnye, hogy el ne felejtsem, van tíz pengőd kölcsön?

Költő: Éppen annyi van. Szívesen megfélemezem veled.

Elemér (átveszi): Kösz. Legközelebb visszaadom. Hát hol is hagytuk el?

Költő: A figyelésnél.

Elemér: Ja igen. Hát ide figyelj. Én mint rutinizott szoknyavadász csak annyit mondhatok, fő a szemtelenség. Ne fuvolázz, ne sóhajtozz a nőknek, mert ez untatja. Légy határozott és férfias. Ez imponál. Például megy az uccán egy nő. Én nem kísérem félórát, hanem egyszerűen mellé lépek és azt mondom: Kezit csókolom, Mimike, meg sem ismer? Erre ő azt mondja: Nem vagyok Mimi. Ön, úgy látszik, valakivel összetéveszt. — Az lehet — felelem én, — mert rendkívül hasonlít egy régi ismerősömmre. — Most két eset lehetséges. Vagy tovább beszél, vagy nem. Ha tovább beszél, kész az ismeretség, ha nem, megyek más után.

Költő: Te, ez a trükk régi.

Elemér: De jó. Nálam nyolcvan százalékban beválik. Vannak aztán más esetek is. Mondjuk, egyedül vagy egy nővel és nem tudsz neki semmit sem mondani. Ilyenkor alkalmazd az én második szisztémámat. Szorosan mellé ülsz, megfogod a kezét, mélyen a szemébe nézel és amikor nem is számít rá, elkapod a fejét és lecsapsz a szájára, mint egy sas.

68.000 pengő

szakértők szerint a minimális értéke GUIDO RENI világhírű festőművész „Krisztus a töviskoronával” és CARLO DOLCI „Szűz Mária” című festményének. 90 fillért kérünk bérmentve, ennek a két festménynek mesteri színes reprodukciójáért. Az összeget kérjük előre beküldeni. Lehet levélbélvegyben is, csak okvetlenül megemlítendő, hogy a 90 fillér a két festményért lett küldve. Egy-egy kép 45 cm. magas és 26 cm. széles. Ha kerettel kívánja, szállíthatunk nagyon szép aranyozott keretet, mely 44 cm. magas és 8 cm. széles. Egy-egy keret képpel együtt 3 P 60 fillérbe kerül. A rendelésnél okvetlenül megemlítendő, hogy kerettel vagy anélkül kívánja a képet. Utánvételt is küldhetjük, de akkor a 60 fillér postadíjhoz még külön 50 fillér utánvételezési költség is járul. Megrendelhető: Délibáb kiadóhivatalában Budapest, VII, Dohány uca 12

Költő: Mint egy sas?

Elemér: Hát mint egy vércse, vagy bánom is én mi! Aztán csókolod, de úgy csókolod, hogy eláll a lélekzete.

Költő: És ha megfullad?

Elemér: Menj, te számár! Ilyenkor megint két eset lehetséges. Vagy pofon üt, vagy nem. Ha pofon üt, a te bajod. Ha nem üt pofon, az ő baja, mert akkor te folytatod az offenzívát. Fő tehát az erély és a bátorság. Megértettél?

Költő: Meg. Egy kézszorítás, egy pillantás és lecsapok rá, mint egy sas. Kár, hogy ezt nem tudtam tíz perccel előbb.

Elemér: Miért?

Költő: Megismerkedtem egy nevelő-nővel. Én nem tudtam jól németül, ő nem tudott jól magyarul, de azért szépen elbeszélgettünk. Egyszerre csak elkapta a fejemet és megcsókolt.

Elemér: Te persze visszaadtad?

Költő (sóhajl): Dehogy. Nem mertem. Félttem, hogy megharagszik.

Elemér: Oh, te gyáva! Remélem, ezek után több sikered lesz.

Költő (örömmel): Te... te, én ezt még ma kipróbálok.

Elemér: Szerencse fel! Majd aztán referálj. Meddig maradsz itt?

Költő: Két óráig.

Elemér: Akkor visszajövök a Molnár Sanyival együtt.

Költő: Ó is itt van?

Elemér: Itt.

Költő: Mit csináltak?

Elemér: Pukkadunk. Képzeld, barátom, egy hete futunk egy nő után és nem tudunk vele megismerkedni. Ma újból találkoztunk, de hiába szölgöttük le, nem felelt. Végigment a Körúton, mi utána. Bejött ide a szigetre, mi utána. Bement a cukrászdába...

Költő: Ti utána.

Elemér: Tévedsz. Ide már nem mentünk be, mert ez pénzbe került volna. Te, micsoda nő!! Esküszöm, szebb, mint Bánky Vilma. Sanyival elhatároztuk, hogy ma,

— *Étvágytalanságnál*, rossz gyomornál, bélrekedésnél, renyhe emésztésnél, anyagcserezavaroknál, csalánkiütésnél és bőrvizketésnél a természetes „*Ferene József*” keserűvíz rendbehozza a gyomor és a belek működését s megszabadítja a testet a felgyülemlett rothadó anyagoktól. Az orvostudomány több úttörője megállapította, hogy a *Ferene József*-víz abszolút megbízható hashajtó. A *Ferene József* keserűvíz gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

ha törik-szakad, megismerkedünk vele. Most ő a tennispálya bejáratánál figyel, amíg én cigarettáért jöttem. A kicsike ugyanis tenniszezni ment. Sietek, hátha már kijött. Szervusz! A viszontlátásra!

Költő: Szervusz.

Elemér (el).

Költő (előveszi a papírt, ceruzát. Ir): „Szerelmem”. (*Lassan kimegy a színről.*)

Lili (jön. Fiatal, 16—17 éves lány.

Kezében könyv. Leül a padra. Mohón olvasni kezd): „És ekkor a gróf gyengéden átölelte a lányt és csókot lehelt a homlokára. — Szeretlek — mondta lágyan és a hangja úgy bűgött, mint az orgona.” (*Fenn.*) Milyen finom ember lehetett. (*Tovább olvas.*)

Költő (visszajön. Észreveszi a lányt. Kihúzza magát): Egy nő. Próbá szerencse. (*Felé indul, megáll, visszamegy. Újból nekiindul. Bátorságot vesz. Dadogva.*) Kezít csókolom, Mimike! Rég... rég nem láttam. (*Leül.*) Hogy tetszik lenni?

Lili (ránéz, nem felel).

Költő: Nem tetszik megismerni?

Lili (dühösen): Nem!

Költő: Érdekes. Én rögtön megismertem Mimikét.

Lili: Én először is Lili vagyok, nem Mimi. Másodszor pedig: uccán nem ismerkedem.

Költő: Bocsanat, de nagyon tetszik valakire hasonlítani... ezért voltam hátor...

Lili (engedékenyebb): Ugy látszik, tévedett.

Költő: Igen, tévedtem. De az az

ismerősöm is éppilyen szép leány, mint magácska. (Szünet.) Mit tesszik olvasni?

Lili: Courts Mahlertől a „Gróf és a vadászlány szerelmé”-t.

Költő: Szép?

Lili: Nagyon. Csupa romantika, csupa szerelem.

Költő: Szerelem. Épp most írtam róla egy verset. Az első strófa kész van.

Lili (érdeklődve): Maga verset ír?

Költő: Igen. Ugy érzem, ez a hivatásom. Ha megengedi, Méla Alajos vagyok.

Lili (kezet nyújt): Lili. Bár társaságon kívül nem szoktam ismerkedni, most kivételt teszek, mert költőről van szó.

Költő: Nagyon kedvesnek tetszik lenni, Lili... izé, Lilike.

Lili: Mutassa a versét.

Költő (örömmel): Tessék. Ez a tavaszról szól.

Lili (olvas): Szép.

Költő: Ez a szerelemtől.

Lili (olvas): Ez is szép. Nincs folytatása?

ABBAZIÁBAN

eladó egy elegáns villa 12 szobával. Külön van a souterrainben hat helyiség a személyzet részére, ahol a konyha és egyéb mellékhelyiségek vannak. Villany, vízvezeték, fürdőszoba, a villához tartozó tengeri fürdő. A villát jóformán a tengerbe építették, a kikötőtől gyalog alig négy percrenyire s Abbazia egyik legszebb helyén fekszik. Legelszórangú építkezés. Ára 180.000 pengő. Kellő biztosíték mellett penzióknak is alkalmas. Bővebb felvilágosítást Schey Józsefné nyújt, Budapest, VII, Dohány uca 14, 1/2.

Költő (szétnéz, aztán hirtelen megcsókolja Lilit): Ez a folytatása!

Lili (felugrik): Szentelen! Mit gondolsz, mivel van dolga?!

Költő: De Lilike...

Lili: Hallgasson, mert mingyárt pofon ütöm! Hogy mer egy tisztességes úrilánnyal ilyet csinálni?

Költő: Kérem, egy férfi legyen erélyes, vad...

Lili: Ki mondta ezt magának?!

Költő: A Zajcek... izé, ez imponál a nőknek.

Lili: Nekem nem. Egy férfi legyen gyengéd, udvarias, finom. Gyűlölöm az erőszakos embereket. Az első pillanatban szimpátikus volt, de most megvetem. Itt vannak a versei! (Ledobja.) Maga is olyan, mint a többi, kár, hogy költő. Hiába, csak a grófok tudnak finoman szeretni. (El.)

Költő: Vége, elment. Pedig milyen szép volt. Na várj csak, Zajcek, a zanyád, majd adok én neked szisztémát! (Felszedi a verseit.)

Sándor (jön): Szervusz, Lojzi! A Zajcek küldött ide. Hogy vagy? Mit csinálsz? Tornázol?

Költő: Dehogy, a verseimet szedem fel. Lefujta őket a szél. (Kezet fog.)

Sándor: Olyan könnyű verseket írsz?

Költő: Ne légy rosszmájú. Ugyis dühös vagyok.

Sándor: Miért?

Költő: Mert itt volt egy csodaszép kislány és Zajcek miatt elvesztettem.

Sándor: Hogy-hogy?

Költő: Ugy, hogy az ő szisztémáját követtem. Szentelen és vad voltam.

Sándor: Ez baj. Látod, én nem vagyok ilyen. Engem nem hagynak ott a nők.

Költő: Hogy csinálod? Taníts meg rá. Hálás leszek.

Sándor: Nagyon szívesen. Hát idefigyelj!

Költő: Figyelek.

Sándor: Hát először is... Ejnye, hogy el ne felejtsem, van tíz pengő kölesön?

Költő: Tíz nincs, de ezt az ötöt szívesen odaadom.

Sándor: Kösz. Legközelebb visszadom. Hát hol is hagytuk el?

Költő: A figyelésnél.

Sándor: Ja, igen. Hát kérek, én mint rutinrozott szoknyavadász csak annyit mondhatok, hogy udvarias és előzékeny légy a nővel szemben. Akkor azt hiszi, hogy más vagy, mint a többi. Például ha az uccán meglátsz egy nőt, nem rohansz mingyárt a nyomába, hanem diszkrétan követed. Így látja, hogy nem vagy aszfaltbetyár. Egy alkalmas pillanatban mellé szegődsz és azt mondod: — „Bár nem szeretem az uccai ismeretséget, de közös ismerős hiján engedje meg, hogy bemutatkozzam.”

Költő: Te, ez a trükk régi.

Sándor: De jó. Nálam nyolcvan százaléban bevált. Vannak aztán más esetek is. Mondjuk, egyedül vagy egy nővel és semmi sem jut az eszedbe. Ilyenkor szerelmesen ránézel, megfogod a kezét és azt mondod: Milyen gyönyörű szeme van, Mancika. És milyen fehér a keze, megengedi, hogy megcsókoljam? — Ha megengedi, gyenge csókot lehelsz rá. Semmi brutalitás, semmi mohóság.

Költő: Te, ha én ma kipróbálhatnám...

Sándor: Mit lehet tudni? Sok nő jár itt a szigeten. Hát én megyek, mert vár a Zajcsek. Ja igaz, azt izeni, amikor hazafelé mégy, gyere be a vendéglőbe.

Költő: Nem mehetek, nem maradt egy vasam sem.

Sándor (kegyesen): Nem baj, majd én fizetek neked. Tudod, hogy jó barátod vagyok.

Költő: Te Sanyi, mi van azzal a nővel?

Sándor: A tennispályán? Már ránk nevetett. Azt hiszem, kijönnek sétálni.

Költő: Igazán olyan szép?

Sándor: Gyönyörű. Neked sohasem lesz ilyen nő. Na, szervusz! (El.)

Költő: Szervusz. (Elgondolkozva.) Nekem... sohasem lesz... ilyen nőm. (Papírt, ceruzát vesz elő. Szünet. Ir.) „Lemondás”. (Lassan kimegy a színről.)

Aliz (a színpal mögül hallatszik a hangja): Csak menjetek előre, én majd utánatok megyek. (Bejön. Már nem tenniszruhában van. Izig-vérig pesti lány, valódi sportlady.) Phú, de melegem van. (Leül a padra, rakeltjét maga mellé teszi. Lábát keresztbe veti, úgyhogy formás térde kivillan. Retiküljéből cigarettát vesz elő. Gyufát keres, nem talál. Szétnéz. Senki sincs a közelben. Újból keres.)

Költő (belép. Megigézve nézi Alizt). Aliz (szájába teszi a cigarettát és várakozóan a költőre néz).

Költő (lassan tovább megy. A színpal végén megfordul, visszasétál).

Aliz (tüntetőleg keresi a gyufát. Direkt fixirozza a költőt).

Költő (önkéntelenül a zsebéhez nyúl). Aliz (felugrik): Szabad egy kis tüzet?

Költő (kapkod): Oh, parancsoljon! (A nagy buzgóságban minden gyufaszálat eltör.)

Aliz: Adja csak ide, majd én. (Rágyujt, visszaadja.) Köszönöm.

Költő: Bocsánat, hogy megszólítottam...

Aliz: Maga téved. Én szólítottam meg magát.

Költő: Bár... bár nem szeretem az uccai ismeretséget...

Aliz: Én szeretem... Az olyan muris.

Költő: Kár, hogy most nincs itt egy közös ismerősünk...

Aliz: Miért? Be akar mutatkozni? Kérem, részemről a kíváncsiság.

Költő: Ha megengedi. Méla Alajos.

Felfrissíti azonnal

az „ANIMO”
szilárd kölnivízrudacska. Drogériában,
illatszertárban 1 és 2 pengő.
Főraktár: Kozmochemia rt. Budapest,
VII, Hermina-út 8

Aliz: Aliz vagyok. Csücs le.

Költő: Tessék?

Aliz: Üljön le.

Költő: Köszönöm. Az első pillan-
tásra oly szimpátikusnak tetszett
lenni, hogy... hogy igazán bol-
dogtalan lennék, ha előfordulna
az az eset, hogy... hogy... töb-
bet nem látnám viszont.

Aliz: Maga mindig dadog?

Költő: Nem, csak ha beszélek.

Aliz: Szóval, máskor is szeretne
velem találkozni?

Költő: Ez minden vágyam. Különö-
sen most, mikor itt a tavasz,
mikor a levegő tele van virág-
illattal, mikor minden csupa vágy,
minden csupa virág...

Aliz: Mondja, maga mindig ilyen
sokat beszél?

Költő: Nem. Sokszor napokig egy
szót sem szólok.

Aliz: Talán jobb volna, ha akkor
találkoznánk.

Költő: Mily kék a keze Aliz és milyen
fehér a szeme. Pardon, fordítva...

Aliz: Maga egy jó pofa. Alig ismer
öt perce és máris főzni kezd. Ne
strapálja magát, unom az esetet.

Költő: Oh, ha tudná, Aliz... (Sze-
relmesen sóhaj.)

Aliz: Tudom. Pista lett belém. Kár.

Költő: Ha egyszer megcsókolhatnám
kicsinyke kezét...

Aliz (ráfujja a jüstöt): Hanyagol-
jon el, jó?

Költő: Elküld?

Aliz: Nem. Én megyek el, mert
várnak. (Készülődik.)

Költő: És mikor láthatom?

Aliz: Soha. Vagy tudja mit? Jövőre
ugyanitt találkozunk.

Költő: Aliz, hát képes volna?...

Aliz: Képes! Nincs jövője az ilyen
esetnek. Ha tudná, hogy untat az
efféle móka?! — Egyébként mi
maga?

Költő: Költő vagyok. Megénekelem
a tavaszt, a szerelmet, a szomorú-
ságot.

Aliz: Most már értem, miért sóhaj-
tott akkorákat. Költő? Ez is

foglalkozás a mai világban? Mi-
ből él maga? Van magának pénze?

Költő: Nekem nincs, de a papának
van.

Aliz: Ki a maga papája, kis naív?

Költő: Mechlovits Pál bőrgyáros.

Aliz: Maga a Mechlovits-gyár tulaj-
donosának a fia?

Költő: Igen.

Aliz (félre): Ezt a fiút lestoppolom.
Ilyen parti! (Kedvesen.) Nahát,
ezt nem is hittem volna. Miért
nem mondta mingyárt, kedves...
izé, hogy is hívják?

Költő: Alajos.

Aliz: Igen, kedves Alajos. Meg-
jegyzem, nekem is szimpátikus
volt, de hogy őszinte legyek, maga
az udvarlásban nagyon elmaradott.
Maga még csak a sóhajtozásnál
és a szemdícséretnél tart. Tudja,
hogy ez már rég kiment a divat-
ból? A mai férfi legyen erős, vad
és energikus. Mondja, sportol maga?

Költő: Nem.

Aliz: Ez öreg hiba. Nézze meg az
én izmaimat. Fogja meg, milyen
kemény. Ha velem jóba akar lenni,
mindenhez értenie kell. Én futok...
Fut maga?

Költő: Csak a villamos után.

Aliz: Én tenniszezek, én boxolok...
(Megboxolja a költőt), én úszok,
én vívok, én evezek, én ugrok...
Ugrik maga?

Költő: Csak ha ugratnak.

Aliz: Ezt mind meg fogja szépen
tanulni. Meglátja, egészen más moz-
gása lesz. Maga egyébként elég
csinos fiú. Vegye csak le a szem-
üvegét. Így. Minek hord maga
szemüveget?

Költő: Ez csak ablaküveg. Így komo-
lyabbnak nézek ki.

Aliz: Eldobni! (Eldobja.) Maga nem

Szegedi szakácskönyv

több mint 300 recepttel, díszesen kötve,
ára 3 pengő 40 fillér bérmentve. Utánvéttel
40 fillérral drágább. Megrendelhető Délibáb
kiadóhivatalában, Budapest, Dohány uca 12

tudós. Aztán ne legyen olyan lomha mozgású. Húzza ki magát! Így. Most pedig tegye fel a monoklimat. Na látja, egészen más-képp fest. Holnap megrövidíti a haját, rendes nyakkendőöt köt fel és bemutatam a papámnak. Ő nagyon kedves fiú.

Költő: A kedves papája még fiú?

Aliz: Na hallja! Még csak negyvenöt éves.

Költő: Alizka, én azt hiszem, hogy álmodom. Tíz perccel előbb még nem reméltem, hogy sajátkezűleg ér hozzám.

Aliz: Én sem. De akinek ilyen papája van...

Költő: Majd meg tetszik ismerni. Azt mondta, hogyha komolyan felhagytok az irodalommal és belépek mellé a gyárba, minden kívánságomat teljesíti. Nem bánja, ha olyan szegény lányt is veszek el, mint a templom egere, csak ne firkáljak, mert az nem jövő.

Aliz: Tudja, hogy magának nagyon okos papája van? Azt mondta, hogy szegény lányt is elvehet, ugy-e?

Költő: Igen.

Aliz: Tönkrement kereskedő lányát is?

Költő: Igen.

Aliz: Hát ezért küldök neki egy csókot. Adja át. *(Megesókolja a költőt.)*

Költő (most már visszaadja).

Aliz: Jöjjön velem, bemutatam a többieknek. *(Oldalt néz.)* Hallatlan! Ha nem tévedek, már megint jön az a két majom.

Költő: Milyen majom?

Aliz: Tudja, már két hét óta üldöz

két buta pofa, de mindig vízben hagyom őket. Ma is folyton a nyomomban vannak. Jöjjön, siesünk erre. *(El.)*

Elemér (jön Sándorral): Ezt a pechet! Mondtam neked, hogy figyelj!

Sándor: Én figyeltem, de az egyik keresztútnál eltűnt. Azt hittem, hogy a többiennél van.

Elemér: Nem ő volt itten?

Sándor: Dehogy! Ez egy szerelmes-pár volt.

Elemér: Gyere arra.

Sándor: Nem megyek, hisz alig állok a lábamon.

Elemér: Ja, fiam, egy nőért áldozatot kell hozni.

Sándor: Én ide leülök és elszivok egy cigit. Én már nem strapálok magamat. Majd később visszamegyünk a tennispályához. *(Rágyujtanak.)*

Elemér: Beszéltél Mechlovitscsal?

Sándor: Beszéltem, de majd megfulladtam a röhögéstől. Azt kérdezte, hogyan kell udvarolni?

Elemér: Tőled is? Tőlem is tanácsot kért. Én aztán kitanítottam.

Sándor: Én is.

Elemér: Ahogy az kinéz. A költő! *(Utánozza.)*

Sándor: A rim és a börgyáros. *(Röhögnek.)*

Elemér (oldalt néz. Öröm csillan fel szemében): Te! Ott jön! Valaki vele van. *(Felállnak.)*

Sándor: Az ám! De most aztán nem tűnik el.

Elemér, Sándor (arcuk meglepetté, majd kétségbeesetté válik).

Aliz (karonfogva jön a költővel): ... aztán megindult a mezőny. Ötven méternél már tíz méter előnyöm volt... *(Észreveszi a fiukat. Elfordítja a fejét. Súgva.)* Ezek azok.

Költő (végignéz rajtuk. Megvetéssel): A maflák! Mondja csak tovább, kedves Aliz... *(El.)*

Elemér, Sándor (csodálkozásukban leülnek a padra. Elkeseredve): Ezt a hülyét aztán jól kitanítottuk!

(Függöny)

Kiadó

központban 4 szoba, konyha és cselédszobából álló összkomfortos uccai lakás rendkívül jutányos bérért. Bővebbet VII. Dohány ucca 12. portánál.

Ismerlek!.. Segítek?

A grafológus üzenetei

Választ csak olyan levelekre adunk, amelyhez mellékelve van a „grafológia-szelvény“. Minden íráshoz egy szelvény. Aki levélben akar választ kapni (soron kívül), az mellékeljen megfizetett, felbélyegzett borítékot és írásonként 2-2 pengőt. A levelekre a beérkezés sorrendjében válaszolunk. A borítékon jelezni kell a „grafológus“ szót.

Creola. Álmodozó. Kevés érzéke van a reális élet iránt. Igen kedves, melegsívű, jó emberismerő, megértő, jó barát. Érzéseiben állhatatos. Nem ajánlom, hogy nagy vállalkozásokba fogjon. Művészilek. Inkább kevés, de biztos legyen a mottója. — **P. L.** Egy szenvedő leány. Belső nyugtalanság, célkeresés, bizonytalanság jellemzik. Néha egészen könnyűnek érzi magát s el sem tudja képzelni, hogy újra meglepjék a fekete, kilindó órák. Nyugtalansága és vakmerősége hajtja, vigyázzon magára. — **Ószinte 21.** Nyugodt, kiegyensúlyozott egyéniség. Távol tartja magától az embereket, de ha valakin segíthet, mingyárt úgy érzi, mintha egészen közel állna hozzá. Izléses, kimért. Megőrizte ideáljait. Úgyesen bánik az emberekkel, magára tudja vonni a figyelmüket, anélkül, hogy fellépése feltűnő volna. — **Debreceen. 18.** Nem árul el semmit önmagáról. Simulékony modora van, szinte túlkedves mindenkihez. Ha az élete úgy alakul, hogy önállóan kell megküzdenie, nagyon meg fog keményedni. Boldogabb volna, ha találna valakit, aki mellette áll, de nemigen tud bizalmat érezni senki iránt. — **Llra-epika.** Lelkiismeretes, kiegyensúlyozott egyéniség. Igen takarékos, nagyon vigyáz a holmijára s minden lépésnek, amit a jólét felé tehet, őszintén — mintegy sikernek — örül. Igazságos. Megbízható, életrevaló egyéniség. — **A. J. 17.** Kevés benne a simulékonyosság. Keresi a szórakozást, mert önmagában kevés mulatságot talál. További fejlődése szempontjából kívánatos volna, hogy nagyon el legyen foglalva. — **Galamb a viharban.** Büszke alaptermészetű, sohasem árulja el, ha valami bántja. Intelligens és gyors felfogású. Határozott fellépése van. — **Cserkésztiltsz.** Filozófus hajlamai vannak. Még nincs sok közvetlen élettapasztalata, de a mások bajaiból igen helyes következtetéseket von le már eddig is, amelyeket a maga hasznára fordít. Igen eszes, logikus, céltudatos. — **New-York.** Nagy tevékenységhez szokott. Van benne vállalkozó szellem. Élelmes. — **Halász E.** Alapjában véve rideg természet és nem is érti meg a nálánál finomabb és inkább érzésekre beállított embereket. Idegenekkel szemben jó fellépése van. Közeli hozzátartozóihoz sokszor türelmetlen. Nem túlságosan érzékeny, türelmes és mindenbe belenyugó egyéniségnek megfelelő férj lenne. — **Selvolema. Férjírás.** Kicsit rapszodikus, cselekedetei következményeit nem tudja előre lemérni. Szenvédélyes. Érzéseiben nem állhatatos. Hajlamos arra, hogy nehéz szituációkat teremtsen

és azután nagyon sajnálja magát. Szellemes. Jó társalgó. — **Selvolema. Női írás.** Könnyed, simulékony természet. Nincs benne önállóság, védelemre van szüksége. Kicsit energiátlan. Öntudatlanul is támaszt keres. — **Guadalquivir.** Sok hátróság van benne. Nem hatnak rá mások skrupulizálásai, kitart elhatározásai mellett és nem utolsó sorban optimizmusának és ennek köszönhető sikerleit. Túlzsákokra hajló. Nagyon tud örülni. — **Boldogság.** Állandóan nagy erőfeszítéseket kénytelen csinálni, hogy csak részben is elérje azt, amit akar. Elégedetlen, sokszor szinte meghasonlott az étellel. Nem tud beletörődni sorsába s a belső lázongás megbontja lelki egyensúlyát. — **Margaret 17.** Nagyon félnék, kevés az önbizalma. Végtelenül hálás minden jóságért és gyengédségért. Bizony, eddig nem nagyon kényeztette az élet. — **Nefelets.** Sokat ad a külső formáságokra és igen büszke arra, hogy milyen jó modort szokott meg. Sokat foglalkozott önmagával. Udvarias, tapintatos. — **Juelka. 13.** Nagyvonalú élet után vágyódik. Élelmes. Kicsit arrogáns, lenézi a nálánál ügyetlenebb vagy kevésbé képzett embereket. Nem gondolja, hogy vannak ennél magasabbrendű értékek is? Nagyon ambiciózus, de kényelmes. — **Egyéves asszony.** Még nem egészen kiforrott egyéniség. Igen izléses, nagy gondot fordít külsejére és modorára. Megrázó életelményei még nem voltak, bár minden eddigi történet is komolyan vett. Modora tartózkodó, hűvös, konvencionális és reprezentatív. Ha különösebb megpróbáltatások elé nem állítódik, igen derék, rokonszenves egyéniség fog mindig maradni. — **1927 júl. 23.** Nagyon sok benne a hűség. Jó formáérzéke van. Szereti a művészeteket. Kicsit esztétizáló, irodalmiaskodó, nem közvetlen és ezért nem érteljes és szuggesztív, de tehetséges és mulató. — **Repülő. 21.** Önmagától el van ragadtatva, ugyanazt a dolgot, ha ő csinálta, sokkal magasabba taksálja, mintha más. Csak azokat az embereket szereti, aki ugyanolyan elfogultak vele szemben, mint ő maga. Nagyon sok az önzés benne. — **Kínai népmese.** Nagyon megbecsüli azt, amije van. Rendszerető, következetes. Sportban ügyes. A gyávaságot nagyon megveti. Kicsit kemény és ha kell, könyörtelen. — **Szöke 14.** Senkinek sem akar ártani, inkább még arról a kevésről is lemond, amit szeret az életében. Tehetségei és lelki kvalitásai révén sokkal többre lenne joga. Kevés benne a vitalitás. Sokszor ok nélkül lehaglott s mindig csendes. — **Onálló 27.** Igazságos, iparkodik legjobb lelkiismerete szerint intézni dolgait és szereltek mindent megszerezni, ami csak módjában áll. Külsőségekkel nem törődik. — **Integer vitéz.** Elhagyja magát. Sokfelébe belekezdett már, a legkülönfélébb módon és formában, de hamar el is megy a kedve mindentől. Társaságban kicsit bizonytalan. Általában véve jóindulatú, lehetőleg elkerüli, hogy másoknak nehézségeket okozzon. Sok az ellenmondás benne s önmagához nem őszinte. — **Sándor Ferenc.** Befelé élő. Cselekedeteiben következetes és sohasem enged külsőleges indokoknak. Hangulatai szélsőségek, de erőt vesz rajtuk. Rokonszenves. — **Kl vagyok 13.** Szereti a könnyebb végénél megfogni a dolgokat. Többre becsüli az ötletességet a tudásnál, az ügyességet a kitartásnál. Anyagi kérdésekben felületességre hajló, kicsit rendetlen, de ért ahhoz, hogy hibáiból éreynyeket csináljon. — **D. M. C., 1.** Még sok a gyerekesség benne. Igen ügyes, élenkeszű, gyors fantáziájú, további fejlődése nagyrészt attól függ, hogy milyen hatások alá kerül. — **Ugy szeretnék hinni magának.** Lelkiismeretes, százsor is meggondolja,

mielőtt
marad
meg v
kes, n
sebb
Nutyó
fiatal
Vigyá
továbi
esulni
ítélet
retére
lesz b
Nagyó
gazda
önmar
ják fu
Sohas
Gyözö
ság m
gabb
rek vé
tött,
semmi
kikasz
tápitó
Minda
hogy v
reklne
és szer
Könnö
délyes
bántó
zott.
Csók.

Rajna
bábot

mielőtt valamit állít. Lehetőleg a háttérben marad, nem szereti, ha dicsérik. Kicsit mintha meg volna félemlítve? Igen rokonszenves, értékes, minden oka megvan arra, hogy a legteljesebb önbizalommal nézzen a jövője elé. — **Nutyó.** Fejlődésképes, korrekt gondolkozású fiatal leány. Van benne kitartás és komolyság. Vigyázzon magára, ha ezen az úton halad tovább, el fogja érni céljait és meg fogják becsülni az emberek. Annyi biztonság és helyes ítélet van benne már ma is, hogy bárkinek dicséretére válhatnak. — **Kivánsai vagyok, hogy mi lesz belőlem.** Nem könnyű felelni a kérdésére! Nagyon sokra viheti, nem külsőleg, hanem a lelki gazdagodásban, ha hajlandó lesz meghallgatni önmagát. Ma még inkább a külső sikerek izgadják fantáziáját és azokban látja a beteljesülést. Sohase felejtse el, sok függ magától! — **Kádár Győző.** Igen merész gondolatai vannak. A valóság mindig csalódásokat okoz, annyival gazdagabb a képzelőtehetsége. Nem törődik az emberek véleményével. Intelligens, nagy tudást gyűjtött, de csak a maga örömeire. Nem vár már semmit az életől, de iparkodik minden pillanatot kihasználni és örülni neki. — **Takl.** Jószívű, tapintatos, szinte önfeláldozásra kész egyéniség. Mindamelllett szinte hidegnek látszik. Úgy érzi, hogy általában véve nem rokonszenves az embereknek és ezért nagyon megbecsüli, ha valaki jó és őszinte hozzá. — **H. R. Sz., 29.** Sröntáll szerető. Nagyon megbecsüli azt, amije van. Könnyelmű lépésekre sohasem hajlik. Szenvédélyes. Nem bosszúálló, de ha valaki megbántotta, azt sohasem felejtí el. Kiegyensúlyozott, céltudatos, nyugodt életű egyéniség. — **Csók.** Finomlelkű, érzékeny, nehezen megköze-

líthető egyéniség. Nagyon szereti a természetet. Rendszerető, mindig esztétikus, pontos, elhatározásai mellett a végsőkig kitart. — **Palota I.** Úgyes fellépése van. Sok olyan tulajdonságot is elhíthet az emberekkel, amelyeknek inkább szeretne, mint van birtokában. Sokat foglalkozik önmagával, fellépése ügyes. Sok könnyedség és grácia van benne. — **Elmélkedés, 16.** Komoly, türelmes, józan gondolkozású. Inkább lemond a nagy örömökről és nagy lehetőségekről, hogy önmagában és az életben ne kelljen csalódnia. Tapintatos, szeretetreméltó modora van. — **Imre, Csillag.** Barátságos, könnyen kezelhető kis emberpalánta. Úgyes, könnyen tanul, kár, hogy sok bolondságon jár az esze. Gondos nevelésre van szüksége. — **Szeretem a vadvirágot és Jenőt.** Kicsit szeles, de ügyessége átsegíti az ezáltal okozott bajokon. Energikus, jól meg fogja állni a helyét az életben. — **Többeknek.** Szíveskedjenek a jeligéket olvashatóan írni! — **Fata morgana, férfítás.** Jölelkű, nyílt szívű, őszinte egyéniség. Még semmit sem tett soha, amit meg kellett volna bánnia vagy amit önmaga előtt szégyelni kellett volna. Közvetlen, egyenes természetének megvannak a sajátos törvényei s így nem is ismeri a kételkedést, skrupulizálást. — **Hős Epirus.** Nagyon ambiciózus, rendszerető és fegyelmezett. Még nem voltak megárazó lelki élményei, keveset tud még az élet igazi képeről. Úgyes, ha nem is lelki szükséglete, de praktikussága által indítatva, kötelességét jól elvégzi. — **Álomkerिंगő.** Nem túri a korlátozásokat. Nem ad senki véleményére, csak a sajátjára. Nagyon rapszódikus. Anyagi kérdésekben könnyelműsége hajló.

S. Sz. V.

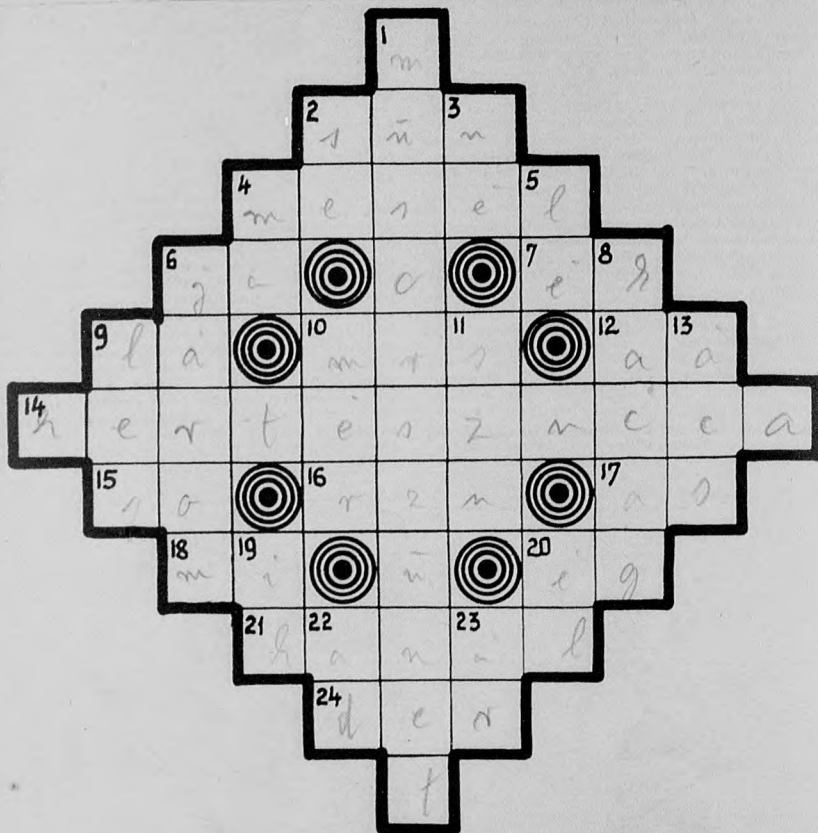

Rajna Alice a Bataton mellől üdvözli a Délibábot (Szitovszky Jánosné Balatonlelle felv.)

Bókay Ferenc Velencéből üdvözli a Délibábot

Kis fejtörő – nagyoknak

Vízszintes sorok: 2. Tüskés állat. 4. Regél. 6. Idegen helyeslés. 7. Dísz más szóval. 9. Vissza: hamis. 10. Angol nő neve előtt rövidítés. 12. Egyforma magánhangzók, az egyik ékezettel. 14. Budapesti ucca, a Körúttal párhuzamos. 15. Fontos ásvány ékezet nélkül. 16. Urzus közepe. 17. Római pénz. 18. Többes személyes névmás. 20. A tűz. 21. Evőeszköz. 24. Idegen névelő.

Függőleges sorok: 1. Ez van a rádióban, ha nincs leadás. 2. Tagadószó. 3. Valakinek a felesége. 4. Mindennap van. 5. Folyadék. 6. Iga más szóval. 8. Nagyon nevet. 9. A vadász rejtekhelye. 10. A boltos teszi. 11. Kártékony apró bogár. 13. Mesterember. 19. Igevégződés. 20. Kés része. 22. Jószívú géje. 23. Hegyes szerszám.

BETŰREJTVÉNYEK

1.

t = k — h

Fertő Balaton hadnagy ó ó ó
ó ó ó

2.

Jupiter

2

3.

MAGYAR KIRÁLYI PÓSTA

4.

é é é é é é bb
é é é é é é

5.

a a a Bözsike

6.

S S
É

7.

F
N K

8.

SZ
R

KETTŐS PÓTLŐREJTUÉNY

. oki .
 . oto .
 . lar .
 . ubi .
 . por .
 . ászl .
 . uka .

Ha a szavak elején és végén hiányzó betűket helyesen kitöltjük és felülről lefelé olvassuk, akkor a rádió egyik fontos részének a nevét kapjuk,

A mult számunkban közölt keresztrejtvény megfejtése: **Vízszintes sorok:** 1. Kuplénekes. 11. Óriás. 12. Ezalá. 13. Ci. 14. Zé. 15. Tt. 16. Ön. 17. Sel (les). 19. Süt. 21. Und. 22. Illó. 24. Ottó. 25. Mamut. 26. Etna. 29. Imre. 32. Non. 33. Zsé. 35. Aer. 36. Bó. 37. Se. 38. R. M. 40. Pz. 41. Colon. 43. Dénes. 45. Székelyhídi (i=y). **Függőleges sorok:** 1. Kocsikenőcs. 2. Uriel. 3. Pi. 4. Láz. 5. És, és. 6. Nett. 7. Ezt. 8. Ka. 9. Elönt. 10. Sándor Erzsi. 18. Ll. 20. Ürmös. 21. Ut. 23. Óma. 24. O. T. I. 27. Toboz. 28. N. N. 30. Ma. 31. Reped. 33. Zene. 34. Érdy. 37. Sok. 39. Méh. 42. Lé. 44. Ni.

A betű- és szórejtvények megfejtése: 1. Láthatatlan ember. 2. Az ezred apja. 3. Rajtam a sor. 4. Köztemető. 5. Babramunka. 6. Visszaél. 7. Vihar a Balatonon. 8. Három a tánc.

olyan bő pizsamát visel, hogy szoknyának is beillik. A Párisi Divat, ez a nagyszerű modern divatlap a külföld legelőkelőbb modellrajzolóival tart fenn összeköttetést és több száz csodaszép párisi modellt és szebbnél szebb kézimunkarajzot közül minden számában szabásmintái igen olcsó áron megszerezhetők. Feláron küldjük Önnek a Párisi Divatot 10 nappal a friss szám megjelenése után (tisztá, visszaradt lapokat), hogy megismerje ezt a rendkívül érdekes lapot, még pedig ¼ évre 3 pengő 50 fillér helyett 1 pengő 80 fillérért.

Kérjen egy mutatványszámot, melyet 48 fillér bélyeg beküldése ellenében bérmentve küldünk. Kladóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12.

A fejbőr betegségei

Sok panasz hangzik el úgy a férfiak, mint a nők részéről az irányban, hogy hajjuk rendellenes módon hull és kétségbeesve keresik fel a kozmetikus orvost azzal a sztereotíp kéréssel, hogy a pár hét múlva „biztosan” beálló kopaszodást megakadályozza. Bár a legtöbb ilyen esetben kissé túlzott az aggodalom — mivel a hajhullás csak ritka kivételképpen okoz néhány hét alatt kifejezett kopaszodást, — mégis szükségesnek látszik a baj megelőzése szempontjából megemlékezni azokról a kiváltó okokról, melyek a fejbőr megbetegedéseihöz s így az időelőtti hajhulláshoz vezetnek.

A haj ápolását eddig a férfiak hagyományosan el leginkább, néhány év óta azonban — a bubifrizura reneszánsza óta — a nők sem fektetnek elég súlyt fejbőrük gondozására és azt hiszik, hogy rendszeres ondolásával, dauerhullámmal vagy hajfestéssel elegendő tettek a hajápolás összes követelményeinek.

Ez a felfogás éppen olyan téves, mint a férfiaknak az a meggyőződése, hogy hajnövesztőszerek használatával vagy a haj levágásával sikerül megakadályozni a hajhullást. Ilyen módszerrel éppen az ellenkező célt érik el, mert a megbetegedett hajhagymák a rájuk ható állandó külső inger következtében mindig gyöngébb, csökevényesebb hajszálat tudnak csak produkálni s így lassanként a túlságos igénybevétel következtében elpusztulnak. Az ilyen módon beálló sorvadásos

hajhullást többé semmi úton megakadályozni nem lehet.

A korai hajhullást a veleszületett hajlamon, ideges és baktériumos eredeten kívül leginkább a fejbőr „seborrhoeás” elváltozása okozza. A fejbőr faggyúmirigyek megbetegednek és a bomlásban lévő zsiradékban a baktériumok felgyomolyodva megtámadják a hajhagymát. Ehhez társul a fejbőrnek az az állapota, melyet korpásodásnak nevezünk. A leváló korpázó pikkelyekbe a környezetből különböző tisztátalanságok, por, piszok, baktériumok rakodnak le, melyeknek irritáló hatása folytán a faggyú kiválasztás még inkább fokozódik és így a hajhullás is kifejezettebbé válik. A mindjebb szaporodó fejkorpa tömegével összenyomja a hajszálat, a hajhagymára nyomást gyakorol, miért is a szálok táplálkozása zavart szenved, megbetegszik, elvékonyul és végül kihull. Őnként következik, hogy a hajhagyma fokozatos sorvadása folytán az utána-növésben is zavarok állanak elő, egyre kevesebb a pótlás, míg végül aránylag rövid idő alatt beáll a kopaszodás.

Ezen ártalmak legfontosabb gyógytényezője a fokozott tisztaság, víz és szappan rendszeres használata. A fokozott faggyúképződést különböző alkoholos, szappan-spiritusos bedörzsölésekkel befolyásolhatjuk. Száraz jellegű korpázásnál kátrányszappanos lemosások és megfelelő olajos bedörzsölések alkalmazhatók.

Erős korpaképződésnél és fokozott hajhullásnál okvetlenül orvoshoz kell fordulnunk, mert sohasem szabad szem előtt téveszteni, hogy a kopaszodás gyógyítása csak abban az esetben lehetséges, ha a hajhagymák sorvadása még nem állott be.

Dr. Heks Imre.

Kozmetikus orvosunk megcímzett és bélyeggel ellátott válaszborték ellenében a hozzáintézett kozmetikai kérdésekre levélben is válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendő.

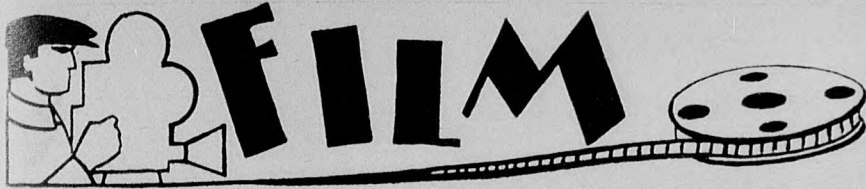
Minden ember annyit ér, ahány nyelvet tud

Tolnai francia nyelvtana

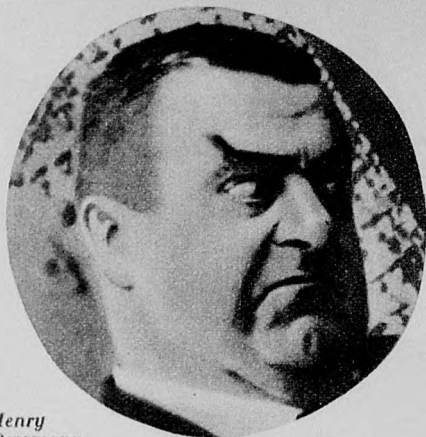
abszolút modern, fonetikus alapokon épült és ezzel a módszerrel alkalmas az azoknak a francia nyelv tudásának a megszerzésére, akik nincsenek megáldva a különleges nyelvtanulói tehetséggel. Ára bérmentes küldéssel 70 fillér. — Utánvétellel 75 fillérrel drágább. Megrendelhető: a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12

neg-
etett
eten
ás”
iri-
ban
fel-
gy-
az
ne-
kbe
an-
ra-
ása
in-
lás
an
ze-
ra
ak
eg-
n-
o-
a-
re
ag
y-
o-
lt
s,
el
r-
i-
k
-
n
-
y
n

FILM

Lillian Harvey egy rikkanes szerepét játssza új filmjében (Fotó Ufa)

Henry
Bergmann

Normann
Kerry

Arnold
Kaiser

Mary
Astor

Lucy
Langhange

Dorothy
Janis

Dorothea
Bierbauer

„Hamisítatlan“ ame-

Közismert dolog, hogy az amerikai filmsztárok legnagyobb része nem is amerikai, hanem európai származású. Hollywoodban nem az amerikai, hanem az európai filmszínészek aratják a legnagyobb sikert, de ha azoknak a filmesillagoknak a multját kutatjuk, akiről mindenki azt hiszi, hogy hamisítatlan amerikaiak, kiderül, hogy ezek nagy része is európai. A tipikusan amerikai nevek mögött idegen származású színészeket talál az ember.

Ki gondolná például, hogy Normann Kerry, az ismert amerikai filmszínész, osztrák származású és évekkel ezelőtt még Arnold Kaiser volt a polgári neve. Az osztrák hadseregben szolgált és akkor látta először Amerikát, amikor filmszínész lett.

Egyszer egy vidám és tehetséges teremtes tűnt fel az amerikai filmvilágban. Dorothy Janisnak hívták. Nagy sikert aratott, de nem valószínű, hogy az amerikai közönség ilyen hamar megszerette volna, ha már akkor kiderül, hogy a fiatal leány polgári neve Dorothea Bierbauer... Németországból került Amerikába.

Jóval a háború kitörése előtt történt, hogy felesége és Lucy nevű kisleánya társaságában egy előkelő német úr szállt partra New-Yorkban. A német urat Langhangkenak hívták és egyetemi tanár volt. Szűkös viszonyok között éltek és ebben az időben Lucy elhatározta, hogy kiveszi részét az élet küzdelmeiből. Hollywoodba ment, ahol filmstatista lett. Douglas Fairbanks ebben az időben keresett női szereplőt a „Bagdadi tolvaj” című filmhez és egy tömegben felfedezte Lucy Langhangket... A neve azonban nem tetszett neki és ezért Mary Astornak keresztelte el...

Valamikor Breslauban volt operettszínész Henry Bergmann, aki egy szép napon egy

Josef Schildkraut

Lila Lee

Auguste Apfel

rikai filmszillagok

operettársulattal Amerikába ment. Mindenütt sikert arattak, de egyszer Bergmann baleset érte. Megfázott, orvoshoz ment, aki megállapította, hogy soha többé nem fog tudni énekelni. Végül csak kettő között választhatott: vagy elmegy Hollywoodba filmstatisztának, vagy pedig öngyilkos lesz... Az előbbi választotta... Kint nagy szerencséje volt. *Chaplinnel* találkozott, aki leszerződte maga mellé az *óriástermelő* színészt. *Henry Bergmann*ből máról-holnapra híres filmszínész lett és hosszú éveken keresztül minden Chaplin-filmben főszerepet játszott.

*Sue Carol*ról csodálatos történeteket tud mesélni a hollywoodi krónikás. Azt mesélték róla, hogy közeli rokonságban van egy volt spanyol miniszterelnök családjával. A valóság az, hogy *Sue Carol* sohasem látta Spanyolországot és a polgári életben prózai nevre hallgat. *Susanne Lederer*nek hívják és családja sem öskatolikus, hanem zsidó.

Phyllis Haver, az amerikai filmek ellenállhatatlan démona is német származású. Valamikor *Martha Seemann*nak hívták, de nevét kénytelen volt megváltoztatni, mert így kívánta egy mindenható filmigazgató.

Lila Lee, aki olyan otthonosan érzi magát Amerikában, mintha bölesője nem Németországban ringott volna, valamikor *Auguste Apfel* volt és csak Hollywoodban választotta magának a könnyen kiejthető és megjegyezhető *Lila Lee* nevet.

Kevés színész van, akik odakint polgári, vagy művésznevét megtarthatta. *Josef Schildkrauttól* is azt követelték az amerikai filmesek, hogy változtassa meg a nevét és ő már-már hajlott is erre, de apja, *Rudolf Schildkraut* ragaszkodott családi nevéhez és ennek következtében az amerikaiak kénytelen-kelletlen megtanulták ezt a nekik olyan furcsa nevet.

Sue Carol

Susanne Lederer

Phyllis Haver

Martha Seemann

Sportoló filmszínésznők

Amerikában három elegáns sport van: a golf, a lovaglás és a tennisz. Mind a háromért főleg a nők rajonganak. A golf azelőtt majdnem kizárólag a férfiak sportja volt, de amióta az amerikai filmszínésznők rávetették magukat erre a sportra, a nők között valóságos járvány lett. A filmszínésznők azonban nem azért sportolnak, mert ez egészséges, hanem elsősorban azért, mert divatos, másodsorban pedig, mert a sporttól remélik, hogy lefognak. Emellett legnagyobb részük a sportpályán nagyon ügyellen. Elissa Landi, az ismert fiatal filmszínésznő például mindenáron meg akart tanulni lovagolni... Hetekig alig tudott a lovon ülni és még ma is, amikor már közel egy éve lovagol, úgy ül lován, mint ha valami veszedelmes fenevad lenne alatta.

Yvonne Pelletier veszedelmesen hízni kezdett és ezért azt tanácsolták neki, hogy sportoljon. Hosszú gondolkodás után a tennisz mellett döntött, de hónapok kellett ahhoz amíg megszerette ezt a sportot. Öt pernyi játék után már arról panaszkodott, hogy fáradt és egyszerűen otthagya a pályát.

Marguerite Churchill

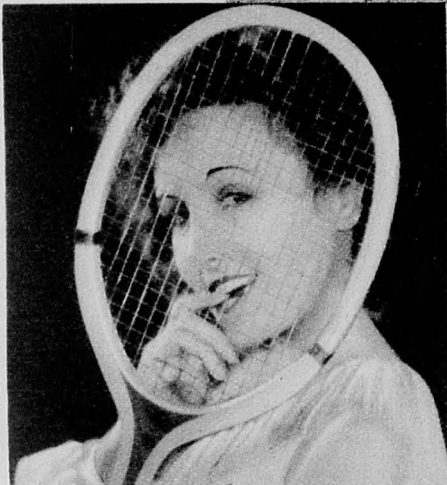
Elissa Landi kezevel lovával
(Fotó Fox)

chill mindenáron meg akart tanulni golfozni. Két évvel ezelőtt vette kezébe először a golfütőt és azóta majdnem mindennap órákat tölt a pályán. Ennek ellenére még ma is a leggyengébb játékosok közé tartozik. Barátnői és ismerősei nagyon kíméletesen bánnak vele a pályán, de még így is nagyon sokat bosszankodik a mások ügyessége miatt...

Marguerite Churchill a golfpályán (Fotó Fox)

A filmszínésznők nagy része szereti a vízi sportot. Usznak, eveznek, vitorláznak, de emellett nagyon sokan valóságos víziszonyban szenvednek. Sok híres filmsztár, aki már évek óta úszik, fél a vízben... Ilyen például Clara Bow is, aki nagy előszeretettel fényképezte magát sportkosztyűben, de a valóságban nem szerel sportolni. Sokkal szívesebben láncol, sőt minden sportnál jobban szereli a kártyázást és a sportpályáknál a zöldasztalt. Éveken keresztül állandó látogatója volt a kártyakluboknak és csak legutóbb, amikor az emlékezetes kártyabotrány hősnője lett, kényszerítették arra, hogy soha többé ne vegyen kártyát a kezébe... Szégyent még ettől a „sporttól” is eltöltötték.

Yvonne Pelletier

Hans Stüwe elmeséli, hogyan lett Hans Stüwe

A születésnap — Elúszik a birtok — Hangversenykörút Bulgáriában „kítűnő” menedzserekkel — Operaénekesből filmszínész

Berlin, 1931 augusztus

Egy népszerű filmszínész, akiért rajongnak a nők. Mit mondhat magáról és multjáról egy ilyen ember? ...

— Kérem, a filmszínész élete néha nagyon kellemetlen — mondja, amikor egymással szemben ülünk és várom a „nyilatkozatot”. — Például nekem nagyon kellemetlen, hogy gyakran van születésnapom... Majdnem minden hónapban...

— Miért lenne ez kellemetlen?

— Hát mert a filmszínész a születésnapjára sok levelet kap — felel Hans Stüwe — és ezt egyszer egy évben még ki lehet bírni, de többször... Mult ősssel legnagyobb meglepetésemre a postás nagy halom levelet hozott. Ismerősök, barátok, ismeretlen emberek gratuláltak a születésnapomra... Nem értettem a dolgot, mert hiszen én egy gyönyörű májusi reggelen születtem... Sokáig törtem ezen a fejemet, míg végül egyik partnernőm megoldotta a problémát. Elmesélte, hogy egy filmujságban olvasta, hogy 1899 november 8-án születtem...

Néhány nappal ezelőtt aztán egy amatőr asztrológustól egy horoszkópot kaptam. A horoszkóp multammal foglalkozott, amely előttem teljesen ismeretlen volt és gyönyörű jövőt festett elém. Emellett nagyon erélyesen figyelmeztetett arra, hogy ne szálljak hajóra, mert ez bajt jelent számomra... Közölte a születésnapomat is... 1897 július 5-ikét írt... Nagyon bosszankodtam és ezért levelet írtam az asztrológusnak és arra kértem őt, mondja meg, honnan vette születésem dátumát... Nemsokára megírta, hogy egy színházi almanachban olvasta életrajzomat... Erről hamarosan meg is győződtem és magam csodálkoztam azon a legjobban, hogy milyen érdekes életet éltem ezelőtt...

— Tehát az emberek nem tudják, hogy tulajdonképpen mit csinált ezelőtt? ...

— Igen, éppen ezt akartam mondani és nagyon lekötölte, ha most végre megírná valódi élettörténetemet... Tehát: 1901 május 14-én, Marnitzban, Mecklenburgban születtem. A marnitzi uradalom évszázadokon keresztül a mi családunk tulajdona volt, de mivel apám csak másodszülött volt, nagybátyám kezelte a birtokot... Egy napon nagybátyám váratlanul elhunyt és apám örökölte a birtokot... Apám

mindenhez értett, csak a birtok kezeléséhez nem és ennek következtében lassan, de biztosan tönkrementünk... Néhány év múlva már ott is kellett hagynunk a gyönyörű családi birtokot, amely már nem volt a mienk...

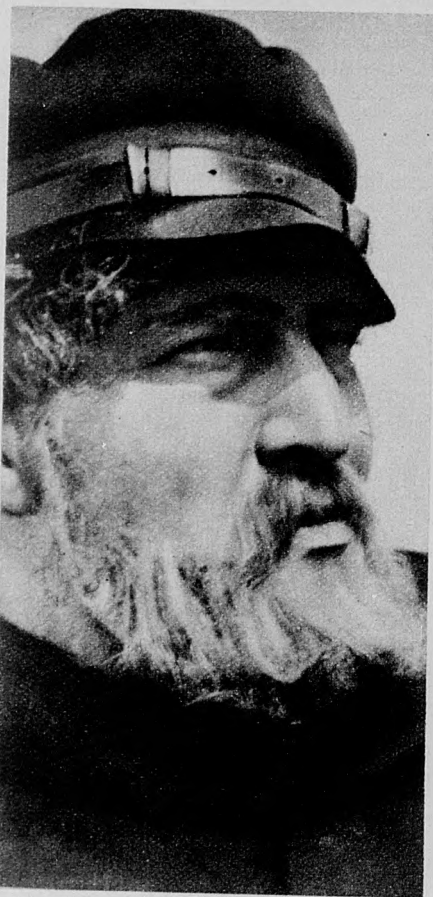
Gyermekkoromban meseországban éltem és egy napon fel kellett ébrednem... Pályát kellett választanom... Filozófiát és zenetörténelmet akartam tanulni, de mivel egyszer valaki meghallott énekelni, rábeszélte arra, hogy hangomat képeztessem ki... Szorgalmasan tanultam és végül énekes lettem... Már éppen azon gondolkodtam, hogy melyik operához menjek, amikor megismerkedtem egy menedzserrel, aki azt ajánlotta, hogy menjünk hangversenykörútra Bulgáriába. Énektanárom óvott ettől a kalandos vállalkozástól, de mivel menedzserem azzal biztosított, hogy a körúton sok pénzt fogok keresni, végül döntöttem és elmentem Bulgáriába.

Hans Stüwe a „Királynő nyakéke” című filmben

Első állomásunk Szófia volt, de amikor ide megérkeztünk, észrevettem, hogy menedzserem húzza-halasztja a dolgot és én még mindig nem léphetek fel... Rövid lelki harc után elkergettem és egy másik menedzserrel léptem összeköttetésbe, aki aztán hamarosan megrendezte az első hangversenyt, de utána azonnal megszökött a pénzzel...

A legkétségbeejtőbb helyzetbe kerültem. Pénzem nem volt és egy vadidegen városban álltam minden ismerős nélkül. Még annyi pénzem sem volt, amennyi a hazautazáshoz kellett volna... Napokig kóborogtam az uccákon és amikor a legkétségbeejtőbb volt a helyzetem, rám mosolygott a szerencse. Az uccán egy kulcsosmót találtam. Másnap olvastam az újságokban, hogy az egyik

Hans Stüwe a „Kítaszítottak” című filmben

Hans Stüwe a „Mesterdalnokok” című filmben

követség magasrangú tisztviselője elvesztette trezorkulcsait és magas jutalmat ad annak, aki visszaviszi neki... Gondolkodás nélkül elvittem neki a kulcsokat és megkaptam a pénzt, amely tényleg nagyon sok volt, annyi, hogy megrendezhettem hangversenyemet... A hangversenykörutat is megcsináltam és szép sikert arattam... Később hazamentem és a königsbergi operaház basszistája lettem... Itt nagyon sokat kellett dolgoznom kevés fizetésért. Egy esztendő alatt kétszázszor léptem fel és ez a nagy munka végül idegileg valósággal tönkretett...

Berlinbe mentem, ahol aztán filmszínész lettem... Így lettem Hans Stüwe...

— És most?

— Most! Játsszom, szép gázsit kapok és máris vettem magamnak egy kis házat, amely valahogyan emlékeztet régi családi házunkra... És ha én nem, talán fiam, Christian, valóban visszaserzeli a családi birtokot, amit apám elvesztett...

Ta

Luke
filmsz
mint e
amelye
szívese
szár
Vidor
egy fil

A
összeta
a mási
baja se
autóba

— P
szer ah
a film
mert ö

— A
Útjön
Legalá
férjem
ságába

— A
kenysé
a férjé
— P

A n
régí fi
ágyán
baráta
tenger
elham
vették
állítot

Robert

Tarka filmhíradó

Egy kis baleset

Lukács Pál Hollywoodban a legnépszerűbb filmszínészek közé tartozik. Ugy beszél angolul, mint egy valódi amerikai és azokat a filmeket, amelyeknek főszerepét „Paul Lukas” játssza, szívesen megnézi a publikum. A neves magyar sztár jelenleg Eleanor Boardmannel, King Vidor rendező szép feleségével játszik együtt egy filmben.

A napokban a Hollywood Boulevardon összeütközött két autó. Az egyikben egy férfi, a másikban egy nő ült. A nő autójának semmi baja sem történt. A férfi bosszusan felállt az autóból és átszólt a nőnek:

— King Vidor rendező vagyok!... Egyszer akartam együtt reggelizni a feleségemmel a filmgyárban és most sem sikerült. Azért, mert összeütköztünk!...

— Nem tesz semmit — felelte a nő. — Üljön át ide hozzám és elviszem a feleségéhez... Legalább egyszer én is együtt reggelizhetem a férjemmel, aki minden nap az ön felesége társaságában fogyasztja el reggelijét.

— Mi? — kiáltotta King Vidor és féltékenységgel villant a szemében. — Hogy hívják a férjét?

— Paul Lukasnak!

Egy filmszínész temetése

A napokban meghalt Hollywoodban egy régi filmszínész: Robert Edeson. Haláloságán azt a kívánságát fejezte ki felesége és barátai előtt, hogy hamvait süllyessék a tengerbe. Kívánságát teljesítették. Holttestét elhamvasztották, egy nehéz ólomurnába tették és John Barrymore yachtján a tengerre vitték. Három mérföldnyire a parttól leállították a yacht motorjait és az urnát a

Robert Edeson filmszínész meghalt (Fotó Fox)

tengerbe süllyesztették. Az özvegy így búcsúzott férje hamvaitól:

— Isten veled Bob! Boldog utazást!

Milton Sills özvegye újra filmjezik

Doris Kenyon, a közelmúltban elhunyt Milton Sills özvegye, nemrégiben újra filmszerepet vállalt. Filmjét rövid idő alatt be kellett fejezni, mert a filmszínész nő sűrűn európai körútra indult. A filmet két hét alatt megcsinálták, de ezalatt Doris Kenyonnak még arra sem volt ideje, hogy rendezesen élkezzék. Allandóan csak kekszel evett.

Menjou születésnapja

Adolphe Menjou, aki bolondja a szép ezüst cigarettatárcáknak, a napokban ünnepelte születésnapját. Erre a napra egy gyönyörűen cizellált tárcával lepte meg saját magát és a tárcába a következőket vésette: Adolphenak — születésnapjára, legnagyobb bámulójától: Adolphetől'.

Statiszták...

Egy amerikai kimutatás szerint jelenleg 17.500 statisztista él Hollywoodban, de ebből a hatalmas tömegből a filmgyárak naponként csak nyolcszázharminc személyt tudnak foglalkoztatni. Ez a két szám élénken bizonyítja, hogy az amerikai filmstatiszták milyen nyomorúságos életet élnek.

Új hollywoodi divat

Hollywoodban kevés ház előtt van kerítés, újabban azonban új divatot csinált néhány filmsztár: sodronykerítést csináltatott háza köré. Először csak azok csinálták ezt, akik hosszabb útra mentek és ezalatt nem adták bérbe házukat, ma azonban már azok is megszerették, akik otthon vannak. Az első sodronykerítést Marlene Dietrich csináltatta, de példáját azóta sokan követték.

Constance Bennett gyermeke

Amerikában jelenleg Constance Bennett filmszínésznőért rajong legjobban a publikum, amit semmi sem bizonyít jobban, mint az, hogy hetenként harmincezer dolláros, tehát közel kétszáz ezer pengős gázsit kap. A filmszínész nő jelenleg európai úton van, de mielőtt elindult volna, kellemetlen összecsapása volt az amerikai újságírókkal. Egy szemfüles riporter ugyanis kinyomozta, hogy Constance Bennetnek egy hároméves leánya van. Amikor az újságírók megkérdezték tőle, hogy ki a gyermek apja, a filmszínész nő kijelentette, hogy a kisleány nem édesgyermeke, hanem egy évvel ezelőtt örökbe fogadta. Az újságírók nem elégedtek meg ezzel a válasszal, hanem tovább nyomoztak és kiderítették, hogy a filmszínész nő nem mondott igazat. A kisleány Constance Bennett édesgyermeke és első férje, Phil Plant a papája. Az amerikai közönség nagyon felháborodott, amikor megtudta, hogy kedvence letagadta, hogy anya.

Dorothy Mackaill négy vőlegénye

Dorothy Mackaillról, az érdekes szöke filmszínésznőről kiderült, hogy egyszerre négy vőlegénye volt. Amikor megkérdezték tőle, hogy melyiknek lesz a felesége, kijelentette, hogy ő bizony egy ötödik férfit fog elvenni: Horace Houghot... Erről a férfiről aztán kiderült, hogy nős, mire Dorothy gyorsan kijelentette, hogy Walter Byron filmszínész felesége lesz.

Walter Byron, amikor erről tudomást szerzett, csak ennyit mondott:

— Eszemágában sincs Dorothy Mackaillt elvenni!

Constance Bennett

Doris Kenyon, Milton Sills özvegye újra filmzik. Partnere George Arliss

A sejk

„A sejk” című film, amelynek főszerepét annak idején Valentino alakította, most hangosváltozatban újra elkészítették. A férj-főszerepet egy londoni színész, Georges Melaza, a női főszerepet pedig Claudetta Colbert fogja játszani. Valentino partnere ebben a filmben Agnes Ayres volt.

Haupt kapitány filmszínész lett

A világháború egyik legendás hírű hőse, Haupt német kapitány filmszínész lett. Elvállalta a Douaumont című háborús film főszerepét. Ennek a filmnek a főszereplője maga Douaumont francia erőd, amely nagyon fontos szerepet játszott a Verdun körüli harcokban egészen addig a napig, amíg teljesen rommá nem omlott.

A német hadvezetőség 1916 februárjában határozta el, hogy megtámadja Verdun váróvét. A német csapatok rettenetes harcok után február 21-én törtek be az erődbe. Vezetőjük Haupt kapitány volt. Douaumont német kézre került, de a franciák mindent elkövettek, hogy visszafoglalják. A németek megerősítették az erődöt, de május 8-án rejtélyes robbanás történt a várban. A robbanás következtében hétszáz német katona

elpusztult, de elpusztult az erőd is. Ezután kezdték meg a franciák a támadást és hónapokig tartó tűz után valósággal elsöpörték a föld színéről. A németek elhagyták az erődöt, de a franciák még mindig nem tudták elfoglalni, mert húsz közlegény három tiszt vezetésével az egész francia hadsereget feltartotta. A film nem dráma, hanem hatalmas, borzalmas riport. Hangos-riport.

Rövid hírek

Billie Dove, aki elvált férjétől, Irwing Willat rendezőtől, rövidesen örök hűséget fog esküdni Howard Hughes filmmágnásnak.

Ina Claire érdekesen indokolja meg válókeresését, amelyet férje, John Gilbert ellen nyújtott be: „Kérem a válás kimondását azon a címen, hogy férjemnek nincs szíve...”

Jeanette MacDonald, az ismert filmszínésznő legközelebb londoni és párizsi színpadokon fog szerepelni.

Ressel Orta filmszínésznő Berlinben meghalt. Az elhunyt filmszínésznő hosszú időn keresztül a német filmvilág kedvence volt. Rengeteg főszerepet játszott, az utóbbi időben azonban már nem filmezett.

Nagyanyák,
anyák, leányokak
szépségének elismert varázsszere a hírneves
KRAJCSOVICS-féle

Vukovári arctisztító

kenőcs, szappan, púder.

Elsimítja a ráncokat, a bőrt ruganyossá és finommá teszi, elmulasztja a szeplőt, májfoltot, pörsenést, sömört, pattanást és mindenféle arctisztatlanságot. Kapható: drogériákban, illatszertárakban és gyógyszerárakban.

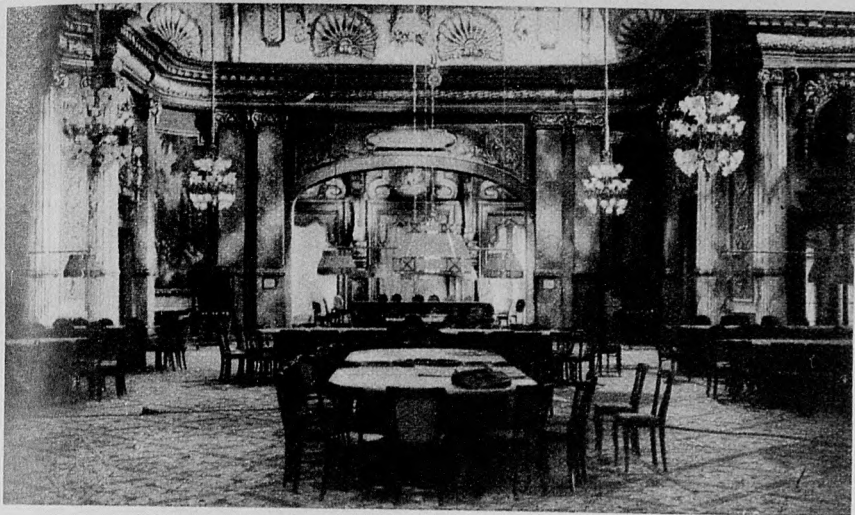
René Clair, az ismert francia rendező, legközelebb megkezdí új filmjének felvételeit. Címe „Éljen a szabadság” lesz, a téma: modern szatíra. A felvételeket októberre befejezik.

Max Pallenberg filmszerepet vállalt. A Pallenberg-film rendezője Fritz Kortner lesz.

Nina MacKenny, az ismert amerikai néger filmszínésznő elvállalta a „Szabadulás a pokolból” című film főszerepét.

Haupt kapitány a „Douaumont” című háborús film egyik jelenetében

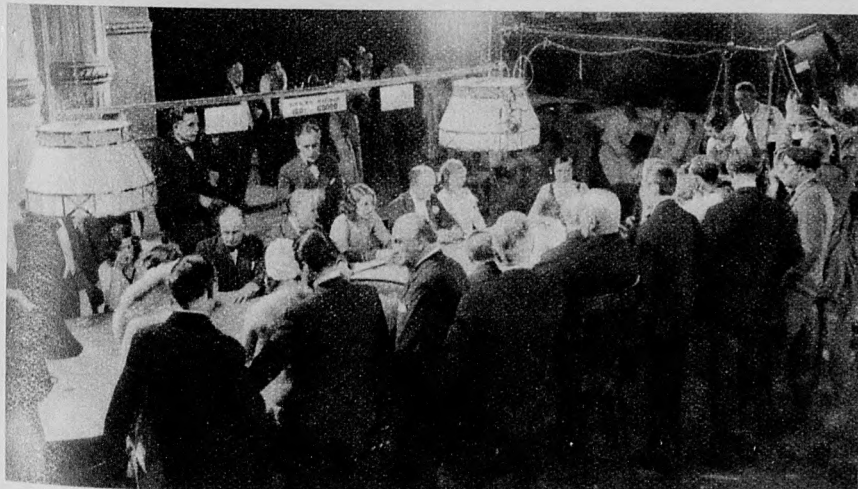
A montecarlói kaszinó játékl terme — kulisszákból

A végszóra vár . . . Megszólal a fővilágosító s ípja, mire százölvén reflektor fénye ömlik végig a játékl termeken, nemcsak fényl, hanem kibírhatatlan hőseget is ontva a frakkos és estélyiruhás statiszták tömegére. A felvétell néhány perc múlva félbeszakítják. Másnapig...

Urak és hölgyek — elegáns estélyi ruhában, — akik eddig olyan méltóságteljesen viselkedtek, most az erdön keresztül megkezdik a rohanást a pályaudvar felé, ahonnan Berlinbe szál-

lítja őket a vonat. Az elegáns emberek pár márka napidijért egész napon keresztül permanenciában állnak, futkosnak, csodálkoznak, nevetnek, gúnyolódnak, verekednek a szerep szerint — parancsszóra, — hogy aztán a sötétség beálltával a reflektorok fényétől félig vakon, lihegve rohanjanak, hogy elérjék a legközelebbi vonatot, amely visszaszállítja őket a rideg valóságba : Berlinbe !

És másnap minden előtről kezdődik ! . . .

Vigyázat, felvétel ! . . .

* **Filmsillagok** *
* **anyakönyve** *

ANYAKÖNYVVEZETŐ:
HAVAS ZSIGMOND

„PÖTKÖTET” *

Susy Vernon

A legnevesebb francia származású filmsillagok egyike, aki azonban sikereit majdnem kizárólag Németországban aratta. Legtöbb filmjét berlini stúdiókban készítették el. A nevezetesebbek a következők: „Az utolsó valcer”, „Napoleon”, „Az

Susy Vernon

elnök”, „A zöld monokli”, „Rejtélyes éjszaka”. Huszonhárom éves, barna hajú, barna szemű, 58 kiló súlyú és 161 centiméter magas. Címe: Paris 48 Boulevard Soult XII. e.

Hanni Weisse

Nagy multú filmszínésznő. Tizennyolc éve szakadatlanul játszik a német műtermekben. 1897 október 16-án, Chemnitzben született. Drezdában operettszínésznő volt, majd Berlinbe került, ahol hamarosan népszerű lett. 1912-ben játszotta első filmszerepét és a mai napig 135 filmben játszott. Ugyan-

akkor szkeccsturnékra ment, színpadokon szerepelt és vállalatokat alapított. A sokoldalú filmszínésznő nagyobb filmjei a következők: „A sanssouci malom”, „Apa-

Hanni Weisse

csok”, „A másik”, „Alkohol” és „A kölni dóm koldusa”. Címe: Berlin—Charlottenburg, Clausewitzstrasse

Richard Talmadge

A híres Talmadge-leányok fivére. Igazi nagy sikereit Amerikában aratja, de néhány izgatmas kalandorfilmjét nálunk is bemutatták és népszerűsége egyidőben megközelítette Tom Mixét. 1901-ben New-Yorkban született. Még fiatal fiú volt, amikor már egy nagy cirkuszban mint artista működött. Éveken keresztül ette az artisták száraz kenyérét, de itt szerzett tudásának és tapasztalatainak később nagy hasznát vette a filmnél. Népszerűségét is főleg annak köszönheti, hogy minden szerepében artistamutatóvonyokat végez. Először Douglas Fairbanks mellett sta-

liszta volt, de a neves filmszínész hamar felfedezte és na-

Richard Talmadge

gyobb szerephez juttatta. Közel száz filmben szerepelt eddig. Ezek között a legnevezetesebbek: „Az ópiumesempész”, „A fekete jantóm” és az „Éjszakai látogatás”. Jelenleg saját gyárában állítja elő filmjeit. Címe: Talmadge Prod., Hollywood, California.

James Kirkwood

Amerikai filmszínész, 1881-ben, Grand Rapids-ban született. Iskoláinak elvégzése után szülei beadták egy nagy bútorgyárba gyakornoknak. A bútorszakma azonban nem felelt meg az ambiciózus fiatalembernek és csakhamar jaképniel hagyta. Két színész barátja rábeszélte arra, hogy iratkozzék be színésziskolába. Így is lett és 1901-ben már színpadon szerepelt. „Az aranyngugal leányá”-ban aratta az első színpadi sikerét, majd Belasco színházához került. Egy időben filmezett is, de csakhamar otthagyta Hollywoodot és visszatért a Broadwayra. „A bolond” című darabban

akkora sikert aratott, hogy meghívták a legelőkelőbb londoni színházhoz vendégszerepelt. Innen visszatért New-Yorkba, ahol már egy előnyös filmszerződés várta. Első beszélőfilmjével, „Az ördög ünnepnapja”-val olyan szép sikert aratott, hogy hét új szerepre kötöttek vele szerződést. Haja őszes, szőke, szeme barna, 173 centiméter magas és 70 kiló. Címe: Fox Studio, 1401 No. Western Ave, Hollywood, California.

Hermann Thimig

Neves Reinhardt-színész és osztrák filmszínész. Sikereit először a színpadokon aratta, majd a filmhez került és ettől kezdve felváltva színházakban játszik és a film stúdiókban szerepel. Nagyobb

Hermann Thimig

szerepeket a következő filmekben alakított: „A halhatatlan lump”, „Mesék az irógépről”, „Az erkölcstelen család”, „Schubert”, „Lángok”, „Az elvesztett cipő” és a „Feleségem táncosa”.

Arnold Korff

Német színész és filmszínész. Ma már főleg apaszerepekben lép a felvételgép elé. Hosszú éveken keresztül bécsi színpadokon szerepelt, majd Németországba került és innen Amerikába, ahol szintén nagy sikereket aratott. Később visszatért Berlinbe, ahol filmezni kezdett.

1930-ban ismét Amerikába ment, ahol az egyik nagy filmgyár szerződtetett színé-

Arnold Korff

szet lett. Ő konferálta a „Jazzkirály” című filmet is. Jelenleg is egy hollywoodi filmgyár szerződötetett tagja.

Joan Castle

Amerikai filmszínésznő, 1911-ben, New-York City-ben született. Iskoláit Brooklynban végezte el, majd rádióénekesnő lett. A film számára Gus Edwards fedezte fel, aki a fiatal leányt Hollywoodba vitte és az egyik filmgyárhoz szerződötette. Joan, aki a rádióban szórakoztató, vidám kis könnyű dalokat énekelt, a filmnél drámai szerepet kapott. Csakhamar főszerephez juttatták őt. Haja szőke, szeme barna, 158 centiméter magas és 50 kiló. Fox Studio, 1401 No. Western Ave, Hollywood, California.

Nancy Gardner

Amerikai filmszínésznő, 1898 október 10-én, Baltimoreban született. Előbb szülővárosában, majd kis vidéki színpadokon szerepelt. Tizenöt évig működött már a színpadon, amikor egyszer Hollywoodba ment, ahol kiderült, hogy egyenesen a beszélőfilmre termelt. Az „Orvos felesége” című nagysikerű filmben debütált, majd több éves szerződést kötött az egyik gyárral. Haja sötétszőke, szeme fekete, 152 cm. magas és 49 kiló. Címe: Fox Film-

studio, 1401 No. Western Ave Hollywood, California.

Dixie Lee

Amerikai filmszínésznő, 1912-ben, Harriman-ben született. Tanulmányait Csikágóban végezte el, majd kabarészínésznő lett. Egy newyorki színházdirektor egy alkalommal meglátta a színpadon és azonnal szerződötette a Broadway-ra. 1929-ben kezdett filmezni. Eddig hat hangosfilmben szerepelt. Haja világosszőke, szemei barnák, 158 cm. magas és 50 kiló. Címe: Fox Studio, 1401 No. Western Ave, Hollywood, California.

Vlasta Burian

Prágai színész és filmszínész. 1891 április 9-én, Reichenbergben született és középiskolai tanulmányainak elvégzése után egy színésziskola növendéke lett. Nemsokára már a prágai színpadok egyik legnépszerűbb komikusá és néhány év óta egy prágai színház tulajdonosa. 1926-ban eljászotta első filmszerepét is, amellyel

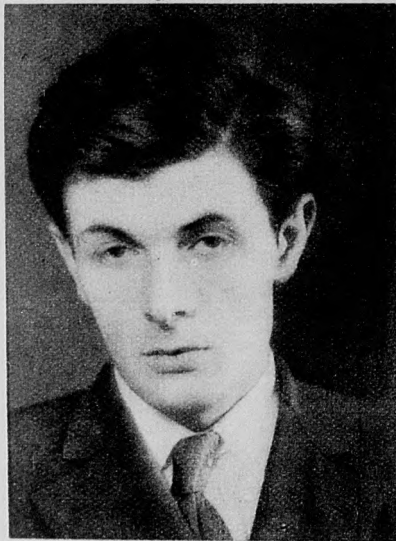
Vlasta Burian

nagy sikert aratott. Azóta több filmszerepet játszott és ezek között nagy sikert aratott egy Anny Ondra-filmben, amelyben egy levélhordó komikus figuráját vitte a felvételgép elé. Ugyanabban a filmben szerepelt Roda Roda, a híres író is. Címe: Prága—Stresovice, Vorechovka 496.

Hírek és üdvözlések

Galánta város társadalma Dudás József városbíró és Schön Zoltán szlovenszói magyar hírtlapíró védnöksége alatt a beteg és szegény hadirokkantak javára megrendezte az 1. évi „Miss Galánta és Délslovenszko 1931” szépségkirálynőválasztást. A szépségkirálynők: Soupal Máncska, Miss Galánta és Sleiner Valika, Miss Nyitra és egyben Szlovenszko 1930. évi országos szépségkirálynője (Fotó Binder, Galánta)

Nyíri Tibor, a fiatal írógárda egyik legtehetségesebb tagja augusztus 10-én „Gyöngysor” című hangulatos elbeszélését olvasta fel a Rádióban (Press fotó)

Tihanyi Zsuzsika, Frankl Felicitás és Rubinyi Tibor a Balaton mellől üdvöztik a Délibábót

Somogyi Olga, a Városi Színház tagja a Balatonon nyaral

Szerkesztői üzenetek

Olvásóink napról-napra lömegesen fordulnak hozzánk kérdésekkel. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélről egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délitáb” szerkesztőségének, Budapest, VII, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek. Kéziratokat nem örlünk meg

Zeneműpályázat. Zeneműpályázatunk eredményét csak augusztus végén tudjuk kihirdetni, mert a bírálóbizottság több tagja nyári szabadságát a fővárostól távol tölti és ezért csak hazaérkezésük után dönthetnek. Ezért a kis késésért kérjük a pályázók és érdeklődők szíves elnézését. — **Operai eszem.** 1. Nem tudjuk, 2. Alpár u. 6. 3. Ezt már megírtuk. Felfedezték, hogy jó hangja van, kiképeztette és szerződést kapott. 4. 35 éves. 5. Szedő Miklós a Városi Színházhoz, Lábass Juci a Király Színházhoz szerződött. 6. Előre beszámoltunk róla. 7. Legközelebb írunk róla. — **D. István.** Laura la Plante 1905 szeptember 7-én született és 1920-ban lett filmszínésznő. Eredetileg szőke volt a haja, de másfél évvel ezelőtt megfestette barnára. Első filmje az „Éjfél nap” volt. — **Kispesti asszony.** Ezek után csak a válasz jöhet. Mindent megpróbált, hogy továbbra is együtt éljen vele és mivel minden kísérlet kudarcra jutott. Beszéljen az ügyvédrel. Lehetségesnek tartjuk, hogy férje megbánja azt, amit tett és fel fogja keresni. Ebben az esetben bocsásson meg neki. — **Glennázista.** 1. A Twist Olivért Charles Dickens írta, tehát a fogadást megnyerte. 2. Mark Twain. 3. Amerikai. — **Riadó.** Douglas Fairbanks 48 éves. Felesége: Mary Pickford. Nagyobb filmjei: Fekete kalóz, Bagdadi tolvaj, Gauchó, Három testőr, Z, a fekete lovag. Egyelőre nem filmezik. — **Hawai rózsája.** Ábrahám Pál Berlinben lakik. Nemcsak ott, hanem az egész világon népszerű. Lemezeit már nemcsak Kaliforniában, hanem Ázsiában is játsszák. Már több amerikai filmgyártól kapott ajánlatot, de egyelőre nem megy Hollywoodba. Földes Imre írta. — **Dr. B. Imréné.** Sajnos, annyi címet helyszöve miatt nem közölhetünk. Itt adunk híreket: Brodszky Miklós Király u. 82, Csécsényi József Álmos u. 17, Bodán Margit Visegrádi u. 32, 4. Gyakran szerepel a rádió-

mikrofon előtt. Forduljon közvetlenül az igazgatóságához. Ha teljesíthető, szívesen meg fogják tenni. — **Békakirály.** Nagyon téved. Sok ismert csehszlovák származású filmszínésznő van. A leghíresebb Anny Ondra. Férje, Karl Lamac szintén színész, de rendező is. Prágában lakik. Berlinben a magyarok közül nagyon népszerű Nagy Kató, Szőke Szakáll, Huszár Pufi, Verebes Ernő, de rajtuk kívül még számtalan nagy tehetségű filmszínésznő él odakünn. Amerikában — amióta a beszélőfilmet készítenek — kevesebben vannak. Nagyon jól megállja a helyét Várkonyi Mihály (Victor Varconi), Lukács Pál (Paul Lukas) és Lugosi Béla. — **R. Tibor.** A kéredezett címek: 1. Nagy Sándor u. 6. 2. Reviczky u. 7. 3. Dohány u. 47. 4. Ezt nem tudjuk. Kérdezze meg tőle. Szívesen megmondja. — **Fix és Fox.** 1. Forduljon sürgősen orvoshoz. Ezt nem lehet házilag kezelni. 2. Nincs igaza, mert az a leány, aki kézimunkázik, még lehet modern. A kettő között semmi összefüggés nincs. A kézimunkázás nemcsak hasznos és szép munka, hanem lehet kellemes szórakozás és jó idegcsillapító is. 3. Május 28-án született. Budapesti születésű. — **Andrássy úti előfizető.** Berky Lili férje Gózon Gyula. Címe: Ferenc-körút 6. Irjon neki, nagyon fog örülni és válaszolni is fog. A dícséretet mindenki szívesen veszi. — **M. Zsuzsi.** Friedrich Zelnik nem filmszínész, hanem rendező és vállalkozó. Lia Mara férje. Valamikor Bécsben és Berlinben színész volt, de közel tíz esztendeje már nem játszik. Maria Solveg 1907-ben született. Táncosnő volt. Hans Stüwe 30 éves. — **Két kívánság.** Egyelőre Berlinben van, de rövidesen hazajön. Nem volt sikere. — **K. Pál.** Gaál Franciska címe: Batthyány u. 6. Lengyel Menyhért: Alma u. Makai Margit: Báthory u. 19.

Előfizetési ár:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő.
Ausztriában példányonként 40 Groschen.
Budapest, VII, Dohány uca 12.

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.
Kiadásért és szerkesztésért felel: PAIZS GÉZA

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat Rt. mélynyomó-körforgógépeiben,
Budapest, VII, Dohány uca 12 szám
Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423-39 és József 423-50

*A legelterjedtebb
magyar divatban
a GÉZI divat*

Magyar-nyomda mélynyomása, Budapest

FOLY
RÉPES
LÉTK